

RĂSĂRITUL SOARELUI

Doamne, în dimineața aceasta frumoasă de Paști, când vedem cum se desfac mugurii pomilor și aduc la suprafață florile din care se hrănesc albinele, iar păsările cântă de parcă inimile lor tresaltă de bucurie, ne-am adunat împreună pentru că este sărbătoarea învierii (Paștele) și credem că Tu ai înviat din morți cu mulți ani în urmă, iar noi sărbătorim astăzi aceasta ca o amintire.

Doamne îngăduie să aibă loc și între noi o sărbătoare a învierii. Ca slujitori ai Tăi, Te rugăm să ne ajuți să înțelegem Cuvântul Tău pentru că și atunci am fost în părtășie cu El, iar acum am înviat împreună cu El și ședem împreună în locurile cerești.

Binecuvântează serviciul din acest Tabernacol și de pretutindeni unde se ascultă prin transmisiune directă. Vindecă bolnavii și izbăvește-i pe cei ce trec prin încercări grele. Îngăduie ca astăzi să fie și pentru ei o sărbătoare a învierii și o eliberare de boli, iar cei ce sunt morți în păcate să primească Viață prin Domnul Isus Hristos. Te laudăm și îți mulțumim pentru toate în Numele Lui. Amin.

Pentru mine este o favoare deosebită să fiu în dimineața aceasta frumoasă în Tabernacolul din Jeffersonville, Indiana. Sala este arhiplină, iar afară sunt o mulțime de oameni.

Celor care ne ascultă la radio vreau să le spun că aici este o dimineață minunată!

Azi dimineață am fost trezit la ora cinci de o păsărică micuță care a zburat la geamul meu și s-a izbit cu pieptul ei roșu de el. Parcă voia să-mi spună că este bucuroasă pentru ziua aceasta frumoasă care ne amintește că EL A ÎNVIAT!

O legendă spune că o păsărică micuță, cafenie, L-ar fi văzut pe Domnul pe cruce, acolo unde a ajuns din pricina păcatelor noastre. Desigur, păsările nu au păcate și El nu a trebuit să moară pentru ele, dar se spune că pasărea aceea s-ar fi așezat pe cruce și a încercat să îi scoată cuiele cu ciocul, și astfel pieptul ei s-a înroșit. Așa să fie și pieptul meu: un scut cu care încerc să apăr cauza aceasta minunată pentru care a murit El.

Timpul nostru este limitat, mai ales pentru prietenii care ne ascultă prin transmisiunea radio, dar aș dori să vă fac atenți la o fotografie care a fost făcută

nu demult, cu privire la vedenia pe care am avut-o aici în tabernacol și în care mi s-a spus să părăsesc Indiana și să plec în Arizona, unde mă voi întâlni cu șapte îngerii în forma unei piramide. Nu știam ce se va întâmpla, iar mai târziu când am stat acolo, am crezut că am ajuns la sfârșitul vieții mele pentru că nimeni nu poate rămâne în viața după o asemenea explozie. Sunt sigur că toți cunoașteți povestea.

Apoi, într-o dimineață când eram în Canionul Sabino și mă rugam, mi s-a pus în mână o sabie, iar un Glas a spus: „Aceasta este Sabia Împăratului, Sabia Cuvântului”. Mai târziu, au apărut îngerii, așa cum spusese Duhul mai dinainte, iar atunci a apărut o Lumină puternică, chiar în locul unde mă aflam eu, care s-a ridicat până la înălțimea de treizeci de mile și a format cu aripile îngerilor un cerc, desenând pe cer forma unei piramide.

Oamenii de știință din Mexic au făcut fotografii în timp ce Lumina aceea se mișca spre nordul Arizonei, unde mi-a poruncit Domnul să stau (la patruzeci de mile N-E de Tucson). Apariția aceea luminoasă s-a ridicat spre cer, iar săptămânalul „Life” a publicat fotografii și comentarii cu privire la evenimentul inexplicabil care a avut loc în sferele înalte, acolo unde nu sunt nici un fel de vapori sau umezeală. Norul acela a venit din locul unde fuseseră îngerii, s-a ridicat la treizeci de mile înălțime și a avut lățimea de douăzeci și șapte de mile.

Oamenii de știință au încercat să afle însemnătatea. Cineva din Tucson a vrut să afle ceva despre apariția aceasta și importanța ei, dar nu le-am spus nimic. Voi știți că totul fusese anunțat mai dinainte, dar lucrul acesta nu era pentru ei, ci doar pentru voi.

Când s-a întâmplat aceasta, El mi-a spus: „Cele șapte Peciți vor fi descoperite! Tainele ascunse încă înainte de întemeierea lumii sub cele șapte Peciți, vor fi descoperite.” Astfel, noi, care suntem o grupare neînsemnată comparativ cu lumea religioasă, ne-am bucurat de aceste binecuvântări și ascultăm tainele despre căsătorie-despărțire, sămânța șarpelui, etc. Toate aceste lucruri ne-au fost descoperite pe deplin, nu de către oameni, ci de însuși Dumnezeu, care ne-a arătat cum a fost Biserica lui Hristos la început și cum va fi Ea în ultimele zile.

Fotografia făcută atunci este pe peretele de afară și a fost publicată în magazinul „Life”. Aș vrea să știu dacă ați privit-o vreodată cu atenție.

Cred că vă mai amintiți că această vedenie a venit când am predicat despre tema din Apocalipsa 1, unde Îl vedem pe Isus ca Judecător, și am făcut legătura între

înfățișarea Lui și cea a judecătorilor din vechime.

Când am intrat în epocile Bisericii, deci înainte de deschiderea Peceților, noi L-am văzut pe Domnul Isus stând în mijlocul sfeșnicilor, iar părul Lui era ca lâna albă. Atunci v-am povestit despre judecătorii englezi din trecut care purtau o perucă albă ca semn al autorității supreme cu care erau investiți.

Dacă veți întoarce această fotografie veți putea vedea că este chiar capul lui Hristos. Vedeți cât de bine se văd ochii Lui aici? El are perucă albă, dovedind că este autoritatea supremă, Judecătorul cerului și al pământului. Vedeți cum I se disting ochii, gura, nasul? Întoarceți fotografia în poziția corectă în care trebuie ținută. Puteți vedea?

El este Judecătorul suprem! Nu există altul! Lucrul acesta este în concordanță deplină cu Scriptura și dovedește că Mesajul este adevărat, este Adevărul. El nu este a doua sau a treia persoană, ci este singura Persoană îmbrăcată în alb. Vedeți fața, ochii și barba Lui în partea întunecoasă a fotografiei? Observați privirea Lui. De la El vine o lumină care strălucește din partea stângă spre dreapta, în direcția în care privește.

Pe cruce, El a privit tot spre partea dreaptă, dând har păcătosului aflat pe crucea din dreapta Sa, iar dorința noastră este să continuăm să mergem înainte în lumina învierii, în Numele Lui.

Dorința mea este ca în dimineața aceasta să rămânem mai mult în locul acesta ca să discutăm mai adânc despre aceste apariții deosebite care sunt un fapt sigur. În ultimii treizeci sau treizeci și cinci de ani ele s-au dovedit a fi total adevărate, iar noi am fost martorii lor, mai ales din ziua când acolo jos la râu a venit aceeași Lumină, în anul 1933, și a spus următoarele cuvinte:

„Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, așa va merge Mesajul tău înaintea celei de-a doua veniri a Lui!”

Noi știm că suntem în timpul sfârșitului. Uneori ne întrebăm de ce nu s-a răspândit Mesajul peste tot, dar cu ajutorul Domnului putem explica de ce este așa.

Acum aș vrea să deschideți Bibliile pentru că după cum știți mai întâi trebuie să vină Cuvântul, citirea Cuvântului.

Eu îl citesc întotdeauna pentru că cuvintele mele sunt cuvintele unui om și pot fi

greșite, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu poate greși niciodată.

Să deschidem deci, Sfânta Scriptură și pentru început ne vom opri la trei texte pe care le-am ales. Primul text este scris în **Apocalipsa 1.17-18**. Este textul în care El apare cu părul alb ca lâna și cu picioarele ca arama aprinsă. Apoi voi citi din **Romani 8.11**.

Repet că pentru dimineața aceasta am ales trei texte pe care doresc să le citesc pentru mesajul pe care mi l-a pus Domnul pe inimă cu ocazia învierii.

Mai târziu voi citi și cel de-al treilea text, care este din **Marcu 16.1-2**.

În **Apocalipsa 1.17-18** citim:

„Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă.

Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”

În **Romani 8.11** scrie:

Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

Și în fine, în **Marcu 16.1-2** citim:

După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salome, au cumpărat miresme, ca să se ducă să unșă trupul lui Isus.

În ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis de dimineață, pe când răsărea soarele.”

Textul pe care îl voi scoate de aici este „**Este Răsăritul Soarelui**”, iar tema se intitulează: „**Puterea dătătoare de Viață**” sau: „**Puterea învierii.**”

Poate că în dimineața aceasta ați auzit mulți predicatori vorbind la radio despre tema aceasta. Chiar și fratele Neville a vorbit despre **înviere**. În ce mă privește, voi încerca să privesc această temă dintr-o altă poziție, dar nu ca să mă deosebesc de ceilalți.

Adevărul este că indiferent din ce poziție privești Scriptura, trebuie vestit numai și numai Domnul Isus Hristos. Voi nu vă puteți îndepărta de acest subiect pentru că toată Biblia Îl vestește pe El.

Astăzi, lumea Îl sărbătorește în toate bisericile printr-un serviciu divin de amintire: amintirea celui mai mare triumf pe care l-a avut vreodată omenirea.

Eu mă gândesc adesea la felul în care a murit El ca Salvator, iar când s-a întâmplat aceasta ne-a iertat păcatele. Dar mai întâi S-a născut ca un copil fără vină (altfel nu ar fi putut fi aici pe pământ).

S-au născut și alți copii drăguți și nevinovați și au existat mulți oameni care au suferit și au murit pentru o cauză dreaptă, dar în afară de Isus nu a existat nici măcar unul care să fi înviat prin propria lui putere.

Este cea mai importantă săptămână din Istorie, cea mai mare sărbătoare din toate timpurile: **sărbătoarea învierii**, pentru că atunci El a adevărit tot ceea ce spusese mai dinainte. Orice om poate spune ceva, dar el este crezut numai atunci când se împlinește ceea ce a spus. Și așa cum a spus Dumnezeu: „*Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.*” (1Tesaloniceni 5.21). Domnul nu ar cere niciodată să faceți ceva ce nu poate face El Însuși. Astfel, El a dovedit Cine este cu adevărat Acela care a murit pentru păcatele noastre.

Sărbătoarea aceasta nu este doar o sărbătoare a florilor frumoase de Paști, a pălăriilor de Paști, a iepurașilor și ouălor vopsite de Paști, etc., obiceiuri spre care am alunecat și care trebuie puse deoparte, ci înseamnă cu mult mai mult.

Este la fel ca în cazul afirmațiilor pe care le fac oamenii de astăzi când spun că spălarea picioarelor ar trebui făcută numai o dată pe an și anume în joia mare, iar Cina trebuie luată în vinerea mare. Ei se ceartă și se contrazic spunând că a fost ziua cutare sau cutare, dacă trebuie ținut Sabatul sau ziua întâia a săptămânii, etc., dar toate aceste lucruri sunt doar tradiții omenești.

La ce vă folosește faptul că țineți posturile puse de oameni dacă nu aveți Viața?

Această sărbătoare este numai o amintire. Eu nu am nimic împotriva ei dar predicatorii de la radio au prezentat doar tradițiile lor, lăsând esențialul la o parte.

Pe Satana nu-l interesează cât ești de religios sau de drept în învățătura ta, pentru că dacă pierzi Viața nu vei intra în Împărăția lui Dumnezeu. Nu contează cât ești de religios, la câte adunări ai aparținut sau cât ești de bun, dacă nu ești născut din nou, totul este egal cu zero.

Spuneți-mi, Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți pentru o zi de amintire, pentru o dimineață a învierii pe care trebuie s-o țineți în fiecare an, sau noi trebuie să fim părtași învierii Lui? Ce însemnătate are învierea Lui pentru mine? Ce însemnătate are pentru tine? Noi credem că El a înviat din morți, dar ce are aceasta a face cu mine? Acest lucru s-a întâmplat acum două mii de ani.

Am stat și m-am gândit la ceea ce voi predica în dimineața aceasta ascultătorilor mei (pentru care sunt foarte recunoscător), deoarece știu că acești bărbați și femei își vor orienta viața după predica mea. Ce trebuie să spun? Ce text trebuie să citesc? Și în timp ce stăteam și mă gândeam la aceasta, a bătut cineva la ușă. Din câte știam eram singur acasă, așa că nu m-am dus imediat să văd cine bate, ci am stat și am ascultat. Am mers în altă cameră și am auzit din nou că bate cineva la ușa camerei de lucru. Bătea în continuu.

M-am dus și am deschis și spre surprinderea mea am văzut că era o fetiță drăguță, blondă, cu ochi albaștri. Arăta ca o floare frumoasă de primăvară.

Fetița mi-a adus o felicitare și mi-a zis:

„Frate Branham, felicitarea aceasta este de la tata și de la mine...” Voia să fie sigură că o voi primi. Tatăl ei stătea într-un cărucior deoarece era paralizat și mi-a trimis felicitarea prin fetiță.

Am luat cartea poștală de la fetiță și i-am mulțumit, iar ea a plecat imediat.

După ce a plecat, am deschis plicul, iar acolo era scris textul din Marcu 16.1-2.

„Răsăritul Soarelui.”

„...pe când răsărea soarele...” Am stat și m-am gândit asupra acelu text și am luat din el tema: **„Puterea dătătoare de Viață a lui Isus Hristos, Puterea care L-a înviat din morți.”**

A existat un timp în care lumea a fost într-un întuneric total. Pe atunci Pământul nu avea formă, era gol, acoperit cu apă și avea o atmosferă întunecoasă, tristă și posonorată, iar Duhul Domnului se mișca pe deasupra apelor zicând: „*Să fie lumină!*”

Dumnezeu a avut un motiv pentru care a procedat așa, și acesta era că jos, sub oglinda apei era o sămânță pe care o semănase El însuși, iar acea sămânță avea nevoie de lumina soarelui pentru a se trezi la viață.

Dar prima Lumină pe care a primit-o Pământul a fost Cuvântul lui Dumnezeu vorbit, căci El a zis: „*Să fie lumină!*” și lumina a apărut.

Întunericul a fost transformat în lumină pentru a naște pe acest Pământ o creație a vieții și a bucuriei.

În acea zi măreață, Duhul lui Dumnezeu a plutit plin de dragoste și de milă peste acest Pământ. Era prima zi de la începutul creațiunii, în care soarele a răsărit pentru prima dată trimițându-și pretutindeni razele calde, pentru a seca apele de pe pământ și pentru a crea o atmosferă deasupra lui.

Astfel, în prima zi a creației, prin Lumina soarelui, care este Cuvântul lui Dumnezeu, a fost adusă bucuria și viața pentru sămânța pregătită încă înainte de întemeierea lumii pentru acel moment. A fost un ceas cu adevărat măreț; un ceas hotărâtor.

Dar răsăritul acestui soare natural nu era nimic față de răsăritul Soarelui din dimineața de Paști; față de înviere.

Când soarele a apărut pe cer în dimineața de Paști, a avut un răsărit mai strălucitor ca oricând înainte, pentru că o dată cu răsăritul lui a venit o veste mult mai importantă decât aceea care venise cu răsăritul lui de la început. Da, acest răsărit ne-a adus vestea bună că „EL a înviat din morți! El este viu! A înviat din morți întocmai cum a făgăduit!”

Când soarele a răsărit pentru prima dată în Geneza 1, a adus vestea că pe pământ va fi viață, o viață trecătoare, dar când a răsărit în dimineața de Paști era un răsărit dublu. Cum vine aceasta?

Nu era doar un răsărit de soare natural (s-u-n), ci Soarele dreptății, Fiul (S-o-n), a înviat, a răsărit pentru a aduce Viața veșnică pentru întreaga sămânță

dumnezeiască semănată încă înainte de întemeierea lumii; sămânță care fusese aleasă prin cunoștința Lui mai dinainte.

Așa cum viața naturală nu putea să apară fără lumina soarelui (sun), nici fiii lui Dumnezeu nu pot veni la Viața veșnică decât prin Lumina Soarelui dreptății (Son), a Fiului. Aleșii Lui au fost cunoscuți înainte de întemeierea lumii, când El i-a ales în Sine.

Fără această zi de Paști, trupurile noastre ar fi zăcut în țărâna pământului, pentru că sunt luate din țărână, dar în cer era o Carte de aducere aminte (Maleahi 3.16), iar atributele Lui erau în acea Carte. Și noi știm că Fiul lui Dumnezeu a fost înviat, asemenea Lui fiind adus la viață fiecare fiu; toți aceia care au fost pregătiți pentru acest mare eveniment.

El a știut că acest lucru se va împlini, de aceea, cât de măreț a fost acest răsărit de soare! Cu mult mai minunat decât cel de la început.

Când noi primim acest Mesaj, se deschide o Pecete pentru că Pecetea conține un mesaj, dar **la răsăritul soarelui din dimineața de Paști a fost ruptă Pecetea învierii și taina Vieții de după moarte a fost descoperită.**

Mai înainte, noi nu am știut nimic despre aceasta; lumea umbla bâjbâind prin întuneric și credea tâlcuirile omenești, pentru că în inimile oamenilor existau tot felul de teorii care au dus la apariția tradițiilor și la închinarea la tot felul de idoli și zei.

Toți oamenii, chiar și cei cu rang și funcții înalte, intrau în mormânt și rămâneau acolo, dar Pecetea învierii a fost ruptă pentru că Unul, care a trăit așa cum trăim noi, a fost înviat din morți după ce a murit așa cum murim și noi.

Niciodată în toată Istoria omenirii n-a mai fost ceva asemănător, dar acum taina a fost descoperită arătând că El este învierea și Viața.

Mai mult, El a zis în dimineața învierii: *„Pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.”*

Vedeți? Nu doar El a avut parte de această înviere, ci toată sămânța care se odihnea în Planul făcut mai dinainte de Dumnezeu.

Da, toți s-au făcut părtași la înviere și la Viață, pentru că El a spus: *„...pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.”*

Aceasta era deschiderea Peceții și pentru că El a fost înălțat, toți cei ce sunt în Hristos vor fi înălțați cu El, pentru că la acest răsărit de soare Dumnezeu Și-a legitimat Cuvântul dovedind că este viu.

Astfel, toată teama și îndoiala care existau în inimile oamenilor a dispărut, pentru că aici era Cel care a trăit odată printre noi, a mâncat a băut și a avut părtășie cu omenirea și El a spus: *„Am putere s-o dau (viața) și am putere s-o iau iarăși.”* (Ioan 10.18).

Acum aceste cuvinte nu mai erau doar o simplă teorie, ci erau dovedite că sunt adevărate. O, ce lucru minunat!

Sunt sigur că nici chiar noi, care credem, nu putem cuprinde în dimineața aceasta ce lucrare mare s-a petrecut acolo! Dar pentru că El a înviat din morți și noi am înviat deja De ce? Pentru că eram în El.

Observați! Când pământul era acoperit de întuneric, sămânța nu a putut veni la viață fără răsăritul soarelui, dar acum Fiul a fost înviat și tot întunericul a fost risipit de Lumină; de Lumina care s-a răspândit peste tot Pământul, pentru că *„El nu este aici! A înviat!”* Ce cuvinte!

Prin faptul că a biruit moartea, iadul și mormântul – trinitatea Satanei -, El Și-a legitimat Cuvântul dovedind că este viu. Moartea, iadul și mormântul formează o trinitate a Satanei. Cine a ridicat această trinitate? Moartea. Prin moarte, voi mergeți în mormânt, iar ca păcătoși neierțați ajungeți în iad. Treimea Satanei: moartea, mormântul și iadul, i-a trimis pe oameni în robie, dar adevărata „treime” a lui Dumnezeu sau mai bine zis Tripla Sa descoperire, arătată în Hristos Domnul, care este Viața, l-a biruit pe vrăjmaș, a rupt Pecetea și a înviat din morți dovedind că este singurul și adevăratul Dumnezeu, Cel viu.

În Apocalipsa 1.18 El spune: *„Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”*

Singurul Dumnezeu adevărat a devenit Om și a locuit printre noi. El l-a biruit pe vrăjmaș și a dovedit că treimea Satanei a fost înfrântă, iar tripla descoperire a lui Dumnezeu a fost făcută cunoscută deoarece numai Dumnezeu are putere să aducă Viața înapoi. El era Emanuel, Dumnezeu descoperit în trup.

Deci nu este de mirare că Isus a spus în Matei 28.18:

„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă în toată lumea și fiți martorii Mei.”

El a biruit moartea, mormântul și iadul, dar nu a făcut numai atât, ci a ieșit cu toată puterea cerului și a pământului. Tot ce era Tatăl, tot ce era Duhul Sfânt, tot ce a fost vreodată, era în El.

„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Vă trimit să-Mi fiți martori în toată lumea.” El a biruit totul: iadul, moartea și mormântul, dar nu numai că a biruit, ci le-a dat și ucenicilor Săi credincioși Cuvântul care spune:

„Nu vă temeți! Eu sunt Cel ce am fost mort și iată că trăiesc în veci. Eu am cheile morții și ale Locuinței morților. Am biruit totul, de aceea nu vă temeți pentru că fiecare sămânță dumnezeiască va veni la Viață atunci când Lumina Evangheliei se va răspândi pe tot pământul.” (parafrizare).

În fiecare epocă va fi un seceriș al recoltei hotărâte de Dumnezeu. El a înviat din morți.

O, ce lucru minunat! *„Eu trăiesc...”* Cuvântul grec pentru **„înviere”** înseamnă că **„cineva a devenit viu după moarte.”**

Este la fel ca sămânța pusă în pământ. Mai întâi ea trebuie să moară; fiecare părticică din sămânță, totul, trebuie să moară, să putrezească, dar scânteia de viață care este în ea trebuie să apară din nou.

El a înviat și este viu, dar mai mult decât atât: *„Vă voi trimite aceeași Viață care M-a înviat pe Mine. Puterea care m-a readus la Viață pentru a face din voi ființe vii, vă va învia și pe voi ca să fiți acolo unde sunt Eu.”* (parafrizare).

În Luca 24.49 El spune: *„Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”,* prin aceasta arătând că El nu a pregătit doar binecuvântări pentru noi, ci ne-a dat și Puterea Sa.

El a venit să ne mântuiască; să aducă la Viață sămânța hotărâtă mai dinainte, sămânța aleasă de Dumnezeu încă înainte de întemeierea lumii și a cărei nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului.

Noi eram fără nădejde în lume, iar El nu a venit doar ca să fie o binecuvântare, ci pentru a împărți binecuvântarea Sa cu cei hotărâți de El.

Sămânța nu putea trăi câtă vreme nu era lumină. Indiferent cât de mult timp a fost ținută în întuneric, ea putea veni la viață numai când ajungea la lumină.

La fel este duhovnicește. Sămânța trebuie să ajungă la Lumina Fiului. Observați. El a venit ca să împartă totul cu noi. Deci, nu este de mirare că cuvântul „**Evanghelie**” înseamnă „**Vestea bună**” sau „**Vestea îmbucurătoare**”.

De ce este o veste îmbucurătoare?

Când moare cineva în locul nostru, aceasta este o veste bună, dar niciodată nu a existat o veste și un mesaj ca acesta: că El, Cel care a făcut această făgăduință a și adevărat-o dovedind că trăiește în veci și că posedă cheile morții și ale Locuinței morților. Tot întunericul a dispărut, nu se mai vedea, pentru că Fiul a înviat și S-a ridicat din mormânt.

Atunci nu a mai existat nici un: „El va veni!” sau: „Poate că El va veni!” pentru că venise deja. **Evanghelia: Mesajul și Vestea bucuriei.**

Notați-vă că **vestea esențială a Evangheliei este să le dovedim oamenilor că El a înviat.**

„Nu vă temeți; duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galilea: acolo Mă vor vedea.” (Matei 28.10). „Acolo le voi dovedi că sunt viu.”

O, Doamne, cum va străluci Lumina Sa și în aceste zile din urmă peste tot pământul!

El va dovedi că este viu. Duceți-vă și spuneți că Isus Hristos este viu; că nu este o tradiție, ci este Hristosul înviat; este Hristosul cel viu. *„Eu Mă voi întâlni cu ei. Am înviat din morți și sunt viu în vecii vecilor.”*

Evanghelia: Vestea cea bună.

Voi spuneți: „Este adevărat?”

În Evrei 13.8 scrie: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Ca beneficiari ai acestei Vieți, noi trebuie să dovedim că Viața Lui este în noi. Niciodată nu a fost trăită o Viață ca aceea. El a fost Fiul lui Dumnezeu și a murit pentru noi, dar în dimineața de Paști a înviat din morți, iar noi am fost făcuți slujitori ai Lui și suntem însărcinați să ducem această veste bună în toată lumea.

Care veste? Că El trăiește.

Cum putem dovedi aceasta? Numai prin Cuvânt? Nu putem pentru că este scris: *„Evanghelia nu a venit numai prin Cuvânt, ci prin puterea Duhului, ca să adeverească faptul că El trăiește,”* ceea ce înseamnă că avem nevoie și de putere.

După cum spune Pavel, mai este și o altă Evanghelie:

„Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie.

Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.” (Galateni 1.6-7).

Ei vin cu o așa zisă „Evanghelie” adaptată după o anumită orientare de credință, care se îndepărtează de la adevărata Veste bună.

În Ioan 14.12 ni se spune că El trăiește și că noi trăim prin El; și pentru că trăiește, lucrările pe care le-a făcut El le vom face și noi, adică ne vom identifica cu El.

O, ce mesaj! Nu este de mirare că am avut o lume întunecată de teologie. Dar spre seară va avea loc din nou o înviere *„spre seară va fi din nou lumină.”* (Zaharia 14.7).

Esențialul Mesajului care a fost trimis este că „El a înviat din morți”, iar noi, cei care suntem părtași la această înviere, primim binecuvântările care vin din Ea și suntem legitimați înaintea lumii ca dovadă că El trăiește.

Dar acest lucru nu se poate face doar prin Cuvânt, nici prin tradițiile oamenilor, ci este nevoie să-L reflectăm exact pe El, pe Cel înviat spre care mergem.

Cu regret trebuie să spun că mulți dintre noi nu-i aduc pe oameni la Hristos ci îi duc la o biserică; la o teologie. Ei trebuie duși la Hristos, la Singurul care posedă Viața, pentru că este scris:

„Cine are pe Fiul, are Viața...” (1 Ioan 5.12).

Dacă în noi este viața unui om păcătos, avem viața unui păcătos. Dacă vă donează sânge un om care aparține unei anumite grupe sanguine, veți avea aceeași grupă ca el. Și dacă duhul vostru este socotit mort, dar sunteți uniți cu Viața care era în Hristos, Viața Lui vine în voi așa cum scrie în Romani 8.11:

„Dacă Duhul Celui ce a înviat pe Hristos din morți este în voi”, Ce va face? „va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi.” Și ce va urma? Veți poseda aceeași Viața, aceeași putere și aceleași binecuvântări pe care le-a posedat El când a fost pe Pământ.

El v-a răscumpărat pentru că sunteți o sămânță hotărâtă mai dinainte de Dumnezeu, iar numele voastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii.

El ne-a adus Lumina Evangheliei, vestea bună a învierii, prin dovada și adevărarea Cuvântului, pentru că altfel cum am putea ști că El este Hristosul? Cum putem ști? Prin faptul că El a adevărat prin fapte ceea ce spunea.

Cum pot recunoaște eu care este vestea bună, Mesajul orei pentru ceasul acesta?

Dumnezeu a împlinit tot ce a spus, dovedind că este Adevărul. Aceasta este asigurarea că noi suntem părtași la învierea Lui.

Astfel, la înviere s-a împlinit tot ce s-a făgăduit cu privire la Hristos. Dumnezeu a împlinit tot ce a spus cu privire la zilele lui Moise; El a împlinit întocmai tot ce a făgăduit pentru zilele lui Enoh; a împlinit toate făgăduințele date cu privire la zilele apostolilor, iar acum, în zilele noastre, împlinește tot ce a făgăduit pentru timpul acesta, deoarece și noi suntem o parte din sămânța scrisă în Cartea Vieții Mielului, pe care a venit să o răscumpere și s-o aducă înapoi la Dumnezeu. O, ce mesaj!

În dimineața măreață a învierii nu a înviat numai El, ci și cei care au fost părtași cu El. Ei erau în Hristos la răstignire și au fost în El și la înviere. Noi suntem părtași cu El; înviați după ce am fost morți în întuneric, într-o lume întunecoasă a necredinței, unde ne-au atras așa-zisele biserici, denumiri sau organizații religioase. Acesta este motivul pentru care în noi este Ceva care strigă: „Oh, noi Îl vrem Dumnezeu; suntem însetați și flămânzi după El!”

Înainte, ne-am atașat metodiștilor, baptiștilor, penticostalilor, etc. dar n-am găsit Adevărul pentru că în toate acestea era ceva sucit, dar deodată, în timp ce umblam prin întuneric, a venit marea înviere prin manifestarea Cuvântului făgăduit, căci El a fost manifestarea Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu.

Sufletul Lui nu putea rămâne în Locuința morților și Sfântul Lui nu putea să vadă putrezirea! El a manifestat fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu făgăduit cu privire la El,

iar acest lucru a fost confirmat în dimineața învierii.

Cei ce umblă în întuneric se întrebă dacă trebuie să facă spălarea picioarelor într-o anumită zi și într-un anumit fel, dar în ce ne privește, toate acestea au trecut pentru că a fost o înviere minunată care a sfidat toate afirmațiile și părerile omenești.

Până la El n-a existat nici un om care să fi putut să-și dea viața și apoi s-o ia înapoi, dar învierea Lui a contrazis toate părerile omenești.

Cum pot spune ei că Hristos nu mai este și astăzi Același? Cum pot afirma că Evanghelia și puterea Lui nu mai este aceeași, deși Biblia spune clar că El este Același și astăzi? Dumnezeu provoacă fiecare organizație religioasă, orice orientare de credință și orice părere și, prin sfinții Lui, le dovedește că trăiește și astăzi și că noi trăim prin El.

Noi suntem părtași învierii Lui, înviați după ce am fost morți în lume, în păcat și în fărădelegi. El ne-a înviat o dată cu El, iar acum suntem în locurile cerești în Hristos, Duhul Lui aducându-ne aceeași Viață.

Când Duhul lui Dumnezeu L-a înviat pe Hristos, când a înviat acel trup uns, a făcut-o pentru că El nu putea lăsa acea Sămânță să putrezească în pământ. El L-a trezit și L-a înviat pentru că era uns.

Oh, și dacă același Duh, legitimat prin aceleași lucrări, prin aceeași putere și prin aceleași semne, locuiește în voi, înseamnă că și voi veți fi înviați.

Aici aș vrea să citesc un text scurt, dar înainte de aceasta vom merge în Levitic 23.9-11.

Fiți atenți pentru că ceea ce-i spune Dumnezeu lui Moise în Legea levitică este o umbră a Adevărului pentru noi. El îi vorbește despre lucruri naturale, firești, dar ele sunt o umbră a lucrurilor duhovnicești.

„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le:

„Când veți intra în țara pe care v-o dau și când veți secera semănăturile, să aduceți preotului un snop ca pârgă a secerișului vostru.

El să lege snopul într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca să fie primit,

preotul să-l legene într-o parte și într-alta a doua zi după Sabat.”

Dacă în vechiul Testament a existat un obicei care trebuia ținut, acela a fost ziua Sabatului sau sâmbăta. Dar dacă ați fost atenți la citire, amintirea aceasta cu snopul urma să fie sărbătorită în prima zi a săptămânii, nu în ziua Sabatului.

Aceasta era prima sămânță semănată. După coacerea recoltei se tăia un snop și era dus la preot, iar acesta îl lua și îl legăna înaintea Domnului pentru acceptarea voastră.

Ei trebuiau să vină cu snopul la preot, iar acesta trebuia să-l legene înaintea Domnului în prima zi a săptămânii, în ziua pe care noi o numim „duminică” și nu în ziua de Sabat, adică în ziua a șaptea.

Denumirea zilelor săptămânii vine de la romani, dar în Biblie este dată numai ordinea zilelor fără să aibă vreun nume.

Duminica a fost numită așa după „zeul Soare”, dar acum s-a schimbat, așa că această zi nu mai este numită după „zeul Soare” ci după Fiul lui Dumnezeu, după Sămânța care a înviat în prima zi a săptămânii. El este Cel dintâi din sămânța celor adormiți, care S-a ridicat din morți și a fost legănat în ziua dintâi a săptămânii. Să nu uitați că El este prima Sămânță a lui Dumnezeu care a înviat din morți.

El L-a readus la viață prin Viața și puterea Lui dătătoare de Viață, înviindu-L din morți, așa că Hristos a fost „primul rod” al celor înviați. Da, El trebuia legănat pentru că a fost primul Snop.

Snopul urma să fie legănat spre amintirea și lauda lui Dumnezeu, cu încredințarea că vor urma și restul. El era un semn. El era singurul Fiu al lui Dumnezeu înviat și înălțat la cer, care a ajuns la deplina maturitate în Dumnezeu și se leagăna deasupra și în inimile oamenilor prin Puterea dătătoare de Viață.

O, ce lecție minunată!

El ne-a fost prezentat prin tot felul de exemple și pilde, cum vom vedea mai târziu, fiind cu adevărat Primul care a înviat dintre toți cei adormiți. El a fost legănat deasupra Seminței făgăduite, deasupra Seminței care posedă Viața.

El a fost legănat de Rusalii, când a venit acel sunet din cer, ca vuietul unui vânt

puternic, și s-a revărsat peste cei ce așteptau binecuvântarea Duhului care fusese făgăduită de Domnul.

Conform textului din Luca 17.30, această binecuvântare trebuie să se reverse din nou în aceste zile din urmă. Acolo scrie că atunci când Se va arăta Fiul omului și va fi legănat deasupra poporului Său, va fi la fel ca la început.

Cine este acest Fiu al omului? În Ioan 1.1+14 citim: „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.*”

„...*Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...*”

Prin învățătura pe care o avem și prin confirmarea Cuvântului, dată de puterea lui Dumnezeu prin semne și minuni (în Luca 17.30, Maleahi 4 și în alte texte), vedem că Cuvântul Lui este legănat și astăzi deasupra poporului dovedind că tradițiile omenești sunt moarte, iar Fiul lui Dumnezeu este viu, dându-ne și nouă Viața prin botezul Duhului.

Așa cum în Vechiul Testament a fost în proroci, dovedind prin diferite pilde că El este Cel dintâi care a înviat dintre cei adormiți, acum Hristos trebuie să fie în Mireasa care a ieșit din toate organizațiile și tradițiile omenești ca să fie snopul legănat din zilele din urmă.

Snopul legănat. Cine era snopul și ce reprezenta el? Primul snop ajuns la coacere, Primul care a dovedit că este grâu. Aleluia!

Sunt sigur că știți despre ce vorbesc.

Snopul a fost legănat peste oameni și ca urmare va ieși un Mesaj pentru epoca Miresei, pentru învierea din întunericul denumirilor religioase și întoarcerea ei la Cuvântul desăvârșit și la deplina Lui putere care va fi revărsată asupra poporului prin aceleași semne și minuni care au fost făcute de El la început.

„*Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi*”, îi spune Hristos Miresei Sale. Ce fel de înviere a fost aceea și ce fel de înviere este aceasta!

Să fim înviați din morți și să fim făcuți vii în Hristos prin puterea dătătoare de Viață a lui Dumnezeu sau Puterea învierii.

- El a fost legănat înaintea lor;

- apoi **Cuvântul, care este El, a fost legănat din nou în ziua de rusalii** - Cuvântul a fost manifestat.

- Și vă spun: **El va fi legănat din nou în zilele din urmă.**

Să zicem, de exemplu, că am vrea să călătorim spre Tucson, iar pentru aceasta fiecare din noi posedăm o mașină nou-nouță, care are scaunele îmbrăcate în piele de căprioară, pe podea numai persane, volanul nichelat și bătut în diamante, motorul revizuit tehnic, totul fiind aranjat și uns, roțile puse la punct și totul în deplină stare de funcționare. Mașina este ieșită chiar acum de pe banda de fabricație, iar rezervorul îi este plin.

Benzina este puterea de pornire a mașinii, dar când vreți să plecați constatați că mașina nu pornește, nu are puterea de aprindere deși totul este în ordine.

Poate veți spune: „Bine, frate Branham, dar puterea este în benzină!” Așa este, dar nu uitați: indiferent câtă putere are benzina, dacă nu avem scânteia de aprindere care descoperă această putere (că avem benzină), este degeaba. Dacă acolo nu este o putere care să confirme că aceea este benzină, ar putea fi foarte bine doar apă.

Indiferent ce pretind teologii voștri, indiferent cât de bine este aranjată biserica voastră, câtă pregătire aveți și cât de mult vă place Biblia, dacă Duhul Sfânt nu vine peste acea persoană să facă Cuvântul viu, totul este zadarnic pentru că nimic nu intră în mișcare fără Duhul. Benzina reprezintă Cuvântul, Adevărul, dar El nu Se mișcă fără Duhul.

Necazul este că s-a pus prea multă bază pe Mecanică în loc să se pună bază pe Dinamică. Noi avem nevoie de Puterea dinamică a lui Dumnezeu; avem nevoie de Puterea învierii lui Isus Hristos peste Biserică, să dovedească faptul că avem Benzină. S-ar putea să avem rezervorul, dar în loc de benzină să fie plin cu apă. Singura dovadă o aveți când adăugați Viața. Numai atunci se va vedea dacă aveți benzină sau apă.

Oh, iar dacă încercați să-L înghesuiți pe Duhul Sfânt într-o organizație... oricât v-ați strădui veți avea doar un motor care nu funcționează, ceea ce va duce la deteriorarea mașinii și la ruginirea ei.

Dar eu sunt plin de bucurie pentru că există o Putere care este de zece mii de ori

mai mare: Cuvântul lui Dumnezeu care este aprins de Duhul Sfânt, de Puterea care îi trezește la viață pe bărbatul, femeia sau biserica ce-L primește, făcându-i să se miște asemenea Cadillacului pe șosea. Da, ei se vor mișca sub Puterea dinamică a Duhului Sfânt care a venit din nou și care în ziua de Rusalii S-a revărsat asupra poporului dovedind că este Același ieri, azi și în veci.

Acesta a fost primul Snop apărut înaintea tuturor prorocilor. Snopul era Fiul lui Dumnezeu, Împăratul tuturor prorocilor.

Există o mulțime de adunări și biserici care pretind că sunt Mireasa lui Hristos, dar Mireasa trebuie să apară acum, la urmă. Aleluia!

Trebuie să apară Mireasa lui Hristos; trebuie să apară o Biserică ce nu are doar partea mecanică, ci și Puterea dinamică, Puterea care o mișcă și prin care trăiește în învierea Lui. Vedeți? Mașina ne este de folos numai dacă ne duce la locul dorit, altfel la ce ne folosește s-o lustruim? La ce ne folosește s-o curățăm cu parafină dacă nu are Dinamică în ea? Scânteia, Dinamica este aceea care pune Mecanica în funcțiune.

Aceasta este confirmarea Lui. Aleluia! Aceea a dovedit Paștele! El nu era doar Cuvântul, ci era Dumnezeu însuși; era Puterea Cuvântului care a înviat trupul lui Isus Hristos și L-a ridicat din mormântul rece; era Cel care a dat piatra la o parte.

„Eu sunt Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu...” (Apocalipsa 1.18). Da, El a fost mort cu adevărat, acest lucru fiind mărturisit de soare, de lună și de stele; de întreaga natură.

Acum însă, toată lumea va trebui să recunoască faptul că El trăiește din nou. El nu era numai Mecanica, Cuvântul lui Dumnezeu, ci era și Dinamica, dovedind totul.

Și dacă El este Mirele, trebuie să apară și Mireasa Lui, pentru că Ea este parte din El. În Ea trebuie să se împlinescă toate prorociile și făgăduințele referitoare la Mireasă, dar dacă face ceva ce o deosebește de Mire, nu mai poate fi Mireasa Lui pentru că Mireasa este os din oasele Lui, carne din carnea Lui, Viață din Viața Lui și Putere din Puterea Lui. Ea este El.

Așa cum bărbatul și femeia sunt una, și Mireasa a fost luată din Mire și a primit Duhul Lui, Duhul feminin din El. Mădularele sunt din Trupul Lui, ceea ce înseamnă că au și partea mecanică și partea dinamică. Da, Mireasa este una cu El; este trup

din trupul Lui și Duh din Duhul Lui.

Prieteni, toți iepurașii aceștia de Paști, toate ceremoniile și adunările acestea lustruite, vor trece, dar **Biserica Lui va avea și Mecanica și Dinamica; va avea Duhul lui Dumnezeu care a locuit în El și a făcut acele lucrări minunate, așa că în timpul Miresei se vor face exact aceleași lucrări.** Amin.

El a spus în Ioan 14.12: „...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”

„Eu voi încărca Mecanica lui cu putere Dinamică și mașina lui va merge atât de bine încât lumea nu-l va putea ajunge și nu i se va putea împotrivi, iar în ziua de apoi îl voi învia.”

Acesta este Mesajul învierii: Mecanica și Dinamica împreună. Mecanica nu folosește la nimic fără Dinamică, același lucru fiind valabil și invers: Dinamica fără Mecanică nu are nici o valoare.

Voi puteți să-L lăudați, să săriți în sus și-n jos, să faceți tot ce doriți, căci dacă respingeți Cuvântul toată osteneala voastră este zadarnică; nu are nici o valoare.

În felul acesta voi învârtiți doar la manivelă, dar pentru ca mașina să pornească este nevoie ca pistonul să primească scânteia. Unde este însă necazul? Nu aveți benzina. Deci dacă nu aveți Cuvântul, ce să se aprindă în voi? Mașina va merge în gol pentru că poate porni numai dacă le aveți pe amândouă: mecanica și dinamica. Amin.

Acesta este motivul pentru care o mașină merge iar alta stă pe loc; aici este deosebirea. Vedeți? Ambele seamănă; ambele pretind că sunt biserica; ambele pretind că sunt Mireasa, dar numai una are și Mecanica și Dinamica. Aceasta face deosebirea pentru că numai ceea ce spune El este Adevărul.

Indiferent cât de fină este Mecanica, nimic nu se va mișca până nu vine Dinamica. Numai atunci apare Scânteia, Focul pentru a se uni cu puterea octanică din benzină, iar când explodează se realizează arderea care pornește mașina dovedind că „El este Același ieri, azi și în veci.”

Aceasta este învierea; aceasta este adevărata Putere a lui Dumnezeu: Mecanica plus Dinamica.

Țineți minte! Scânteia care produce aprinderea este Duhul Sfânt care vă învie. Nu Benzina aprinde Scânteia, ci Scânteia aprinde Benzina.

Vedeți? *„Fără Mine nu puteți face nimic, dar împreună cu Mine puteți face orice.*

Așa cum M-a trimis Tatăl pe Mine, așa vă trimit Eu pe voi. Așa cum Mi-a dat Tatăl Putere să fac orice, și Eu fac numai ceea ce-I place Lui, așa vă trimit Eu pe voi cu aceeași Mecanică, dar, aveți nevoie de aceeași Putere. Și aceste semne trebuie să-i urmeze pe toți cei ce pretind că au Mecanica, pentru că Puterea învierii Își va ocupa locul ei.” (parafrizare).

Pavel a spus: *„Evanghelia nu a venit la voi numai prin Cuvânt, prin Benzină, ci și prin Scânteia care a pus totul în mișcare.”* Aceasta este. El a venit la noi în același fel.

Același Duh care L-a înviat pe El este astăzi aici ca să îi trezească pe credincioșii adevărați la Viața veșnică.

Acum vom citi încă o dată textul din Romani 8.11:

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți, locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi.”

Aceasta este! Duhul Mirelui locuiește în Mireasă.

Când Dumnezeu L-a creat pe primul mire, l-a făcut un om duhovnicesc, în el fiind atât duhul masculin cât și cel feminin, apoi l-a făcut din țărâna pământului pentru a crea un trup firesc.

Vedeți? Când Dumnezeu a făcut-o pe Eva pentru Adam, n-a folosit o altă bucată de lut, ci a luat din aceeași bucată, din același Cuvânt, pentru că Adam era Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu.

Vedeți? Mai întâi El l-a făcut pe Adam un om duhovnicesc, așa că avea în el și duhul masculin și duhul feminin, dar când l-a pus în trupul de carne, a luat afară duhul feminin și l-a pus în Eva, astfel că ea este o parte din duhul lui Adam, este din trupul lui Adam. Apoi, din viața, din duhul lui Adam s-a dat viață trupului său, mecanicii.

Din pricina aceasta, Mireasa trebuie să fie carne din carnea Lui și os din oasele Lui. Dar cum poate deveni carnea aceasta muritoare un mădular al Trupului Domnului? Vom ajunge imediat la aceasta. Cum se poate înfăptui aceasta? În ce constă această transformare totală?

Observați, vă rog, Romani 8.11:

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți, locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său care locuiește în voi.”

Desigur, cel ales se află în pământ, dar este o sămânță care posedă Germenul de viață. Poate că multe dintre aceste semințe au murit fiind distruse de frig sau de apă, dar acolo este o Sămânță hotărâtă pentru Viață. Dumnezeu știa că acea Sămânță este acolo.

Mai întâi vor fi înviați, prin Duhul, cei aleși. Când va fi aceasta? Când El va veni să își pretindă proprietatea. Știu că lucrurile acestea sunt adânci, dar încercați să cuprindeți totul.

Razele soarelui nu au fost trimise să învie stâncile, măcar că și ele sunt tot din pământ. Soarele nu urma să aducă toată țărâna la viață, ci trebuia să învie doar acea parte a țărânilor care posedă în sine germenul de viață.

Tot așa, nu toți oamenii Îl vor primi pe Hristos. O, nu, ci doar aceia care sunt aleși mai dinainte de Domnul pentru Viață, deși toți au fost înveliți de țărâna pământului. Numai cei aleși vor primi Viață, numai pe aceia a venit să-i învieze.

Poate că această țărână se află undeva sub raza de lumină a soarelui și spune: „O, soarele acesta bătrân este atât de fierbinte!” sau poate că stânca spune: „O, soarele este atât de cald!”, dar sămânța originală spune: „Aceasta este chiar ceea ce căutam!” și începe să se trezească la viață.

Această parte a țărânilor a primit viață pentru că soarele a fost trimis pentru a trezi viața din sămânță. Da, el nu a venit să învie stânca sau pământul, ci a venit pentru sămânță.

De ce nu Îl primesc oamenii pe Duhul Sfânt? Pentru că n-a fost trimis pentru ei.

Cineva mi-a spus odată: „Nu cred! Pur și simplu nu vreau să cred ceea ce spui! Nu

voi crede nici chiar dacă ai învia morții și ai vindeca bolnavii în fața mea!”

Auzindu-l ce spune, i-am răspuns: „Sigur că nu poți crede pentru că ești un necredincios. Aceste lucruri nu au nici o valoare pentru tine deoarece nu ți-au fost destinate; lucrurile sfinte sunt trimise pentru cei ce cred.”

Mesajul este pentru credincioși. Totul este o nebunie pentru cei aflați pe calea pierzării, dar pentru cei ce sunt în Hristos, care sunt o parte a seminței Lui, lucrurile acestea sunt Adevărul, sunt Viața.

Voi știți povestirea despre țăranul care a pus un ou de vultur sub găină.

Desigur, acest pui era o creatură deosebită de puii de găină, căci cloșca scosese un pui tare comic pentru curtea găinilor. El era un „flăcău” deosebit; nu semăna cu ceilalți. Penele și înfățișarea lui erau altfel; nu semăna cu ceilalți pui, ci arăta cu adevărat comic. Chiar și puii au observat că este diferit.

Găina alerga și se obosea în jurul lui, dar el nu mânca nici verdeață și nici nu-i plăcea să scurme prin gunoaie; nu voia să aibă de-a face cu așa ceva. Puiul se întreba adesea ce caută acolo; de ce nu se poate integra printre puii de găină și de ce li se pare atât de nesuferit? Vedeți?

Mânca doar cât să nu moară de foame, pentru că nu-i plăcea gustul acelei mâncări.

Găina putea să tot strige: „Zilele minunilor au trecut! Nu mai există așa ceva! Atașați-vă de biserică!” pentru că puiul de vultur nu putea fi de acord cu așa ceva; acele cuvinte nu i se păreau adevărate.

El a urmat găina până într-o zi când bătrâna lui mamă a observat că-i lipsește un pui. Ea știa că puiul ei trebuie să fie pe undeva, de aceea a început să-l caute. A zburat pe deasupra munților, a coborât jos în vale și a căutat pretutindeni, deoarece știa că este timpul când puiul ei este deja venit în lume.

Uneori își zicea: „Poate o fi venit vreo cioară și mi-a mâncat oul... Cineva mi l-a furat, dar el este în gândul meu. Trebuie să îl caut pentru că știu bine că am pe undeva un fiu...”

La fel procedează și Dumnezeu, care este Vulturul cel mare. În Deuteronom 32.11 citim: „*Ca vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile,*

Îi ia și-i poartă pe aripile lui."

În gândul Lui, El a știut că va avea o Sămânță vie, o Biserică; știa că va avea un popor. Da, oriunde ar fi legați, indiferent unde se vor naște, în ce organizație, El îi caută; își caută proprietatea și o ia Acasă.

Povestioara spune că într-o zi, mama puiului de vultur a zburat și pe deasupra curții găinilor. Vedeți? Ea l-a căutat peste tot până l-a găsit.

O, această descoperire! Să vezi și să recunoști că nu ești un pui de găină.

El era un pui de vultur. În curtea găinilor fusese învățat să privească în jos și să caute gândaci și râme, dar deodată a auzit o chemare: „Privește în sus! Uită-te la mine!” Ridicându-și privirea, puiul de vultur a văzut o ființă cu aripile lungi de patru metri, mai puternică decât toate găinile din curte, iar acea ființă pretindea că el este fiul ei.

„Mamă, cum pot ajunge la tine?” a strigat el.

„Sari pur și simplu! Încearcă să dai din aripi pentru că ești vultur!” a răspuns ea.

Vedeți? Mama puiului de vultur știa că are pe undeva un pui.

La fel știe și Dumnezeu. Aleluia! El știe că are o Mireasă aleasă, hotărâtă dinainte. El știe că are fii și fiice, că are o Mireasă care așteaptă undeva, iar Duhul Sfânt începe să legene Snopul deasupra ei: „El este Același ieri, azi și în veci!” ceea ce nu este o poveste mistică, ci Adevărul.

Indiferent ce ar fi încercat să-i spună cei din curtea găinilor, puiul acela era un vultur. El nu a înțeles nimic până nu a văzut acea ființă care-i semăna.

Tot așa, când un om vede că nu o organizație religioasă, nu un teolog cu doctorat, nu un vecin bun, ci un fiu de Dumnezeu, care este transformat după chipul Său și care posedă puterea Dinamică, poate să-i răspundă la întrebările acestei zile, dovedind că „El este Același ieri, azi și în veci”, nu mai poate fi reținut de nici o „găină”, ci va privi după Mama lui pentru că este un pui de vultur de la început.

Puiul de vultur ascultă și ia aminte la chemarea Cuvântului. De ce? Pentru că el este un vultur de la început, iar vulturii ascultă doar de Vulturul ceresc, de Cuvântul care era înainte de întemeierea lumii. El aparține Cuvântului hotărât și

scris pentru timpul în care trăiește.

El vă caută și voi vă recunoașteți poziția.

Atunci, acest trup muritor este înviat și adus în supunere de Cuvântul lui Dumnezeu, prin Puterea învierii Duhului lui Dumnezeu.

Apoi puiul de vultur a dorit să știe cum ar putea zbura cu mama lui, deoarece până atunci fusese învățat că așa ceva nu este posibil.

Găina spunea: „Nimeni nu poate zbura mai sus de gard! Te înalți doar cât poți sări.”

Vedeți, aceasta este valabil pentru puii de găină, dar puiul de vultur i-a răspuns:

„Nu este adevărat!”

„Uită-te la noi dacă nu crezi!” Dar el își zicea:

„Indiferent ce spun puii de găină, eu sunt vultur și voi încerca să-mi întind aripile.”

Cuvântul aparține Cuvântului!

Ioan 14.12: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”*

Și Romani 8.11:

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți, locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

Vedeți, ei sunt din același Cuvânt.

Ce înseamnă aceasta? Ascultați cu atenție și veți înțelege. Aș dori ca Paștele acesta să însemne pentru voi mai mult decât orice Paști.

Noi știm cu toții ce s-a întâmplat cu El, dar aș dori să vedeți că El a făcut la fel și pentru voi. Ce face El? Învie trupul muritor. El învie trupul muritor în care trăim noi, îl aduce la Viață.

Odată, ați umblat cu o țigară în gură sau ați făcut alte lucruri rele, voi, femeile, ați avut părul vopsit, ați purtat pantaloni scurți și alte lucruri, dar deodată v-a strigat Ceva, iar când ați privit, Acela era Cuvântul.

Când s-a întâmplat aceasta, voi ați zis:

„Nu voi mai purta haine ieșite din comun, nu voi mai bea lichior, nu voi mai minți și nu voi mai face cutare sau cutare lucruri...” Vedeți?

„Dacă Duhul care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, El va aduce trupurile voastre muritoare în supunere.”

Supunere față de cine? Față de Hristos. Cine este Hristos? Cuvântul. Nu o teologie, ci Cuvântul.

Poate vei spune: „O, eu cred că este corect dacă femeia poartă pantaloni lungi!”

Dar Cuvântul ce spune despre aceasta? El nu vă dă dreptate, ci spune: „Nu!” Vedeți? Dacă vreți să trăiți, trebuie să Îl ascultați. Voi trebuie să fiți una cu Cuvântul, pentru că numai atunci veți deveni o parte a Cuvântului.

Poate ziceți: „Păi, păstorul meu a spus...” Pe mine nu mă interesează ce spune păstorul tău, ci ceea ce contează este ce spune Cuvântul.

Dacă vrei să rămâi doar un pui de găină, umblă mai departe cu păstorul. Eu vă spun însă: dacă vorbirea păstorului nu este conform Cuvântului, nu se îngrijește de vulturi ci mai degrabă este un îngrijitor de găini. Înțelegeți?

Vulturul mănâncă Hrana proaspătă a vulturilor. Acela învie!

Biblia spune că tot ce plănuiește și face omul iese pe dos.

Poate cineva spune: „Zilele minunilor au trecut!” dar Biblia spune că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Dacă cineva spune că aici este vorba de telepatie mintală sau de citirea gândurilor (mă refer la aceste vedenii și la deosebirea Duhului), să știți că omul acela este doar o găină și nu știe ce este Hrana vulturilor.

Dar dacă în tine este Ceva care ascultă chemarea, înseamnă că ești un vultur de la început. De ce? Pentru că ești o sămânță care a venit la Viață prin învierea Fiului,

iar Snopul legănat deasupra pământului te ajută să vezi că ești un vultur și nu puiul unei organizații religioase.

Puteți pătrunde aceste lucruri?

Acum se ridică o altă întrebare: Cum putem fi carne din carnea Lui și mădulare ale trupului Său? Prin faptul că ne-a înviat acest trup pe când eram încă păcătoși muritori. Ce înseamnă „a învia”? „A readuce la viață”.

Duhul omului vechi, care umbla după băutură, să divorțeze și să facă alte lucruri rele, a fost transformat. Toate aceste lucruri au murit pentru el; a înviat și este viu.

Aceasta îl face pe omul muritor o ființă vie și de aceea trupul vostru este un Templu al Dinamicii. De ce? Pentru că încă de la început ați fost o parte a acestui mecanism.

Acolo este învierea voastră; este Biserica înviată cu El, de aceea aceste trupuri sunt deja înviate de pe acum. Vedeți?

Voi ați auzit și ați crezut, iar aceasta v-a transformat aducându-vă dintr-o denuminațiune înapoi la Cuvânt.

Dacă această Dinamică atinge un pui de găină, nu-l ajută cu nimic, dar dacă atinge un pui de vultur, totul se pune în mișcare. Amin. Dinamica atinge Mecanica.

Înțelegeți ce vreau să spun? Dacă ești un pui de vultur, vei înțelege totul.

Aș vrea să vă citesc un text scurt din Ioan 5.24:

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

Vedeți? Eu merg pe stradă și iau textul așa cum este scris, fără nici un înțeles duhovnicesc.

În limba greacă este scris: *„Cine înțelege Cuvântul Meu...”*

Dați-mi voie să vă dovedesc aceasta.

Merg pe stradă și mă întâlnesc cu un om beat care ține în brațe soția altui bărbat, înjură și hulește Numele Domnului, făcând multe altele, apoi spune:

„Ai auzit ce-a spus predicatorul acela?”

„DA”.

„Dar tu ai auzit?”

„Da”.

Vedeți? El a ascultat, dar aceasta nu înseamnă că are Viața veșnică deoarece Cuvântul spune:

„Cine înțelege Cuvântul este un vultur.”

Voi ziceți: „Frate Branham, am vrea să ne spui mai multe despre aceasta.”

Bine. Biblia spune: *„Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele nu merg după un străin.”* (Ioan 10.27,5).

Nu demult am vorbit despre „Căsătorie și despărțire”, pentru că întotdeauna când Duhul Sfânt mi-a spus ceva, m-am grăbit să vă spun și vouă, dar soția unui predicator m-a criticat foarte aspru și a zis:

„Cred că tu vrei să iei locul lui Dumnezeu.”

„Nu, doamnă scumpă, nu vreau aceasta.”

„Dar ai spus că păcatele acestor oameni sunt iertate, ori numai Dumnezeu are putere să facă aceasta.”

Vedeți? Un fariseu.

Când am auzit ce spune, i-am răspuns:

„Poate știi că după ce i s-a arătat lui Petru și celorlalți apostoli, Domnul a spus:

„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

Și Eu îți spun: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”

Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în

ceruri, și orice va fi dezlegat pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.” (Matei 16.17-19).

Dacă atunci s-a făcut dezlegarea prin Mire, acum se va face prin Mireasă, ceea ce înseamnă că oricui îi veți ierta păcatele, îi vor fi iertate, și oricui nu i le iertați, îi vor rămâne neiertate.

Biserica Catolică a preluat acest text și se folosește de el prin preoții ei, dar aici este vorba de Cuvântul spiritual și descoperit care a lucrat prin ucenicii Domnului.

Din pricina aceasta le-a poruncit Domnul să meargă și să boteze în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. De ce? Deoarece știa că ei au înțeles cine este în El.

Nu demult am discutat cu un predicator drăguț, care mi-a spus:

„Frate Branham, eu am ieșit și am aderat la o anumită biserică, la una pentecostală.”

Când venea la biserică, acest om spunea: „Tot ce binecuvântează este binecuvântat.”

Nu este același lucru ca în cazul preotului care spune că el are putere să transforme pâinea în trupul Domnului? Vedeți?

El mi-a spus: „Aș vrea să te întreb ceva.” Acest bărbat încerca să evite discuția despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, deoarece afirmase că numai un antihrist face așa ceva, referindu-se la mine.

Deci el a spus: „Crezi că este necesar ca un om să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos?”

„Da, domnule”, i-am răspuns.

„Și dacă a fost botezat în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt?”

„Da, și atunci”, am răspuns, „pentru că el nici nu a fost botezat încă, deoarece acestea nu sunt nume, ci doar titlurile marelui Dumnezeu.”

„Aș vrea să-ți spun ceva”, a continuat el. „În Fapte 10.44 scrie: *„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.”*

„Da, dar mai departe ce scrie? Biblia spune că apoi a spus: *„Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”*”

„Nu demult ai vorbit despre apostolul Pavel și ai spus că pe când călătorea în ținutul Efesului a găsit niște ucenici. Aceștia nu au fost botezați în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt de către Ioan?”

„Nu”, am răspuns eu. „Biblia spune că ei au fost botezați spre pocăință, nu spre iertarea păcatelor, pentru că Isus nu fusese făcut cunoscut încă; Jertfa nu fusese adusă.”

„Atunci de ce a trebuit să fie botezați din nou?” a întrebat el.

„Pentru că omul care posedă cheile Împărăției cerului, a spus în Fapte 4.12 că *„în nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”*”

Deci mântuirea se primește numai în Numele lui Isus Hristos.

„Și orice faceți cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți prin El, lui Dumnezeu Tatăl.” (Coloseni 3.17).

Nu există nici un alt Nume, nici o biserică, nici o ierarhie, nici un titlu, nimic altceva în care să putem primi mântuirea. El este numit și „Steaua dimineții, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, IeHoVaH, IeHoVaH-Rafa, IeHoVaH-Manase”. Da, El este toate acestea și totuși nici unul din aceste titluri nu ne dau mântuirea.

În Numele IeHoVaH nu este mântuire.

Trandafirul Saronului, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, nu ne dau mântuirea, ci doar în Numele lui Isus Hristos este mântuire.

Biblia spune că pocăința și iertarea păcatelor, în Numele Lui, trebuie să fie învățate pretutindeni, începând din Ierusalim până la capătul pământului. (Luca 24.47).

Acel bărbat a replicat: „Crezi că aceasta are vreo importanță?”

„Domnule, aș vrea să te întreb ceva.”

El, eu și soția mea stăteam la aceeași masă, iar bărbatul acesta se lăsase puțin în față ca să mă asculte.

„Noi”, i-am spus eu, „suntem amândoi din Arizona și locuim aici, așa că îi cunoaștem pe cei de la primărie: pe primar, pe guvernator și pe toți ceilalți.”

„Așa este”, a răspuns el.

„Frate, dacă te însărcinez să mergi acolo și să semnezi pentru prânzul nostru în numele guvernatorului statului nostru, ai semna? Crezi că administrația ar recunoaște această semnătură?”

„Cred că nu”, a răspuns el.

„Așa este. Dacă eu te însărcinez să plătești pentru prânzul nostru în numele guvernatorului statului Arizona, deci dacă te pun să semnezi în numele lui Sam Goddard, este în ordine pentru că toți îi știu numele. Același lucru L-a făcut Isus când a spus: *„Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”*. El știa cum vor boteza apostolii deoarece știau cine este El: *„Oile Mele ascultă glasul Meu.”* Vedeți?

„Așa este” a răspuns acel bărbat.

„Dar Cuvântul următor Îl vei crede? *„Cine ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.”* (Ioan 5.24).

Dacă această Viață veșnică nouă locuiește în voi, înseamnă că posedăți puterea; înseamnă că aveți Duhul Sfânt pe care L-au primit și apostolii în ziua de Rusalii.

Ei aveau Mecanica, dar sosise vremea să primească și Dinamica. Astfel, pentru că au crezut, au primit Duhul Sfânt.

Voi știți că prietenii noștri bapțiștii, spun că noi primim Duhul Sfânt atunci când credem, dar cei din Fapte 19 nu primiseră nimic, deși credeau, fiindcă Pavel i-a întrebat:

„Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?”

Vedeți? Ei aveau Mecanica pusă în ordine, pentru că Apolo îi învățase partea mecanică a Cuvântului, adică știau că *„Isus este Hristosul”*, dar cu toate acestea nu posedau încă Dinamica. Înțelegeți? În ordine.

Voi ați primit arvuna și stați în așteptare, dar când primiți Dinamica sunteți înviați de la moarte la Viață. Aceasta subordonează tot trupul Cuvântului, făcându-vă să

lucrați altfel, să trăiți altfel și să gândiți altfel, deoarece vă transformă pur și simplu.

Da, voi, care odinioară ați fost în păcat și în întuneric, ați fost înviați. Prin ce? Prin Duhul Său care L-a înviat pe Isus în acea dimineață de Paști. Și dacă El locuiește în trupurile voastre muritoare, vă face vii, vă readuce la viață și vă subordonează Cuvântului.

Dar cum este posibil să pretindeți că posedați Duhul Sfânt și apoi să vă îndepărtați de Cuvânt? Aceasta arată că ați fost treziți pentru altceva, pentru că El va învia trupurile voastre la Cuvânt. Voi nu puteți merge mai departe fără El. Dacă nu credeți tot Cuvântul, veți funcționa ca un motor rău, iar dacă aveți o parte benzină și o parte apă, nu veți porni din loc. Trebuie să aveți benzină 100%, pentru că dacă nu este așa, combustibilul nu se aprinde; nu veți avea Putere. Vedeți?

Dacă spui: „Aceasta o cred, dar cealaltă nu”, nu vei ajunge nicăieri, dar dacă iei plinătatea Lui, vei spune: „Fiecare Cuvânt este Adevărul!”

Sămânța este foarte mică, dar dacă ați primit Duhul Sfânt în voi, ați înviat deja: trupul vostru este deja înviat.

Priviți micuța plantă care crește din pământ. Ea trebuie să bea din fântâna Lui, din apa care se revarsă și de fiecare dată când bea din acea apă, crește spre El asemănându-se tot mai mult cu sămânța care a fost pusă în pământ. Vedeți?

Biserica a ajuns la înfiere prin neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt, acum la înflorire. Acolo a călăuzit-o El.

Duhul lumii a venit în același fel, prin Antihrist, și va ajunge în curând la înflorire prin marea unire a bisericilor. Așa se întâmplă cu toți și la fel este individual. Totul merge după linia trasată de Dumnezeu, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.

Fiți atenți! În drumul acesta al creșterii spre plinătatea învierii ești călăuzit de Duhul Sfânt, la fel ca planta care bea din Izvorul lui Dumnezeu și crește fiind atrasă de soare. Ea poate bea numai de acolo. Turnați numai o dată ulei sau altă soluție peste ea și o veți ucide. Așa este.

Chiar dacă turnați apă stătută, murdară sau infestată, planta va fi oprită din creștere și nu va mai aduce roadă bună, este adevărat? Dar dacă turnați o apă curată, o apă de ploaie (Amin), mai ales dacă este turnată de El, o apă care nu

conține chimicale, uitați-vă numai ce plantă veți avea. Adăugați însă numai o doză mică de clor sau de alte chimicale și planta voastră va muri.

Așa este și duhovnicește. Astăzi ei încearcă să-i servească pe oameni cu apă din fântâna organizației, dar această apă le oprește creșterea pentru că ei nu beau din Izvorul viu, ci dintr-o fântână săpată de mâna omenească, iar Biblia spune despre ea în Ezechiel 47.11:

„Mlaștinile și gropile ei nu se vor vindeca, ci vor fi lăsate pradă mării.”

Prieteni, veniți aici unde este roua harului și Lumina care luminează zi și noapte, la Isus Hristos, Lumina lumii, căci atunci veți avea totul. Noi vrem să umblăm în Lumină; în Lumina Lui; dorim să ajungem la picăturile de rouă pline de har ce vor străluci pretutindeni în jurul nostru.

Luați de la mine această fântână făcută de oameni, căci nu vreau să cunosc nici un alt izvor afară de Sângele Domnului Isus. Acesta este singurul Izvor pe care vreau să îl cunosc.

Doresc ca în mine să locuiască numai Cuvântul!

Doamne, udă-mă, stropește-mă cu Duhul Tău!

Fiți atenți!

Dacă în voi locuiește Duhul Celui ce L-a înviat pe Isus Hristos din morți, atunci aveți Viață și veți fi călăuziți de Duhul Sfânt.

El va face Cuvântul viu ca să-L puteți crede.

Această plantă se mișcă în sus pe tot timpul creșterii, este adevărat?

Vedeți? La Rusalii, trupurile lor au fost înviate la o Viață nouă.

Poate vă țin prea mult... În ce mă privește, abia acum încep să mă simt bine.

Înainte de revărsarea Duhului, ucenicii stăteau cu ușile închise pentru că posedau doar Mecanica. Stăteau închiși în casă și ziceau: „Vai, ne temem de ei! Ne este frică să ieșim afară și să pretindem ceva, pentru că sunt episcopi bine văzuți de popor. Ce putem face contra lor?” etc.

„Oh, mi-e frică să spun că și eu cred în El! Cum aş putea pune o asemenea mărturie?”

Dar deodată a venit Dinamica. Şi ce a făcut Ea? A umplut nu doar duhul lor, ci a făcut din Mecanică un mecanism viu: trupurile lor au fost înviate, așa că nu s-au mai temut de nimeni și de nimic, ci au ieșit pur și simplu în fața mulțimii. Desigur.

Și ce au făcut? Au spus:

„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim...” (Fapte 2.14b).

Vedeți? Înainte de venirea Dinamicii, ei posedau Mecanica.

„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele!

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Eu sunt unul dintre ei și am spus întotdeauna: „Dacă aceasta nu este ceea ce așteptăm, lăsați-mă cu asta până vine cealaltă!”

„Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri.” (v. 15-17). Vedeți, Dinamica a venit la Mecanică, așa că ei nu se mai temeau.

Astăzi mai vezi câte o femeie care se teme că ar putea râde altele de ea pentru că poartă parul lung sau pentru că nu se vopsește. Iar unii dintre voi bărbații, vă temeți că organizația din care faceți parte vă va da afară dacă vă botezați conform Bibliei, de aceea, trebuie să vă închideți în cămăruța voastră până vine Dinamica. Amin.

Dinamica i-a transformat pe ucenici; i-a înviat, așa că din clipa aceea au fost altfel de oameni; au devenit făpturi noi. Din niște fricoși, ei au devenit asemenea Leului din seminția lui Iuda, au devenit niște martiri, așa încât unii au fost răstigniți, arși pe rug, aruncați la fiarele sălbatice, etc. Ei nu s-au temut de moarte; ea nu mai avea nici o putere asupra lor deoarece Dinamica intrase în Mecanică. Da, ea

adusese trupurile lor moarte la Viață.

Ascultați, pentru că aici este o altă dovadă. Ei au devenit atât de vii încât au fost ridicați în locurile cerești, iar trupurile lor au fost atât de real înviate încât și limbile le-au fost schimbate. Da, chiar și limba le-a devenit vie. Așa spune Biblia.

Pentru că trupurile lor au fost înviate, a fost înviată și limba și gândirea lor, au devenit făpturi noi. Ei încercau să vorbească dar nu puteau pentru că limba lor vorbea în alte limbi; vorbeau în limbi cerești pentru că veniseră în prezența lui Dumnezeu.

Ce putere dătătoare de viață!

„Dacă Duhul care L-a înviat pe Isus din morți, locuiește în voi, (O, aleluia!), El va învia și trupurile voastre muritoare. Mai mult, vă va determina să faceți lucruri pe care nu le-ați mai făcut niciodată înainte.” (parafrizare).

Ucenicii au fost umpluți cu Puterea dătătoare de Viață, iar când primiți și voi această Putere, trupul vostru nu mai este supus păcatului.

Astfel, dacă cineva îți va spune: „Vino la noi!”, îi vei răspunde:

„Stai liniștit!”

„Oh, dar noi avem cea mai mare...”

„Taci din gura!”

De ce ai această atitudine? Pentru că ești vultur. Ai văzut vreodată cât de sigur și de independent zboară un vultur bătrân? El nu fuge la fiecare mortăciune care zace pe pământ, ca uliu, ci spune cu toată siguranța: „Închide-ți gura!”

„Bine, dar acolo este o cină bună și pentru tine!”

„Nu, pentru mine nu este. Dorințele mele s-au schimbat pentru că omul nu trăiește numai cu lucrurile trecătoare, ci *„cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Un vultur viu și adevărat trăiește de Acolo.

Oh, dacă El L-a înviat pe Isus din mormânt, iar acum locuiește în voi, v-a înviat și trupurile voastre muritoare, în Prezența Lui.

Voi veți observa aceasta pentru că nu veți mai trăi cu hoituri. De ce? Pentru că sunteți vulturi. Lucrurile din lume nu mai sunt pentru voi, deoarece sunteți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Voi vă hrăniți dintr-un Izvor despre care lumea nu știe nimic; beți din El, dar lumea nu-L cunoaște.

Voi mâncați din Mana ascunsă, despre care lumea n-a știut nimic, pentru că sunteți vulturi și ați înviat ca s-o puteți primi.

Nu era posibil s-o primiți acolo jos, de aceea a trebuit să urcați la El. Trebuia să deveniți făpturi noi, făpturi vii, să fiți ridicați acolo sus și astfel să primiți Viața.

Ce au făcut ucenicii? Vorbeau în alte limbi. Da, Biblia spune că ei au făcut aceasta. Ei vorbeau în toate limbile ce existau pe pământ.

Puteți să vă închipuiți lucrul acesta? Acele trupuri muritoare care spuseseră doar cu câteva zile înainte: „Nu știm dacă putem crede așa ceva!” au primit deodată Viața și curajul Leului din Iuda, prin Snopul legănat.

O, Vulturul acesta vine să-i cheme pe ai Săi, iar ei L-au iubit până la moarte. Amin. Dar mai sunt încă mulți care își vor da viața pentru Evanghelia aceasta a Duhului Sfânt și Sângele Său vărsat.

Fiul trebuie să fie descoperit din nou în zilele din urmă, în Mireasă. Puterea dătătoare de Viață trebuie să vină s-o învie, s-o scoată afară din aceste organizații moarte și s-o aducă la Cuvântul viu al Atotputernicului Dumnezeu. Da, aceasta i-a înviat pe toți copiii Săi la o viață nouă, iar cu noi face același lucru.

Să nu uitați aceasta! Ei au fost înviați prin Puterea dătătoare de viață.

Acum ascultați ce vreau să vă arăt.

Această Putere dătătoare de viață nu era numai în sufletele lor, ci erau pătrunși pe deplin de ea. Înțelegeți? Dinamica nu numai că a venit în ei, ci Ea a dat viață Mecanicii. Puteți cuprinde ce vreau să spun? Erau atât de vii încât au început să vorbească în alte limbi. Ei au fost atât de înviați prin Puterea învierii a lui Hristos încât atunci când își puneau mâinile peste bolnavi, aceștia erau vindecați.

Prieteni, aceasta face ființe vii din trupurile voastre muritoare. Ei au fost vindecați prin punerea mâinilor, iar Duhul a înviat părtășia lor cu Dumnezeu. Prezența Lui era atât de puternică în mijlocul lor încât dacă de întâmpla să moară cineva, dacă

sufletul acela pleca, putea fi adus înapoi la viață. Amin. Glorie!

Acesta este adevărul. Ei deveniseră vii. Învierea Lui nu era doar pentru El Însuși, ci și pentru Sămânța aleasă dinainte care zăcea acolo și aștepta învierea. Trupul muritor se făcuse viu, așa că își puneau mâinile peste bolnavi și aceștia se făceau bine; se rugau, iar în Duhul aveau vedenii și chemau morții la viață.

Așa este. Aceasta învia trupurile lor muritoare. De ce? Pentru că dacă El vine în voi, vă vor urma semnele unui fiu de Dumnezeu.

Vedeți? Aceasta învie trupul vostru muritor și vă face o făptură vie. Prin faptul că sunteți în prezența lui Dumnezeu, deveniți niște ființe vii. De ce aceasta? Pentru că Cel ce L-a înviat pe Isus din morți este Duhul Sfânt, iar El a făgăduit: *„Le voi da viața veșnică!”*, care vine din cuvântul grecesc „Zoe”, care Se mișcă prin voi și învie chiar și mintea voastră.

Atunci cum puteți spune că Duhul Lui locuiește în voi, iar după aceea să faceți tot ce vă place? Aceasta este legitimarea voastră care arată dacă Îl aveți sau nu. Dacă Duhul care a fost în Hristos este și în voi, vă va învia pentru Cuvânt, deoarece El este Cuvântul. Prieteni, dacă trăiți în contradicție cu Cuvântul, Duhul lui Hristos nu poate fi în voi! Cercetați-vă și vedeți ce ați făcut înainte ca El să vă aducă la Cuvânt.

„Oile Mele ascultă glasul Meu și vor trăi din fiecare Cuvânt!” Auziți? *„Din fiecare Cuvânt!”*

Eu am vorbit despre aceasta cu puțin timp în urmă.

Mama mea a murit de curând, dar ea a fost o femeie deosebită. Voi știți că era jumătate indiană și în toată viața ei a avut doar vreo cinci vise, care s-au împlinit întocmai. Tot ce a visat a fost adevărat.

Îmi amintesc anii când am început să predic și când locuiam puțin mai sus pe strada aceasta. Predicam chiar în biserica aceasta, iar mama a visat că stăteam lângă trei trepte. Spunea că stăteam acolo și le spuneam tuturor că înainte de a păși pe calea aceasta trebuie să urce cele trei trepte. Pe cale era o linie albă, asemănătoare mărgăritarului, care ducea direct spre porțile cerului, spre niște porți de mărgăritar bătute cu pietre scumpe, pornind de la cea mai înaltă treaptă de unde vorbeam.

Nu este acesta mesajul meu despre neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt? Și eu spuneam că fiecare persoană trebuie să treacă prin aceste trei trepte, dacă vrea să pășească pe această cale.

Mama spunea că pe acolo a trecut o femeie care era încălțată cu o pereche de cizme cu tocuri înalte. Ea a trecut pe lângă mine, iar eu i-am spus:

„O clipă, soră! Pe calea aceasta nu poți merge cu tocurile acestea! Nu este posibil.” Dar ea mi-a răspuns

„Oh...” după care a privit spre femeile care mergeau împreună cu ea și le-a zis:

„Nu-l luați în seamă pentru că este un nebun! Nu ascultați cuvintele lui, fiindcă vă voi dovedi că sunt neprihănită, sfințită și umplută cu Duhul Sfânt și că pot merge pe calea aceasta.”

Am lăsat-o să meargă pentru că nu aveam cum s-o rețin, iar ea a trecut mai departe sărind încoace și încolo, în timp ce le zicea surorilor ei: „Vedeți? Este întocmai cum v-am spus!”, și a început să alerge pe cale.

Voi știți ce spune Isaia 3: că ea își va rupe gâtul. De ce? Pentru că se împodobește și caută să atragă atenția trecătorilor cu potcoavele de la tocurile ei. Cine face aceasta? Fiicele Sionului din timpul sfârșitului.

Femeia aceea încerca să alerge în sus și-n jos pe stradă, dar după un timp drumul s-a îngustat tot mai mult, iar ea a amețit și a căzut, căderea ei fiind îngrozitoare.

Și mama a spus: „Cele mai îngrozitoare strigăte pe care le-am auzit vreodată în viața mea, au fost cele scoase de femeia aceea în timp ce cădea în jos și mergea în flăcări și fum.”

Apoi a spus că eu m-am întors spre oameni și le-am spus: „Vedeți? Ea a fost ascultătoare în toate lucrurile, dar a nesocotit un singur Cuvânt. A mers corect în toate, afară de un singur Cuvânt.”

Prieteni, femeile pentecostale pot fi neprihănite, sfințite și umplute cu Duhul Sfânt și cu toate acestea la urmă pot da greș.

Acesta este adevărul absolut pentru că „*Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4).

Vedeți, acela a fost punctul în care a dat greș. Poate se simțea în ordine când a urcat acolo sus, dar a refuzat să mă asculte când am avertizat-o.

El a scris Evanghelia prin ucenicii și apostolii Săi, iar învățătura a adus-o prin proroci și apostoli, dar ei nu vor să asculte.

Acum fiți atenți!

Puterea învierii (în limba greacă „**Zoe**” = „**Viață**”) care aduce Cuvântul, gândul care era în Hristos, va fi și în voi. Prin ceea ce vă spun, vreau să înțelegeți că atunci când Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ne-a înviat și pe noi, făcându-ne ființe vii împreună cu El, deși în vremea aceea eram un fiu sau o fiică numai în gândul Său. Dar Dumnezeu ne-a văzut pe toți în El, la sfârșit.

El trebuia să moară ca om, de aceea Duhul L-a părăsit în grădina Ghetsimani.

Gândiți-vă, prieteni! El nu trebuia să facă acest lucru, dar l-a făcut pentru noi. El era Dumnezeu și a uns acel trup, care era un trup omenesc, punând în El toată plinătatea dumnezeirii. Dacă El ar fi mers la Golgota, ca Dumnezeu, nu ar fi murit niciodată pentru că Dumnezeu nu poate fi omorât de nimeni. El nu trebuia să facă aceasta, dar gândiți-vă că S-a dus acolo pe când voi erați încă în El, pentru că Dumnezeu nu scosese încă Mireasa din Mire. De aceea, când Dumnezeu a privit la trupul lui Hristos, a văzut în El și partea masculină și partea feminină, totul fiind răscumpărat prin El.

Vedeți? De aceea Mirele și Mireasa sunt una, același Cuvânt.

Astfel, același Cuvânt care vorbește despre Mire, vorbește și despre Mireasa Sa.

Atunci cum ar fi posibil ca El să nu descopere Miresei Sale tot ce i-a fost făgăduit? Sau cum ar putea veni Mirele fără să fie una cu Mireasa Sa?

Pentru că El a făcut totul, tot ce a fost făgăduit, înviind și din morți, înseamnă că și Mireasa Lui trebuie să facă tot ce a făgăduit Cuvântul pentru timpul sfârșitului cu privire la Ea, este adevărat? Nu trebuie să se întoarcă Ea, la credința originală, prin Maleahi 4? Nu trebuie să se descopere El la fel ca în zilele Sodomei? Nu trebuie ca lumea și lucrurile din ea să fie exact cum le vedem cu toții? Și nu sunt toate acestea o confirmare desăvârșită a Cuvântului care ne-a fost făcut cunoscut?

Prieteni, știu că v-am ținut cam mult, dar vom încheia imediat.

Ce desăvârșită este lucrarea lui Dumnezeu! Să nu uitați aceasta.

Dumnezeu a văzut mai dinainte Mireasa în Mirele ceresc. Aleluia! Ca să Își salveze Mireasa, El a trebuit să meargă cu Ea, la fel ca Adam. Adam a știut ce face. Eva nu știa ce face, dar Adam a ieșit din Eden împreună cu soția sa.

Același lucru L-a făcut Isus: a luat locul Miresei Sale făcându-Se păcat pentru salvarea ei. Da, El a stat în locul nostru pentru ca noi să putem sta în locul Lui. Ce dragoste! Ce părtășie! Cum am putea respinge o asemenea dragoste? Prieteni, putem face altceva decât să Îl iubim,?

Aș putea continua ore întregi cu tema aceasta, dar să mergem mai departe.

Confirmarea unui Act de proprietate este la fel ca experiența de la Rusalii sau ca venirea Duhului Sfânt în zilele din urmă. Poate cineva pretinde această proprietate, dar aceasta nu înseamnă că va fi a lui. Sigur că nu. Poate veni cineva din altă parte și să pretindă același lucru, dar dacă posedăți confirmarea și o arătați, tot ce va fi împotriva, este anulat.

Dacă un om crede Cuvântul, vine Duhul Sfânt, El fiind confirmarea asupra acestei Proprietăți ca s-o puteți stăpâni, ca să vă aparțină. Amin!

Aceasta ne dă confirmarea, extrasul: când Duhul Sfânt vine asupra noastră, a celor pe care Dumnezeu ne-a văzut înainte de întemeierea lumii.

El a scris de la început numele oamenilor în Cartea Vieții, dar ei trebuiau să se nască în lume, ca bărbați și femei, și să fie supuși păcatului; să fie robi ai păcatului.

Când oamenii au crezut Cuvântul lui Dumnezeu, au primit Actul de proprietate, dar confirmarea a adus-o Duhul Sfânt.

Chiar dacă totul era împotriva mea, chiar dacă o făcuse mama mea, tatăl meu, bunica sau bunicul meu, cum s-a întâmplat cu copilul pentru care m-am rugat cu câteva zile în urmă și a cărui boală de epilepsie era moștenită de la bunicul lui, când a venit confirmarea totul a fost șters și anulat. Vedeți? Atunci sunt proprietarul acestei confirmări. Amin.

Și așa cum Duhul L-a înviat pe Hristos din morți, tot așa eu am confirmarea că sunt

o parte a acestui Trup; am confirmarea Duhului Sfânt că acest Trup al Cuvântului trăiește exact cum a trăit El și așa cum a fost făgăduit și pentru timpul acesta.

Prin Sângele lui Isus Hristos, toate păcatele mele sunt șterse și la fel ale voastre.

Duhul Sfânt a venit ca o dovadă a Titlului de proprietate pe care mi l-a dat Dumnezeu, prin har, prin buna Lui știință mai dinainte.

De ce vă mai temeți? Nu este nici o mirare că El a spus: *„Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”* (Apocalipsa 1.17-18).

Nu vă temeți pentru că nici moartea nu vă poate atinge. Vedeți cât este de minunat? Prin confirmarea Actului de proprietate, datoria noastră a fost plătită, așa că nu mai poate sta în picioare nici o învinuire. Glorie! Poate mă port ciudat, dar mă simt bine. Vedeți?

Vedeți ce înseamnă confirmarea proprietății? Puteți înțelege cum vine aceasta? Nimic nu ne mai poate despărți de El. Amin. De ce? Pentru că ești proprietar; pentru că sunt proprietar. Amin.

Ce proprietate am? Eu am partea mea din moartea și învierea Sa. El a devenit eu, pentru ca eu să pot deveni El. El S-a făcut păcat pentru ca eu să pot deveni un fiu al lui Dumnezeu, pentru ca eu să pot primi această proprietate, *„că aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede.”* Vedeți? Confirmarea proprietății.

Mai avem vreo zece minute până la masă așa că haideți să mai privim o dată, în treacăt, și nașterea prin Duhul.

Vă voi arăta unele semne ca să puteți înțelege.

Vă rog să observați cum lucra această Putere a învierii, această Putere dătătoare de Viață în ei. Ea le-a dat Viața, i-a înviat.

Să vedem ce a lucrat această Putere în Ștefan. El era umplut cu Puterea învierii, cu Puterea dătătoare de Viață, de aceea nu se temea, ci a spus:

„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi!

Pe care din proroci nu i-au prigonit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai

dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum, și L-ați omorât.” (Fapte 7.51-52).

Duhul lucrase ceva în el, așa că era plin de Puterea învierii.

Când au auzit aceste cuvinte, ei și-au zis: „Trebuie să scăpăm de flăcăul acesta!” și l-au omorât cu pietre, dar Ștefan a privit spre cer și a spus: „*lată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.*” (v. 56). Puterea învierii lucra în el cu desăvârșire.

Vedeți? Dar și Filip posedă această Putere a învierii. El era plin de Puterea dătătoare de viață, de aceea ținea adunări mari în Samaria. Dracii au fost alungați, iar oamenii s-au botezat în Numele lui Isus Hristos.

Și iată că în timp ce ținea o adunare, Duhul i-a zis: „Părăsește adunarea!”

„Dar ce vor spune predicatorii?”

„Nu te îngrijora pentru aceasta.”

Vedeți, el era umplut cu Puterea învierii, avea Dinamica pentru că Duhul venise peste el.

Deci Duhul i-a zis: „Du-te afară în pustie!” iar acolo l-a găsit pe acel etiopian pe care l-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Vedeți? Un bărbat care a dus Mesajul Evangheliei în Etiopia, este adevărat?

Filip era ascultător de Dumnezeu în toate lucrurile.

Dacă nu v-ați botezat încă în Numele Domnului Isus Hristos, s-o faceți în ascultare de Dumnezeu, pentru că apoi veți putea vedea cum El va restabili în voi Puterea învierii.

Când a părăsit acea mare adunare de trezire, ascultând porunca Domnului, Filip era atât de plin de Puterea învierii încât a fost răpit imediat de Duhul. Imediat ce a împlinit porunca și l-a botezat pe etiopian, Duhul l-a răpit.

Prieteni, „*Duhul care L-a înviat pe Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare.*” El i-a dat această Viață și lui Filip, așa că n-a mai fost văzut pentru că l-a luat și l-a dus în altă țară, la o depărtare de o sută cincizeci de mile. Puterea învierii umpluse trupul lui muritor.

Cum s-a putut întâmpla lucrul acesta? Pentru că era plin de Puterea învierii.

O, Biserică a Dumnezeului celui viu, noi nu putem sta azi aici și să ne lăsăm duși cu zăhărelul de cei care ne spun: „Noi nu putem umbla cu astfel de oameni,” deoarece trebuie să fim zidiți și umpluți cu Puterea învierii pentru ca într-o zi să avem parte de răpire. Amin.

Iertați-mi expresia „cu zăhărelul”, dar când am spus-o m-am gândit la mama care poartă întotdeauna ceva cu care să-și liniștească copilul.

Mamele știu că atunci când încep să plângă copiii, pun puțină cafea într-un săculeț cu zahăr și îi lasă să sugă pentru a se liniști. Dar în aceasta nu este nici o putere, nici un folos, ci dimpotrivă, copilul va înghiți cafeaua aceea îndulcită care va dăuna sănătății.

Și noi umblăm cu asemenea lucruri, de aceea lăsați-vă de ele pentru că sunteți vulturi! Veniți înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! Fiți puternici, fiindcă nu este nimic să vă poată răni. Voi sunteți eliberați de toată rușinea oamenilor, așa că orice ar spune cineva împotriva voastră, veți avea și mai multă dragoste. Cine o aduce? Puterea învierii. Amin!

Această Putere vă duce în locurile cerești, pentru că un vultur nu va coborî niciodată jos, la puii de găină, ci își va lua zborul în sus, spre locurile cerești în Hristos.

Filip a fost făcut viu și răpit de acolo.

Să privim un alt bărbat al lui Dumnezeu: pe Enoh, care a umblat cam trei sute de ani cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Astfel, el avea mărturia: „Eu nu am eșuat niciodată în Cuvântul Lui.”

Enoh avea Puterea învierii, iar când această Putere l-a atins, nu a mai fost nevoie să moară, ci a fost luat Acasă, în cer. Da, el a plecat pur și simplu, la fel ca Filip care era atât de plin de Putere învierii, încât în loc să meargă în Gaza s-a dus în altă parte, pe malul mării.

În loc să meargă pe drumul stabilit, Enoh a spus doar: „Sunt bătrân, dar am primit Puterea învierii și voi părăsi pământul fără să mai trec prin moarte.”

Aceasta este aceeași Putere de înviere pe care o avem și noi acum. Înțelegeți?

Aceasta face din trupurile voastre muritoare niște ființe vii, este adevărat? Da, aceasta face Puterea învierii.

Enoh posedea mărturia lui Dumnezeu, de aceea a zis: „Am făcut tot ce mi-a poruncit Dumnezeu!” iar când Puterea învierii i-a atins trupul muritor, a fost luat de pe pământ și trecut la Domnul.

Priviți-l pe prorocul Ilie.

Scuzați-mă frate și soră, dar în zilele acelea el le-a îndreptat, le-a muștră și le-a certat pe femeile vopsite, ca Izabela, pe Ahab și întreaga națiune, de aceea se părea că nu este nimeni de partea lui. Ilie îi îndrepta și îi certa, ceea ce a făcut ca toți să-l evite, dar Dumnezeu Se îngrijea de el și îl ajuta în toate lucrurile.

Voi știți că într-o zi, bărbatul acesta a obosit și a spus: „Am îmbătrânit și nu pot merge mai departe!”

Oamenii spuneau că Ilie va continua așa până la nouăzeci de ani, pentru că era într-adevăr bătrân, dar călătorea prin țară pentru că era plin de Puterea învierii.

Știți ceva? Ilie privea peste Iordan și vedea pe partea cealaltă (Oh, mă pun în locul lui!). El era plin de Puterea învierii. Dincolo de râu au apărut cai și cară de foc, iar el a trecut și a mers spre Casă fără să moară.

Puterea învierii care fusese trimisă, a adus un car pentru a-l lua pe proroc. Astfel, Ilie s-a dezbrăcat de manta și a aruncat-o peste Elisei. Așa este.

Și ce a făcut Elisei? A ridicat-o – un tip spre Biserică -, și a făcut mai multe minuni decât înaintașul său, Ilie, – un tip spre Hristos și Biserică.

El a primit o dublă Putere pentru că așa ceruse: „*Te rog să vină peste mine o îndoită Putere din duhul tău.*” (2Împărați 2.9b), iar Biserica va avea o dublă Putere pentru că așa a spus El: „*...veți face lucrări mai mari decât am făcut Eu.*” (Ioan 14.12).

Vedeți? El era atât de plin de Puterea învierii încât a făcut în dublă măsură ceea ce a făcut Ilie, iar după ce a trăit optzeci sau nouăzeci de ani, a murit. După ce a murit a fost îngropat, dar Puterea învierii nu l-a părăsit, așa că după câțiva ani, când carnea de pe oasele lui putrezise, în timpul unei lupte, câțiva oameni au aruncat un mort peste oasele lui Elisei. Oh, și pentru că Puterea învierii era încă în acele

oase, în clipa când acel mort s-a atins de ele, a înviat. Da, și această Putere va învia și trupurile voastre. **Chiar dacă veți muri și veți putrezi în mormânt, această Putere se odihnește în praful acela.** Aleluia!

„Cel ce L-a înviat pe Hristos din morți, va învia și trupurile voastre muritoare.”

Exemplul cu Elisei ne arată că deși era mort și zăcea în mormântul acela, prorocul era plin de Puterea învierii.

În El era atâta Putere de înviere încât atunci când a fost pus acel mort peste el, bărbatul a înviat de parcă Elisei putea face minuni sau își putea pune mâinile peste bolnavi și în starea aceea. Amin. Așa este.

Gândiți-vă că noi suntem trup din trupul lui Hristos și mădulare din mădularele Lui.

O, nu este altă cale! Noi vom învia și aceasta este tot. Ne vom ridica pur și simplu. Acesta este adevărul.

Paștele este mai mult decât o tradiție, pentru că trupurile noastre au fost înviate împreună cu El și prin aceasta suntem în locurile cerești, în Hristos.

Acest trup poate putrezi în mare sau în pământ, poate rămâne din el doar o lingură de cenușă, dar cu toate acestea va apărea din nou pentru că Duhul care L-a înviat pe Domnul meu din morți, a înviat și trupul acesta muritor. El a pus viața în acest trup muritor, de aceea suntem părtași învierii Lui, Vieții Lui veșnice despre care v-am vorbit atât de amănunțit.

Deci, nu este de mirare că El a spus: *„Nu vă temeți!”* iar mai târziu Pavel a știut aceasta așa că a spus: *„Moarte, unde îți este biruința? Eu sunt plin de Puterea învierii. Lăudat să fie Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.”* (1 Corinteni 15.55).

Puterea învierii! El trăiește în veci, pentru că Biblia spune: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”* (Evrei 13.8).

Țineți minte! Mesia este „Cel uns” și astfel Mireasa Lui este „Cea unsă”.

Observați. Moartea nu oprește Puterea lui Dumnezeu. Nu, ea nu poate face aceasta. Dacă ați primit această Putere, o aveți pentru veșnicie. Nu există nimic să v-o poată lua. Nimeni nu o poate diminua, nici schimba.

Dacă îți trăiești viața, aceasta n-o va opri pentru că ea este la fel de bună întotdeauna. Vedeți?

Moise era plin de această Putere a învierii, este adevărat? El era un proroc, iar Cuvântul a venit la el. Moise era o parte din Cuvânt; era Cuvântul pentru acel timp.

Și deși era mort de multe sute de ani, a stat pe Muntele schimbării împreună cu Isus și cu Ilie, este adevărat? De ce? Pentru că moartea nu a putut scoate afară Puterea învierii. Nu, nu!

Domnul a spus: „*Îl voi învia!*” Îngerii au mers și l-au îngropat într-o vale, așa că a dispărut pentru oameni. Mădularele lui, totul a trecut, dar Puterea învierii care era acolo, l-a înviat și l-a adus pe munte alături de Ilie.

Poate veți spune: „Este adevărat, frate Branham? După opt sute de ani?”

Dacă vreți să citiți, acest lucru este scris în Matei 27.51-52:

„Și îndată perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat,

mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat.”

Acești credincioși ai Vechiului Testament erau parte din El pentru că crezuseră că El va veni. Din pricina aceasta Puterea învierii a venit și peste ei.

În parte, ei aveau această Viață prin jertfirea mielului, dar duhul mielului nu putea să se întoarcă înapoi peste oameni. Care este deci situația cu duhul omului când intră Dumnezeu în el? Vedeți?

Cu cât mai multă Putere este în noi? Înainte de jertfirea lui Hristos se jertfiseră miei, pentru împăcarea omului cu Dumnezeu (un simbol), dar ceea ce avem acum nu mai este un simbol, ci realitatea. Atunci de ce ne mai temem? Acești bărbați aveau numai umbra care arăta spre învierea Lui și au mers cu ea în mormânt.

Priviți-l pe Iov în marea sa încercare, când a fost părăsit de toți. Satana a zis:

„Dă-l pe mâna mea și-l voi face să Te blesteme în față.” apoi s-a năpustit asupra lui. Dar Domnul i-a zis: *„De viața lui să nu te atingi!”*

Satana i-a făcut mult rău, i-a luat tot, dar de viața lui Iov nu s-a atins. Chiar și soția

i-a întors spatele și i-a zis că până și suflarea i-a devenit insuportabilă. Cu alte cuvinte, nu mai voia să aibă de-a face cu el; se părea că nu-l mai iubește pentru că l-a respins.

„Iov”, zicea ea, „de ce nu Îl blestemi pe Dumnezeu și vei scăpa?” dar el i-a răspuns: „Vorbești ca o femeie nebună!”

Vedeți, el era un proroc și ținea cu tărie la ceea ce avea. Astfel, spunea cu convingere: „Nu mai sunt un păcătos pentru că am adus jertfa cerută de El!” Amin.

Iov știa pe ce stă. Da, el stătea pe Cuvântul lui Dumnezeu. Indiferent ce spuneau ceilalți, el stătea tare și neclintit pe Cuvântul lui Dumnezeu, iar în clipele cele mai grele a zis:

„Vorbești ca o femeie nebună! Domnul a dat, Domnul a luat – binecuvântat fie Numele Domnului! Gol am venit în lume și gol voi pleca din ea. Lăudat fie Numele Domnului.” (Iov 1.21;2.10).

El stătea acolo plin de bube, copiii îi muriseră și ajunsese foarte sărac, iar prietenii săi, membrii bisericii, s-au întors împotriva lui. Ce nenorocire!

Nici unul dintre noi nu am trecut printr-o asemenea încercare, dar cu toate acestea Iov a rămas la Cuvânt. El era un vultur.

Dar ce s-a întâmplat când Iov a stat tare pe Cuvânt? Cerul s-a întunecat și a început să ture și să fulgere, iar el a privit în sus, a avut o vedenie și a spus:

„Știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei Îl vor vedea și nu ai altuia. Da, chiar dacă puterea mea s-a sfârșit și voi dispărea de pe pământ, tot Îl voi vedea.”(Iov 19.25-27).

O, acea dimineață a învierii! Aleluia!

Marele evanghelist Matei, a spus în capitolul 27.51 că după învierea lui Isus din morți, mulți din sfinții Vechiului Testament au ieșit din morminte, cei care erau deja praful pământului, au intrat în cetate și s-au arătat multora.

Această Putere a învierii era încă în trupul lui Moise, și era în mădularele lui Iov atunci când nu mai rămăsese nici măcar o lingură de cenușă din trupul lui. Da. Acea Putere a învierii era încă acolo.

Dacă Duhul care era în Hristos locuiește și în voi, atunci trupurile voastre muritoare vor învia.

Poate veți spune: „Aș fi vrut să trăiesc în timpul acela!” dar voi trăiți într-un timp mai bun.

Văd că vă notați textele, ceea ce este foarte bine. Notați-vă și 1 Tesaloniceni 4.16:

„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

Ce frumos!

Sfinții. Unul se odihnește ca Ilie, altul ca Elisei; alții sunt în mormânt și vor fi înviați, iar alții vor fi transformați și astfel vom fi cu toții împreună.

Puterea învierii va veni și peste cei vii și peste cei morți.

Această Putere a învierii este și în acești doi proroci. Vedeți, numele lor sunt aproape la fel: Ilie și Elisei; Mirele și Mireasa Sa. Unul este Domnul Isus, iar cealaltă este Mireasa lui Isus, și ei aparțin unul celuilalt: El și Ea.

Vedeți cum este arătat totul?

Ilie a fost răpit: el simbolizează Biserica; iar Elisei se odihnește până la înviere. Este la fel ca în cazul unei păsări care are nevoie de două aripi pentru a-și ține echilibrul.

Biserica a fost simbolizată prin acești doi proroci.

Noi, cei ce trăim până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor adormiți, ci atunci când va suna trâmbița lui Dumnezeu, cele două aripi se vor împreuna și vom zbura. Aleluia! De ce? Pentru că Puterea învierii este prezentă atât în cei adormiți în Hristos, cât și în cei vii.

Fiți atenți!

Noi am fost înviați ca să vedem toate aceste lucruri. Priviți la Puterea învierii din acest timp și nu uitați că noi am fost înviați.

Cred că aceasta va fi un ajutor pentru voi deoarece Domnul nostru, și la fel Pavel, au spus:

„Vă spun tot ceea ce-Mi arată Tatăl. Nu v-am ascuns nimic.”

Noi vedem că această Putere dătătoare de Viață este peste cei credincioși și în aceste zile din urmă. El ne-a dat Puterea învierii, așa că îi vedem pe cei bolnavi vindecați. Da, cu toții am văzut această Putere lucrând printre noi la fel ca la început. Puterea învierii s-a întors din nou în Biserică.

Prin această Putere au fost date vedenii, morții au înviat, bolnavii s-au vindecat și au fost făcute multe alte lucruri mărețe.

Cu câteva zile în urmă am discutat cu micuțul Donovan Weerts. Noi am fost de multe ori împreună la vânătoare și pot spune că acest băiat este un tovarăș de nădejde. După cum știți, vine la adunarea de aici și suntem prieteni buni.

El mi-a zis: „Nu aș vrea să te deranjez....” L-am privit și am văzut că îi curge ceva dintr-o ureche, așa că l-am întrebat:

„Cum îți merge, Donovan?”, apoi i-am luat mâna și am văzut că are cancer.

„Ce ai la ureche, Donovan?”

„Nu știu, frate Branham, dar mă supără de vreo șase sau șapte luni.”

„De ce nu mi-ai spus nimic?”

„Nu am vrut să te supăr, frate Branham.”

„Dar știi ce ai la ureche?”

„Nu știu, nu pot să-mi dau seama.”

Atunci mi-am pus mâinile peste el, fără să spun vreun cuvânt, iar două zile mai târziu era vindecat pe deplin. Cum a fost posibil acest lucru? Prin Puterea dătătoare de Viață. Vedeți?

Ea este aceea care va învia și trupul vostru muritor. Urechea lui ar fi fost distrusă,

apoi ar fi urmat creierul, ceea ce ar fi însemnat moartea lui, dar Puterea învierii a rezolvat totul.

Într-o zi m-am simțit foarte obosit, așa că mi-am zis: „Ar trebui să lucrez mai bine pentru că am trecut deja de cincizeci de ani. Dacă vreau să mai fac ceva pentru Domnul, ar trebui să mă grăbesc pentru că îmbătrânesc.” Atunci a venit peste mine Puterea învierii, iar El mi-a îngăduit să privesc peste cortină și să văd ce este dincolo.

Domnul mi-a spus: „Toți aceia pe care i-ai iubit și cei care te-au iubit, vor fi acolo cu tine.” Prieteni, am putut să-i văd pe cei aflați acolo, la fel cum vă văd pe voi aici. Ce-i aceasta? Puterea învierii.

Ioan, cel care a scris Apocalipsa, era plin de această Putere a învierii. El s-a ridicat și a văzut totul, de la început până la sfârșit.

Și Isaia era plin de această Putere, de aceea s-a ridicat și a văzut Împărăția de o mie de ani și multe altele.

Puterea învierii!

„Dacă Duhul care a locuit în Hristos, va locui și în voi, El va învia și trupurile voastre muritoare.” Vă amintiți? Puterea învierii.

Înțelegeți ce am văzut zilele acestea? Puterea învierii trebuia să vină ca să deschidă cele șapte Peceți. Ce era aceasta? Era cumva înțelepciunea unui om? Nicidecum, ci era Puterea de înviere a lui Dumnezeu. Această Putere a lui Dumnezeu a făcut ca lumea să mărturisească despre acest mare adevăr. Această Putere a spus totul mai înainte ca aceste lucruri să se întâmple.

Îngerul Domnului, despre care v-am povestit și care a fost aici, acest Stâlp de Foc, Puterea învierii, a obligat chiar și lumea să mărturisească despre El, deși nu știa ce înseamnă. Dar noi am privit acolo și știm că este Domnul nostru. Vedeți?

El este Cel care a deschis Pecețile. El este conținutul și esența lor, pentru că Hristos este Cuvântul întreg al lui Dumnezeu; Hristos este Pecețile care s-au deschis.

Ce este deci deschiderea Peceților? Descoperirea lui Hristos. Cei șapte îngeri arată încheierea celor șapte epoci ale Bisericii, dar noi nu am putut vedea aceasta

imediat.

Ei au făcut clișeul acela, nu noi, iar El stă acolo ca Judecător suprem și dovedește că este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Ce identificare!

Puterea învierii a făcut aceasta pentru noi. Ea ne aduce de la moarte la viață; ea ne dă Duhul deosebirii ca să știm ce nu este în ordine cu noi și ne arată ce trebuie să facem, ce nu am făcut și ce vom fi.

Domnul nostru Isus Hristos a fost plin de Puterea învierii. El avea plinătatea, de aceea a putut spune: *„Stricați Templul acesta (trupul Său) și în trei zile Îl voi ridica.”* (Ioan 2.19).

Aici este încrederea în Puterea învierii.

„Distrugeți trupul acesta – acest Templu – și în trei zile îl voi readuce din nou la viață.” De ce a spus aceasta? Deoarece știa ce este scris despre El, iar Cuvântul nu putea să dea greș.

Și ce spune Cuvântul? *„Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.”* (Psalmul 16.10).

El știa că această Putere a învierii Îl va învia și că nici o celulă a trupului Său nu va putrezi, de aceea le-a spus:

„Voi veți ucide trupul acesta, dar Eu Îl voi ridica din nou în trei zile.” (parafrizare).

De ce? Pentru că așa era făgăduit în Cuvânt, iar dacă o prorocie este de la Dumnezeu nu poate da greș.

Prieteni, această prorocie din Cuvânt ne spune că așa cum va învia El, așa vom învia și noi împreună cu El. Deci nu este nici o mirare că El ne-a spus: *„Nu vă temeți!”*

Este scris că *„Duhul care era în El va învia și trupurile noastre muritoare.”*

Nu te teme, prietene, căci Fiul este viu, a înviat!

Priviți spre muntele descoperirii, pentru că acolo am fost reprezentați cu toții. Acolo erau sfinții vii, cei care au fost răpiți – simbolizați prin Ilie -, și sfinții adormiți în Domnul și înviați – simbolizați prin Moise.

Amândoi aveau Puterea învierii.

Chiar dacă unul a murit iar celălalt nu, amândoi erau prezenți acolo.

Puteți vedea ce posedăm noi în zilele din urmă? Exact ceea ce a făgăduit El în Ioan 14.12. Desigur.

Oamenii spun: „Tu pretinzi că ai Putere?” Nu este adevărat! Noi suntem ca cei aflați pe Muntele descoperirii, pe Muntele schimbării la față, așa că nu pretindem că avem Putere., ci suntem ca cei care au fost acolo.

Moise nu a zis: „Uitați-vă cine sunt eu!” și nici ucenicii nu au zis: „Cine suntem noi!”, deoarece tot ce își doreau să vadă și unii și alții, era Isus proslăvit, era Isus în mărirea Lui.

Așa este și astăzi. Noi nu căutăm să fim persoane renumite și nu ne interesează ce părere au oamenii despre noi. Numele nostru nu înseamnă nimic pentru că purtăm Numele Lui. Viața noastră nu este nimic pentru că avem Viața și Puterea Lui. Și tot ce dorim este să Îl vedem pe El în slava Sa.

Cum se poate întâmpla aceasta? Numai dacă El Se poate descoperi în noi în Puterea învierii Sale și lucrează prin noi.

Atunci Îl vedem reprezentat din nou așa cum era odată, ați înțeles?

Din pricina aceasta nu dorim să fim slăviți de oameni; nu dorim să fim renumiți; nu dorim să devenim cineva într-o adunare, nici nu încercăm să-i ducem pe oameni la o sectă și să-i legăm acolo, nici să oferim un picnic, petreceri sau altceva, ci dorim să-L vedem pe El descoperit în mărirea Sa.

Nu dorim o proslăvire proprie, ci dorim ca prin întreaga noastră viață să dovedim că El este viu și trăiește în noi.

Dacă pot să nu Îi stau în cale, dacă nu mă gândesc la mine și dacă nici voi nu vă gândiți la voi înșivă, Îl vom vedea pe Isus descoperit între noi. Să-L vedem pe El: aceasta este tot ce ne dorim.

El este Puterea învierii noastre; este bucuria noastră, iar noi suntem în El, suntem Trupul Său; suntem Mireasa Sa și vedem cum Se legitimează ca fiind Același; vedem că a înviat din morți și este viu în vecii vecilor.

Nu este de mirare că a spus: „Nu vă temeți!” Noi suntem salvați prin El și înviați împreună cu El.

Aceasta înseamnă Paștele, „ziua învierii” pentru oameni: „A fi înviat împreună cu El.”

Fiți atenți! Acum Îl avem în noi pe Duhul Sfânt; avem dreptul la moștenire pentru că totul este plătit. Să nu mai spuneți niciodată: „Sper să fiu...” pentru că voi ați ajuns deja. El a făcut totul pentru voi. Vedeți? Nu eu, ci El.

„Bine, frate Branham, dar se spune...”

Pe mine nu mă interesează ce se spune! El a făcut totul pentru mine, de aceea, singurul lucru pe care-l doresc este să Îl văd pe El descoperit.

„Cum este posibil acest lucru? Trebuie să Îl chem jos?” Nu, pentru că El este în voi.

Spuneți simplu: „Doamne, dacă mă dau cu totul de-o parte, Tu poți să mă legitimezi.”

Cum poate face Domnul aceasta? Pentru că așa a făgăduit: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.*” Glorie!

Acum, după toate dovezile Cuvântului aduse în dimineața aceasta, mă gândesc la o cântare:

„În dimineața învierii,

Când se rup legăturile morții,

Vom învia, aleluia, vom învia.”

Credeți aceasta? Noi vom învia. Noi suntem în El; suntem o parte din El, de aceea posedăm taina descoperirii lui Dumnezeu, a Vieții de după moarte.

Astfel, noi care odinioară am fost morți în păcatele noastre, trăim prin El.

Pecetea adevărată a învierii a rupt moartea din jurul meu și m-a făcut viu. Pecetea învierii de la început a rupt pecetea romană cu care a fost pecetluit El. Hristos a rupt pecetea și a descoperit taina.

Dumnezeu a rupt Pecetea, prin Duhul Sfânt, și ne-a dat Viața, iar Hristos este

descoperit și trăiește în noi pentru că suntem făpturi noi, înviate împreună cu El. Amin.

„Noi vom învia, aleluia!

Noi vom învia, aleluia!

În dimineața aceea a învierii,

Când vor fi rupte legăturile morții,

Atunci vom învia.

Aleluia! Vom învia.”

Nu vă bucurați? Eu mă bucur pentru că atunci, demult, în dimineața când m-am întors la Domnul, în șoprul nostru cu cărbuni, a fost ruptă o pecete și am fost înviat ca o făptură nouă. Fiul a înviat și Puterea Lui de înviere a venit și peste mine.

Mai demult mi s-a spus o poveste despre un pescar bătrân. Se spune că într-o zi la acest bătrân a venit un om și l-a rugat să-l însoțească la pescuit pe ocean. Ei au plecat, dar cei ce ieșiți pe ocean știți că dimineața este ceață. Și eu ies uneori cu fratele Eddie Byscal, care este misionar la indieni.

Bărbatul acela nu avea experiență, dar bătrânul pescar nu a vrut să pornească în larg. El aștepta să se ridice ceața, pentru că altfel nu puteau vedea farul de pe coastă. Bărbatul s-a enervat și i-a zis bătrânului:

„Spune-mi, ieșim în larg?”

„Așteaptă, fiule, așteaptă! Trebuie să așteptăm răsăritul soarelui ca să știm unde ne aflăm.”

Voi ziceți: „Trebuie să fiu baptist sau penticostal?”

Stați liniștiți, pentru că în curând va apărea Fiul și atunci vom vedea unde suntem. El este Cuvântul. Așteptați până când este descoperit Cuvântul, până când va străluci Snopul dragostei deasupra Seminței și atunci vom vedea unde suntem.

Îl iubiți?

Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult. Câți dintre voi vor rămâne și deseară? Da,

vom veni și deseară.

Să ne plecăm capetele.

Este cineva care nu a primit încă Puterea învierii? Fiul a luminat totul, iar voi ați stat în Casa Domnului, ați ascultat predicile și totuși Duhul nu poate să vă învie până nu veți asculta și respecta tot Cuvântul.

O, dacă voi bărbații și femeile, ați putea asculta de fiecare Cuvânt scris!

Este foarte periculos! Cum ar fi să fiți o sămânță moartă, fără Viața în voi? Dar în inima voastră este Ceva care spune: „În dimineața aceasta vreau să mă ridic și să ies din starea aceasta pentru că nu vreau să rămân o sămânță moartă, care se nimicește, ci doresc să mă ridic la Viață, să înviez.”

Vreți să ridicați mâinile și să spuneți:

„Frate Branham, roagă-te și pentru mine!”?

Domnul să te binecuvânteze. Da, El să te binecuvânteze.

Vedeți? Sunt atâtea mâini ridicate! Noi nu îi mai chemăm pe oameni la altar pentru că acest lucru este doar un adaos din vremea metodiștilor.

Biblia spune simplu: „*Toți cei ce au crezut, s-au botezat.*” (Fapte 2.41).

Aici este un bazin cu apă care așteaptă pe oricine este pregătit să moară pentru sine. Poate că voi ați fost îngropați deja în Numele lui Isus Hristos, dar înainte ca această sămânță să învie, trebuie să primească Viața.

Botezul este ca roua care vine din cer. Roua poate să cadă peste această sămânță, dar dacă sămânța nu are viață în ea, roua nu-i va fi de nici un folos. Dacă însă botezul înseamnă moartea eu-lui personal, dacă ești gata să mori pentru toate dogmele și doctrinele; dacă vrei să îndepărtezi tot ce este în contradicție cu Cuvântul și să umbli numai în Cuvânt, înseamnă că ești un fiu sau o fiică de Dumnezeu.

Dacă crezi din toată inima acest lucru, fii atent și vei vedea ce poate face acest botez din viața ta, pentru că Biblia spune:

„Fiecare din voi să se pocăiască și să se boteze în Numele Domnului Isus Hristos,

*spre iertarea păcatelor voastre, căci atunci vi se va ierta tot ce ați făcut împotriva
viii Domnului și puteți aduce Snopul, Jertfa legănată. (parafrazare).*

Atunci veți primi Duhul Sfânt, Dinamica, pentru că făgăduința aceasta este pentru voi și pentru toți cei ce sunt departe acum, prin toate generațiile.”

Tată ceresc, eu am vorbit foarte mult și i-am reținut pe acești oameni mai mult decât aș fi vrut, o, dar parcă nu am putut să mă mai opresc. Acum vom părăsi locul acesta ca să ne odihnim puțin, iar deseară ne vom întoarce din nou.

Noi trăim într-o lume muritoare, și printre oameni muritori, dar posedăm Mesajul Vieții și dovada învierii.

Doamne scump, noi suntem niște ființe muritoare, dar ce vom fi dacă lăsăm această șansă să treacă pe lângă noi?

Inimile noastre ard și sufletele ne sunt cuprinse de dragoste pentru cei ce nu au venit astăzi aici. Mesajul din dimineața aceasta a fost ascultat de mulți, iar două sau trei sute au ridicat mâna în semn că doresc să Te primească.

Prin aceasta știm că sămânța nu este moartă, pentru că dacă sunt morți cum ar fi ridicat mâna? În ei este Ceva care i-a împins să facă lucrul acesta.

O, Doamne, femeia lui Iov a încercat să-l îndepărteze de Tine, dar Te rog, Doamne, să lași ca Iov, acest credincios, să intre înăuntru, să moară și să fie îngropat în apa botezului. Roua care cade din cer, fiecare Cuvânt spune că va spăla toate păcatele și ele vor fi iertate. Voi sunteți botezați în Numele Domnului Isus Hristos. De ce? Pentru iertarea păcatelor voastre, pentru că păcatele vă sunt iertate numai și numai în Numele acesta.

Tată, îngăduie ca dacă este cineva bolnav, să plece sănătos din locul acesta; dacă sunt neputincioși, să iasă sub Puterea Duhului Sfânt. Dacă sunt păcătoși, lasă să fie curățați și iertați, iar dacă au intrat aici numai cu Mecanica, lasă-i să iasă și cu Dinamica, cu Duhul Tău cel Sfânt. Cuprinde-i pe toți, Doamne.

Învie trupurile lor muritoare pentru că atunci vom auzi limbi noi adevărate, Puterea lui Dumnezeu, dragoste nemărginită, har pentru a muri, har pentru a trăi; Îl vedem pe Hristos cel înviat, un singur Trup, o Mireasă care Îl reprezintă pe pământ.

Tată, ei sunt ai Tăi și au ridicat mâinile pentru că le-am predicat Cuvântul.

Primește-i în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îl iubiți? Nu este El minunat?

Vă bucurați pentru că sunteți o parte a acestei învieri; pentru că sunteți înviați împreună cu El? Ridicați mâinile pentru că sunteți cuprinși în învierea Lui.

„Copilașii mei dragi”, cum spunea Pavel. Nu vreau să-l imit, dar vă iubesc. Alerg peste tot și fac tot ce pot ca să vin aici să vă vorbesc. Vin prin pustiuri, prin furtuni și zăpezi, ca să fiu aici. Călătorim cu avionul prin toate ținuturile țării, numai ca să vă vedem. Da, ne iubim pentru că fiecare suntem o părticică a celuilalt. Să nu-l lăsați pe Satana să vă spună altceva.

Dacă fiecare suntem o parte din celălalt, suntem și o parte din El; suntem cetățeni ai Împărăției Lui și ne bucurăm împreună de binecuvântările cerești.

Acum sunteți înviați. Când Dumnezeu L-a înviat pe Fiul, v-a înviat și pe voi împreună cu El, de aceea acum creșteți într-o viață înfloritoare și deveniți ca Domnul ca să fiți înviați complet în ultima zi. Potențial, voi Îl aveți acum.

De unde știți aceasta? S-a schimbat sufletul vostru? A devenit trupul vostru ascultător? Ascultător de cine? De o biserică? Nu! Ascultători de Cuvântul Său care este Viața.

Voi ați înviat din morți. Este ziua învierii pentru Isus și pentru noi toți. Noi am înviat împreună cu El și vom învia și în ultima zi, chiar dacă duhul nostru va părăsi acest trup, chiar dacă aceste trupuri vor putrezi, chiar dacă vor deveni praf sau poate vor fi arse sau vor putrezi pe fundul mării. Biblia spune că un înger va striga și atunci toți cei morți se vor ridica.

Nu există nimic să ne poată despărți de Dumnezeu sau care să ne ascundă de El. Noi Îl iubim pentru că ne-a înviat împreună.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

V-am reținut prea mult. Dacă mai sunt unii care ascultă încă la telefon, cu siguranță vor avea de plătit mult pentru astăzi, dar nu am putut să termin la timpul stabilit.

Voi știți cu toții că doresc să merg în Africa. Mă rog de multă vreme să pot ajunge

acolo, iar acum Domnul a pregătit calea. El mi-a arătat totul într-o vedenie. Oamenii de acolo plâng zi și noapte. Dacă predicatorii ar ști de ce mă duc, m-ar opri imediat, de aceea am spus că merg la vânătoare.

Voi merge și la o regină negresă, care a venit la o adunare cu șaptesprezece vagoane de tren.

Voi merge la vânătoare în ținutul ei, deoarece voi călători ca vânător, iar când mă voi întoarce vom avea timp să vă povestesc cum a fost.

Rugați-vă pentru mine deoarece știți câte greutăți întâmpin acolo: peste tot sunt vrăjitori și draci și credeți că ei nu știu ce să facă? Vedeți? Trebuie să știi exact despre ce vorbești când stai în fața lor. Eu știu în cine mă încred și sunt convins că El este în stare să-i țină în mâna Lui pe cei ce I s-au predat.

Doamne scump, în dimineața aceasta ne sunt puse înaintea și aceste batiste.

Tată, în dimineața aceasta a învierii, eu stau aici după predica în care am arătat, prin Cuvânt, că această Putere a învierii este în fiecare copil al Tău și cred că ea a schimbat și viața mea. Oamenii aceștia cred că viața lor a fost schimbată și acum ne rugăm unii pentru alții.

Îmi pun mâinile peste aceste batiste pentru ca Dumnezeu care L-a înviat pe Hristos, pentru ca Duhul care L-a ridicat din morți să locuiască și în trupurile noastre.

Duhul care era în Elisei a făcut ca acel tânăr care a fost aruncat peste oasele lui să învie, pentru că Puterea învierii era în ele.

Mâinile apostolilor aveau de asemenea Puterea dătătoare de viață. Gândurile apostolilor, limbile credincioșilor, totul era plin de Puterea învierii.

Doresc ca după ce am pus Cuvântul și mâinile mele peste aceste batiste, ca semn al acestei Puteri, Te rog să îngădui ca această Putere să dea viață acestor trupuri bolnave ca să fie vindecate în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fă ca acest lucru să fie valabil nu doar pentru aceste batiste, ci pentru fiecare din acești ascultători, pentru cei suferinzi, pentru acești copii mici, pentru bătrâni și pentru oricine ar fi, astfel ca Puterea învierii să-i învie în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Câți din cei prezenți au primit Puterea învierii? Dacă această Putere dătătoare de Viață este în voi, puneți-vă mâinile unii peste alții!

Numai necredința o poate opri.

Odinioară, o femeie a atins doar colțul hainei Lui și s-a vindecat pe loc, iar un soldat roman L-a scuipat în față și s-a dus în iad.

Vedeți? Depinde unde vă aflați.

Credeți? Aveți credință!

Acum aș vrea să vă rugați unii pentru alții. Rugați-vă tare.

Doamne scump, noi facem aceasta în Numele lui Hristos, singurul Nume, căci Biblia spune: *„În nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”* (Fapte 4.12).

Doamne, fă ca Numele Tău să fie viu chiar acum pentru oamenii aceștia, ca ei să devină moștenitorii Puterii Tale de înviere.

Doresc ca Duhul Vulturului să vină la vulturii Săi; Cuvântul să vină la Cuvânt, până când plinătatea lui Hristos Se va descoperi în fiecare în parte, în fiecare neaz trupesc sau duhovnicesc pe care îl au ei.

Te rugăm să faci aceasta în timp ce ne punem mâinile unii peste alții, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -

William Marrion Branham

18 aprilie 1965

Jeffersonville, Indiana

Doamne, în dimineața aceasta frumoasă de Paști, când vedem cum se desfac mugurii pomilor și aduc la suprafață florile din care se hrănesc albinele, iar păsările cântă de parcă inimile lor tresaltă de bucurie, ne-am adunat împreună pentru că este sărbătoarea învierii (Paștele) și credem că Tu ai înviat din morți cu mulți ani în urmă, iar noi sărbătorim astăzi aceasta ca o amintire.

Doamne îngăduie să aibă loc și între noi o sărbătoare a învierii. Ca slujitori ai Tăi, Te rugăm să ne ajuți să înțelegem Cuvântul Tău pentru că și atunci am fost în părtășie cu El, iar acum am înviat împreună cu El și ședem împreună în locurile cerești.

Binecuvântează serviciul din acest Tabernacol și de pretutindeni unde se ascultă prin transmisiune directă. Vindecă bolnavii și izbăvește-i pe cei ce trec prin încercări grele. Îngăduie ca astăzi să fie și pentru ei o sărbătoare a învierii și o eliberare de boli, iar cei ce sunt morți în păcate să primească Viață prin Domnul Isus Hristos. Te laudăm și îți mulțumim pentru toate în Numele Lui. Amin.

Pentru mine este o favoare deosebită să fiu în dimineața aceasta frumoasă în Tabernacolul din Jeffersonville, Indiana. Sala este arhiplină, iar afară sunt o mulțime de oameni.

Celor care ne ascultă la radio vreau să le spun că aici este o dimineață minunată!

Azi dimineață am fost trezit la ora cinci de o păsărică micuță care a zburat la geamul meu și s-a izbit cu pieptul ei roșu de el. Parcă voia să-mi spună că este bucuroasă pentru ziua aceasta frumoasă care ne amintește că EL A ÎNVIAT!

O legendă spune că o păsărică micuță, cafenie, L-ar fi văzut pe Domnul pe cruce, acolo unde a ajuns din pricina păcatelor noastre. Desigur, păsările nu au păcate și El nu a trebuit să moară pentru ele, dar se spune că pasărea aceea s-ar fi așezat pe cruce și a încercat să îi scoată cuiele cu ciocul, și astfel pieptul ei s-a înroșit. Așa să fie și pieptul meu: un scut cu care încerc să apăr cauza aceasta minunată pentru care a murit El.

Timpul nostru este limitat, mai ales pentru prietenii care ne ascultă prin transmisiunea radio, dar aș dori să vă fac atenți la o fotografie care a fost făcută nu demult, cu privire la vedenia pe care am avut-o aici în tabernacol și în care mi s-a spus să părăsesc Indiana și să plec în Arizona, unde mă voi întâlni cu șapte îngeri în forma unei piramide. Nu știam ce se va întâmpla, iar mai târziu când am stat acolo, am crezut că am ajuns la sfârșitul vieții mele pentru că nimeni nu poate rămâne în viața după o asemenea explozie. Sunt sigur că toți cunoașteți povestea.

Apoi, într-o dimineață când eram în Canionul Sabino și mă rugam, mi s-a pus în mână o sabie, iar un Glas a spus: „Aceasta este Sabia Împăratului, Sabia Cuvântului”. Mai târziu, au apărut îngerii, așa cum spusese Duhul mai dinainte, iar

atunci a apărut o Lumină puternică, chiar în locul unde mă aflam eu, care s-a ridicat până la înălțimea de treizeci de mile și a format cu aripile îngerilor un cerc, desenând pe cer forma unei piramide.

Oamenii de știință din Mexic au făcut fotografii în timp ce Lumina aceea se mișca spre nordul Arizonei, unde mi-a poruncit Domnul să stau (la patruzeci de mile N-E de Tucson). Apariția aceea luminoasă s-a ridicat spre cer, iar săptămânalul „Life” a publicat fotografii și comentarii cu privire la evenimentul inexplicabil care a avut loc în sferele înalte, acolo unde nu sunt nici un fel de vapori sau umezeală. Norul acela a venit din locul unde fuseseră îngerii, s-a ridicat la treizeci de mile înălțime și a avut lățimea de douăzeci și șapte de mile.

Oamenii de știință au încercat să afle însemnătatea. Cineva din Tucson a vrut să afle ceva despre apariția aceasta și importanța ei, dar nu le-am spus nimic. Voi știți că totul fusese anunțat mai dinainte, dar lucrul acesta nu era pentru ei, ci doar pentru voi.

Când s-a întâmplat aceasta, El mi-a spus: „Cele șapte Peceți vor fi descoperite! Tainele ascunse încă înainte de întemeierea lumii sub cele șapte Peceți, vor fi descoperite.” Astfel, noi, care suntem o grupare neînsemnată comparativ cu lumea religioasă, ne-am bucurat de aceste binecuvântări și ascultăm tainele despre căsătorie-despărțire, sămânța șarpelui, etc. Toate aceste lucruri ne-au fost descoperite pe deplin, nu de către oameni, ci de însuși Dumnezeu, care ne-a arătat cum a fost Biserica lui Hristos la început și cum va fi Ea în ultimele zile.

Fotografia făcută atunci este pe peretele de afară și a fost publicată în magazinul „Life”. Aș vrea să știu dacă ați privit-o vreodată cu atenție.

Cred că vă mai amintiți că această vedenie a venit când am predicat despre tema din Apocalipsa 1, unde Îl vedem pe Isus ca Judecător, și am făcut legătura între înfățișarea Lui și cea a judecătorilor din vechime.

Când am intrat în epocile Bisericii, deci înainte de deschiderea Peceților, noi L-am văzut pe Domnul Isus stând în mijlocul sfeșnicilor, iar părul Lui era ca lâna albă. Atunci v-am povestit despre judecătorii englezi din trecut care purtau o perucă albă ca semn al autorității supreme cu care erau investiți.

Dacă veți întoarce această fotografie veți putea vedea că este chiar capul lui Hristos. Vedeți cât de bine se văd ochii Lui aici? El are perucă albă, dovedind că

este autoritatea supremă, Judecătorul cerului și al pământului. Vedeți cum I se disting ochii, gura, nasul? Întoarceți fotografia în poziția corectă în care trebuie ținută. Puteți vedea?

El este Judecătorul suprem! Nu există altul! Lucrul acesta este în concordanță deplină cu Scriptura și dovedește că Mesajul este adevărat, este Adevărul. El nu este a doua sau a treia persoană, ci este singura Persoană îmbrăcată în alb. Vedeți fața, ochii și barba Lui în partea întunecoasă a fotografiei? Observați privirea Lui. De la El vine o lumină care strălucește din partea stângă spre dreapta, în direcția în care privește.

Pe cruce, El a privit tot spre partea dreaptă, dând har păcătosului aflat pe crucea din dreapta Sa, iar dorința noastră este să continuăm să mergem înainte în lumina învierii, în Numele Lui.

Dorința mea este ca în dimineața aceasta să rămânem mai mult în locul acesta ca să discutăm mai adânc despre aceste apariții deosebite care sunt un fapt sigur. În ultimii treizeci sau treizeci și cinci de ani ele s-au dovedit a fi total adevărate, iar noi am fost martorii lor, mai ales din ziua când acolo jos la râu a venit aceeași Lumină, în anul 1933, și a spus următoarele cuvinte:

„Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, așa va merge Mesajul tău înaintea celei de-a doua veniri a Lui!”

Noi știm că suntem în timpul sfârșitului. Uneori ne întrebăm de ce nu s-a răspândit Mesajul peste tot, dar cu ajutorul Domnului putem explica de ce este așa.

Acum aș vrea să deschideți Bibliile pentru că după cum știți mai întâi trebuie să vină Cuvântul, citirea Cuvântului.

Eu îl citesc întotdeauna pentru că cuvintele mele sunt cuvintele unui om și pot fi greșite, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu poate greși niciodată.

Să deschidem deci, Sfânta Scriptură și pentru început ne vom opri la trei texte pe care le-am ales. Primul text este scris în **Apocalipsa 1.17-18**. Este textul în care El apare cu părul alb ca lâna și cu picioarele ca arama aprinsă. Apoi voi citi din **Romani 8.11**.

Repet că pentru dimineața aceasta am ales trei texte pe care doresc să le citesc pentru mesajul pe care mi l-a pus Domnul pe inimă cu ocazia învierii.

Mai târziu voi citi și cel de-al treilea text, care este din **Marcu 16.1-2**.

În **Apocalipsa 1.17-18** citim:

„Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: „Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă.

Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.”

În **Romani 8.11** scrie:

Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

Și în fine, în **Marcu 16.1-2** citim:

După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov și Salome, au cumpărat miresme, ca să se ducă să unșă trupul lui Isus.

În ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis de dimineață, pe când răsărea soarele.”

Textul pe care îl voi scoate de aici este **„Este Răsăritul Soarelui”**, iar tema se intitulează: **„Puterea dătătoare de Viață”** sau: **„Puterea învierii.”**

Poate că în dimineața aceasta ați auzit mulți predicatori vorbind la radio despre tema aceasta. Chiar și fratele Neville a vorbit despre **înviere**. În ce mă privește, voi încerca să privesc această temă dintr-o altă poziție, dar nu ca să mă deosebesc de ceilalți.

Adevărul este că indiferent din ce poziție privești Scriptura, trebuie vestit numai și numai Domnul Isus Hristos. Voi nu vă puteți îndepărta de acest subiect pentru că toată Biblia Îl vestește pe El.

Astăzi, lumea Îl sărbătorește în toate bisericile printr-un serviciu divin de amintire: amintirea celui mai mare triumf pe care l-a avut vreodată omenirea.

Eu mă gândesc adesea la felul în care a murit El ca Salvator, iar când s-a întâmplat aceasta ne-a iertat păcatele. Dar mai întâi S-a născut ca un copil fără vină (altfel nu ar fi putut fi aici pe pământ).

S-au născut și alți copii drăguți și nevinovați și au existat mulți oameni care au suferit și au murit pentru o cauză dreaptă, dar în afară de Isus nu a existat nici măcar unul care să fi înviat prin propria lui putere.

Este cea mai importantă săptămână din Istorie, cea mai mare sărbătoare din toate timpurile: **sărbătoarea învierii**, pentru că atunci El a adevărit tot ceea ce spusese mai dinainte. Orice om poate spune ceva, dar el este crezut numai atunci când se împlinește ceea ce a spus. Și așa cum a spus Dumnezeu: „*Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun.*” (1Tesaloniceni 5.21). Domnul nu ar cere niciodată să faceți ceva ce nu poate face El Însuși. Astfel, El a dovedit Cine este cu adevărat Acela care a murit pentru păcatele noastre.

Sărbătoarea aceasta nu este doar o sărbătoare a florilor frumoase de Paști, a pălăriilor de Paști, a iepurașilor și ouălor vopsite de Paști, etc., obiceiuri spre care am alunecat și care trebuie puse deoparte, ci înseamnă cu mult mai mult.

Este la fel ca în cazul afirmațiilor pe care le fac oamenii de astăzi când spun că spălarea picioarelor ar trebui făcută numai o dată pe an și anume în joia mare, iar Cina trebuie luată în vinerea mare. Ei se ceartă și se contrazic spunând că a fost ziua cutare sau cutare, dacă trebuie ținut Sabatul sau ziua întâia a săptămânii, etc., dar toate aceste lucruri sunt doar tradiții omenești.

La ce vă folosește faptul că țineți posturile puse de oameni dacă nu aveți Viața? Această sărbătoare este numai o amintire. Eu nu am nimic împotriva ei dar predicatorii de la radio au prezentat doar tradițiile lor, lăsând esențialul la o parte.

Pe Satana nu-l interesează cât ești de religios sau de drept în învățătura ta, pentru că dacă pierzi Viața nu vei intra în Împărăția lui Dumnezeu. Nu contează cât ești de religios, la câte adunări ai aparținut sau cât ești de bun, dacă nu ești născut din nou, totul este egal cu zero.

Spuneți-mi, Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți pentru o zi de amintire, pentru o

dimineață a învierii pe care trebuie s-o țineți în fiecare an, sau noi trebuie să fim părtași învierii Lui? Ce însemnătate are învierea Lui pentru mine? Ce însemnătate are pentru tine? Noi credem că El a înviat din morți, dar ce are aceasta a face cu mine? Acest lucru s-a întâmplat acum două mii de ani.

Am stat și m-am gândit la ceea ce voi predica în dimineața aceasta ascultătorilor mei (pentru care sunt foarte recunoscător), deoarece știu că acești bărbați și femei își vor orienta viața după predica mea. Ce trebuie să spun? Ce text trebuie să citesc? Și în timp ce stăteam și mă gândeam la aceasta, a bătut cineva la ușă. Din câte știam eram singur acasă, așa că nu m-am dus imediat să văd cine bate, ci am stat și am ascultat. Am mers în altă cameră și am auzit din nou că bate cineva la ușa camerei de lucru. Bătea în continuu.

M-am dus și am deschis și spre surprinderea mea am văzut că era o fetiță drăguță, blondă, cu ochi albaștri. Arăta ca o floare frumoasă de primăvară.

Fetița mi-a adus o felicitare și mi-a zis:

„Frate Branham, felicitarea aceasta este de la tata și de la mine...” Voia să fie sigură că o voi primi. Tatăl ei stătea într-un cărucior deoarece era paralizat și mi-a trimis felicitarea prin fetiță.

Am luat cartea poștală de la fetiță și i-am mulțumit, iar ea a plecat imediat.

După ce a plecat, am deschis plicul, iar acolo era scris textul din Marcu 16.1-2.

„Răsăritul Soarelui.”

„...pe când răsărea soarele...” Am stat și m-am gândit asupra acelu text și am luat din el tema: **„Puterea dătătoare de Viață a lui Isus Hristos, Puterea care L-a înviat din morți.”**

A existat un timp în care lumea a fost într-un întuneric total. Pe atunci Pământul nu avea formă, era gol, acoperit cu apă și avea o atmosferă întunecoasă, tristă și posonorâtă, iar Duhul Domnului se mișca pe deasupra apelor zicând: „Să fie lumină!”

Dumnezeu a avut un motiv pentru care a procedat așa, și acesta era că jos, sub oglinda apei era o sămânță pe care o semănase El însuși, iar acea sămânță avea nevoie de lumina soarelui pentru a se trezi la viață.

Dar prima Lumină pe care a primit-o Pământul a fost Cuvântul lui Dumnezeu vorbit, căci El a zis: „*Să fie lumină!*” și lumina a apărut.

Întunericul a fost transformat în lumină pentru a naște pe acest Pământ o creație a vieții și a bucuriei.

În acea zi măreață, Duhul lui Dumnezeu a plutit plin de dragoste și de milă peste acest Pământ. Era prima zi de la începutul creațiunii, în care soarele a răsărit pentru prima dată trimițându-și pretutindeni razele calde, pentru a seca apele de pe pământ și pentru a crea o atmosferă deasupra lui.

Astfel, în prima zi a creației, prin Lumina soarelui, care este Cuvântul lui Dumnezeu, a fost adusă bucuria și viața pentru sămânța pregătită încă înainte de întemeierea lumii pentru acel moment. A fost un ceas cu adevărat măreț; un ceas hotărâtor.

Dar răsăritul acestui soare natural nu era nimic față de răsăritul Soarelui din dimineața de Paști; față de înviere.

Când soarele a apărut pe cer în dimineața de Paști, a avut un răsărit mai strălucitor ca oricând înainte, pentru că o dată cu răsăritul lui a venit o veste mult mai importantă decât aceea care venise cu răsăritul lui de la început. Da, acest răsărit ne-a adus vestea bună că „EL a înviat din morți! El este viu! A înviat din morți întocmai cum a făgăduit!”

Când soarele a răsărit pentru prima dată în Geneza 1, a adus vestea că pe pământ va fi viață, o viață trecătoare, dar când a răsărit în dimineața de Paști era un răsărit dublu. Cum vine aceasta?

Nu era doar un răsărit de soare natural (s-u-n), ci Soarele dreptății, Fiul (S-o-n), a înviat, a răsărit pentru a aduce Viața veșnică pentru întreaga sămânță dumnezeiască semănată încă înainte de întemeierea lumii; sămânță care fusese aleasă prin cunoștința Lui mai dinainte.

Așa cum viața naturală nu putea să apară fără lumina soarelui (sun), nici fiii lui Dumnezeu nu pot veni la Viața veșnică decât prin Lumina Soarelui dreptății (Son), a Fiului. Aleșii Lui au fost cunoscuți înainte de întemeierea lumii, când El i-a ales în Sine.

Fără această zi de Paști, trupurile noastre ar fi zăcut în țărâna pământului, pentru

că sunt luate din țărână, dar în cer era o Carte de aducere aminte (Maleahi 3.16), iar atributele Lui erau în acea Carte. Și noi știm că Fiul lui Dumnezeu a fost înviat, asemenea Lui fiind adus la viață fiecare fiu; toți aceia care au fost pregătiți pentru acest mare eveniment.

El a știut că acest lucru se va împlini, de aceea, cât de măreț a fost acest răsărit de soare! Cu mult mai minunat decât cel de la început.

Când noi primim acest Mesaj, se deschide o Pecete pentru că Pecetea conține un mesaj, dar **la răsăritul soarelui din dimineața de Paști a fost ruptă Pecetea învierii și taina Vieții de după moarte a fost descoperită.**

Mai înainte, noi nu am știut nimic despre aceasta; lumea umbla bâjbâind prin întuneric și credea tâlcuirile omenești, pentru că în inimile oamenilor existau tot felul de teorii care au dus la apariția tradițiilor și la închinarea la tot felul de idoli și zei.

Toți oamenii, chiar și cei cu rang și funcții înalte, intrau în mormânt și rămâneau acolo, dar Pecetea învierii a fost ruptă pentru că Unul, care a trăit așa cum trăim noi, a fost înviat din morți după ce a murit așa cum murim și noi.

Niciodată în toată Istoria omenirii n-a mai fost ceva asemănător, dar acum taina a fost descoperită arătând că El este învierea și Viața.

Mai mult, El a zis în dimineața învierii: *„Pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.”*

Vedeți? Nu doar El a avut parte de această înviere, ci toată sămânța care se odihnea în Planul făcut mai dinainte de Dumnezeu.

Da, toți s-au făcut părtași la înviere și la Viață, pentru că El a spus: *„...pentru că Eu trăiesc și voi veți trăi.”*

Aceasta era deschiderea Peceții și pentru că El a fost înălțat, toți cei ce sunt în Hristos vor fi înălțați cu El, pentru că la acest răsărit de soare Dumnezeu Și-a legitimat Cuvântul dovedind că este viu.

Astfel, toată teama și îndoiala care existau în inimile oamenilor a dispărut, pentru că aici era Cel care a trăit odată printre noi, a mâncat a băut și a avut părtășie cu omenirea și El a spus: *„Am putere s-o dau (viața) și am putere s-o iau iarăși.”* (Ioan 10.18).

Acum aceste cuvinte nu mai erau doar o simplă teorie, ci erau dovedite că sunt adevărate. O, ce lucru minunat!

Sunt sigur că nici chiar noi, care credem, nu putem cuprinde în dimineața aceasta ce lucrare mare s-a petrecut acolo! Dar pentru că El a înviat din morți și noi am înviat deja De ce? Pentru că eram în El.

Observați! Când pământul era acoperit de întuneric, sămânța nu a putut veni la viață fără răsăritul soarelui, dar acum Fiul a fost înviat și tot întunericul a fost risipit de Lumină; de Lumina care s-a răspândit peste tot Pământul, pentru că „*El nu este aici! A înviat!*” Ce cuvinte!

Prin faptul că a biruit moartea, iadul și mormântul – trinitatea Satanei -, El și-a legitimat Cuvântul dovedind că este viu. Moartea, iadul și mormântul formează o trinitate a Satanei. Cine a ridicat această trinitate? Moartea. Prin moarte, voi mergeți în mormânt, iar ca păcătoși neiertăți ajungeți în iad. Treimea Satanei: moartea, mormântul și iadul, i-a trimis pe oameni în robie, dar adevărata „treime” a lui Dumnezeu sau mai bine zis Tripla Sa descoperire, arătată în Hristos Domnul, care este Viața, l-a biruit pe vrăjmaș, a rupt Pecetea și a înviat din morți dovedind că este singurul și adevăratul Dumnezeu, Cel viu.

În Apocalipsa 1.18 El spune: „*Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.*”

Singurul Dumnezeu adevărat a devenit Om și a locuit printre noi. El l-a biruit pe vrăjmaș și a dovedit că treimea Satanei a fost înfrântă, iar tripla descoperire a lui Dumnezeu a fost făcută cunoscută deoarece numai Dumnezeu are putere să aducă Viața înapoi. El era Emanuel, Dumnezeu descoperit în trup.

Deci nu este de mirare că Isus a spus în Matei 28.18:

„*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă în toată lumea și fiți martorii Mei.*”

El a biruit moartea, mormântul și iadul, dar nu a făcut numai atât, ci a ieșit cu toată puterea cerului și a pământului. Tot ce era Tatăl, tot ce era Duhul Sfânt, tot ce a fost vreodată, era în El.

„*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Vă trimit să-Mi fiți martori în toată lumea.*” El a biruit totul: iadul, moartea și mormântul, dar nu numai că a

biruit, ci le-a dat și ucenicilor Săi credincioși Cuvântul care spune:

„Nu vă temeți! Eu sunt Cel ce am fost mort și iată că trăiesc în veci. Eu am cheile morții și ale Locuinței morților. Am biruit totul, de aceea nu vă temeți pentru că fiecare sămânță dumnezeiască va veni la Viață atunci când Lumina Evangheliei se va răspândi pe tot pământul.” (parafrizare).

În fiecare epocă va fi un seceriș al recoltei hotărâte de Dumnezeu. El a înviat din morți.

O, ce lucru minunat! *„Eu trăiesc...”* Cuvântul grec pentru **„înviere”** înseamnă că **„cineva a devenit viu după moarte.”**

Este la fel ca sămânța pusă în pământ. Mai întâi ea trebuie să moară; fiecare părticică din sămânță, totul, trebuie să moară, să putrezească, dar scânteia de viață care este în ea trebuie să apară din nou.

El a înviat și este viu, dar mai mult decât atât: *„Vă voi trimite aceeași Viață care M-a înviat pe Mine. Puterea care m-a readus la Viață pentru a face din voi ființe vii, vă va învia și pe voi ca să fiți acolo unde sunt Eu.”* (parafrizare).

În Luca 24.49 El spune: *„Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu, dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus”,* prin aceasta arătând că El nu a pregătit doar binecuvântări pentru noi, ci ne-a dat și Puterea Sa.

El a venit să ne mântuiască; să aducă la Viață sămânța hotărâtă mai dinainte, sămânța aleasă de Dumnezeu încă înainte de întemeierea lumii și a cărei nume a fost scris în Cartea Vieții Mielului.

Noi eram fără nădejde în lume, iar El nu a venit doar ca să fie o binecuvântare, ci pentru a împărți binecuvântarea Sa cu cei hotărâți de El.

Sămânța nu putea trăi câtă vreme nu era lumină. Indiferent cât de mult timp a fost ținută în întuneric, ea putea veni la viață numai când ajungea la lumină.

La fel este duhovnicește. Sămânța trebuie să ajungă la Lumina Fiului. Observați. El a venit ca să împartă totul cu noi. Deci, nu este de mirare că cuvântul **„Evanghelie”** înseamnă **„Vestea bună”** sau **„Vestea îmbucurătoare”**.

De ce este o veste îmbucurătoare?

Când moare cineva în locul nostru, aceasta este o veste bună, dar niciodată nu a existat o veste și un mesaj ca acesta: că El, Cel care a făcut această făgăduință a și adevărit-o dovedind că trăiește în veci și că posedă cheile morții și ale Locuinței morților. Tot întunericul a dispărut, nu se mai vedea, pentru că Fiul a înviat și S-a ridicat din mormânt.

Atunci nu a mai existat nici un: „El va veni!” sau: „Poate că El va veni!” pentru că venise deja. **Evangelhia: Mesajul și Vestea bucuriei.**

Notați-vă că **vestea esențială a Evangheliei este să le dovedim oamenilor că El a înviat.**

„Nu vă temeți; duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galilea: acolo Mă vor vedea.” (Matei 28.10). „Acolo le voi dovedi că sunt viu.”

O, Doamne, cum va străluci Lumina Sa și în aceste zile din urmă peste tot pământul!

El va dovedi că este viu. Duceți-vă și spuneți că Isus Hristos este viu; că nu este o tradiție, ci este Hristosul înviat; este Hristosul cel viu. *„Eu Mă voi întâlni cu ei. Am înviat din morți și sunt viu în vecii vecilor.”*

Evangelhia: Vestea cea bună.

Voi spuneți: „Este adevărat?”

În Evrei 13.8 scrie: *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Ca beneficiari ai acestei Vieți, noi trebuie să dovedim că Viața Lui este în noi. Niciodată nu a fost trăită o Viață ca aceea. El a fost Fiul lui Dumnezeu și a murit pentru noi, dar în dimineața de Paști a înviat din morți, iar noi am fost făcuți slujitori ai Lui și suntem însărcinați să ducem această veste bună în toată lumea. Care veste? Că El trăiește.

Cum putem dovedi aceasta? Numai prin Cuvânt? Nu putem pentru că este scris: *„Evangelhia nu a venit numai prin Cuvânt, ci prin puterea Duhului, ca să adevărească faptul că El trăiește,”* ceea ce înseamnă că avem nevoie și de putere.

După cum spune Pavel, mai este și o altă Evanghelie:

„Mă mir că treceți așa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o

altă Evanghelie.

Nu doar că este o altă Evanghelie; dar sunt unii oameni care vă tulbură și voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos.” (Galateni 1.6-7).

Ei vin cu o așa zisă „Evanghelie” adaptată după o anumită orientare de credință, care se îndepărtează de la adevărata Vestea bună.

În Ioan 14.12 ni se spune că El trăiește și că noi trăim prin El; și pentru că trăiește, lucrările pe care le-a făcut El le vom face și noi, adică ne vom identifica cu El.

O, ce mesaj! Nu este de mirare că am avut o lume întunecată de teologie. Dar spre seară va avea loc din nou o înviere *„spre seară va fi din nou lumină.”* (Zaharia 14.7).

Esențialul Mesajului care a fost trimis este că „El a înviat din morți”, iar noi, cei care suntem părtași la această înviere, primim binecuvântările care vin din Ea și suntem legitimați înaintea lumii ca dovadă că El trăiește.

Dar acest lucru nu se poate face doar prin Cuvânt, nici prin tradițiile oamenilor, ci este nevoie să-L reflectăm exact pe El, pe Cel înviat spre care mergem.

Cu regret trebuie să spun că mulți dintre noi nu-i aduc pe oameni la Hristos ci îi duc la o biserică; la o teologie. Ei trebuie duși la Hristos, la Singurul care posedă Viața, pentru că este scris:

„Cine are pe Fiul, are Viața...” (1 Ioan 5.12).

Dacă în noi este viața unui om păcătos, avem viața unui păcătos. Dacă vă donează sânge un om care aparține unei anumite grupe sanguine, veți avea aceeași grupă ca el. Și dacă duhul vostru este socotit mort, dar sunteți uniți cu Viața care era în Hristos, Viața Lui vine în voi așa cum scrie în Romani 8.11:

„Dacă Duhul Celui ce a înviat pe Hristos din morți este în voi”, Ce va face? „va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi.” Și ce va urma? Veți poseda aceeași Viața, aceeași putere și aceleași binecuvântări pe care le-a posedat El când a fost pe Pământ.

El v-a răscumpărat pentru că sunteți o sămânță hotărâtă mai dinainte de Dumnezeu, iar numele voastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului încă înainte

de întemeierea lumii.

El ne-a adus Lumina Evangheliei, vestea bună a învierii, prin dovada și adevărarea Cuvântului, pentru că altfel cum am putea ști că El este Hristosul? Cum putem ști? Prin faptul că El a adevărat prin fapte ceea ce spunea.

Cum pot recunoaște eu care este vestea bună, Mesajul orei pentru ceasul acesta?

Dumnezeu a împlinit tot ce a spus, dovedind că este Adevărul. Aceasta este asigurarea că noi suntem părtași la învierea Lui.

Astfel, la înviere s-a împlinit tot ce s-a făgăduit cu privire la Hristos. Dumnezeu a împlinit tot ce a spus cu privire la zilele lui Moise; El a împlinit întocmai tot ce a făgăduit pentru zilele lui Enoh; a împlinit toate făgăduințele date cu privire la zilele apostolilor, iar acum, în zilele noastre, împlinește tot ce a făgăduit pentru timpul acesta, deoarece și noi suntem o parte din sămânța scrisă în Cartea Vieții Mielului, pe care a venit să o răscumpere și s-o aducă înapoi la Dumnezeu. O, ce mesaj!

În dimineața măreață a învierii nu a înviat numai El, ci și cei care au fost părtași cu El. Ei erau în Hristos la răstignire și au fost în El și la înviere. Noi suntem părtași cu El; înviați după ce am fost morți în întuneric, într-o lume întunecoasă a necredinței, unde ne-au atras așa-zisele biserici, denumiri sau organizații religioase. Acesta este motivul pentru care în noi este Ceva care strigă: „Oh, noi Îl vrem Dumnezeu; suntem însetați și flămânzi după El!”

Înainte, ne-am atașat metodiștilor, baptiștilor, penticostalilor, etc. dar n-am găsit Adevărul pentru că în toate acestea era ceva sucit, dar deodată, în timp ce umblam prin întuneric, a venit marea înviere prin manifestarea Cuvântului făgăduit, căci El a fost manifestarea Cuvântului făgăduit al lui Dumnezeu.

Sufletul Lui nu putea rămâne în Locuința morților și Sfântul Lui nu putea să vadă putrezirea! El a manifestat fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu făgăduit cu privire la El, iar acest lucru a fost confirmat în dimineața învierii.

Cei ce umblă în întuneric se întreabă dacă trebuie să facă spălarea picioarelor într-o anumită zi și într-un anumit fel, dar în ce ne privește, toate acestea au trecut pentru că a fost o înviere minunată care a sfidat toate afirmațiile și părerile omenești.

Până la El n-a existat nici un om care să fi putut să-și dea viața și apoi s-o ia înapoi,

dar învierea Lui a contrazis toate părerile omenești.

Cum pot spune ei că Hristos nu mai este și astăzi Același? Cum pot afirma că Evanghelia și puterea Lui nu mai este aceeași, deși Biblia spune clar că El este Același și astăzi? Dumnezeu provoacă fiecare organizație religioasă, orice orientare de credință și orice părere și, prin sfinții Lui, le dovedește că trăiește și astăzi și că noi trăim prin El.

Noi suntem părtași învierii Lui, înviați după ce am fost morți în lume, în păcat și în fărădelegi. El ne-a înviat o dată cu El, iar acum suntem în locurile cerești în Hristos, Duhul Lui aducându-ne aceeași Viață.

Când Duhul lui Dumnezeu L-a înviat pe Hristos, când a înviat acel trup uns, a făcut-o pentru că El nu putea lăsa acea Sămânță să putrezească în pământ. El L-a trezit și L-a înviat pentru că era uns.

Oh, și dacă același Duh, legitimat prin aceleași lucrări, prin aceeași putere și prin aceleași semne, locuiește în voi, înseamnă că și voi veți fi înviați.

Aici aș vrea să citesc un text scurt, dar înainte de aceasta vom merge în Levitic 23.9-11.

Fiți atenți pentru că ceea ce-i spune Dumnezeu lui Moise în Legea levitică este o umbră a Adevărului pentru noi. El îi vorbește despre lucruri naturale, firești, dar ele sunt o umbră a lucrurilor duhovnicești.

„Vorbește copiilor lui Israel și spune-le:

„Când veți intra în țara pe care v-o dau și când veți secera semănăturile, să aduceți preotului un snop ca pârgă a secerișului vostru.

El să legene snopul într-o parte și într-alta înaintea Domnului, ca să fie primit, preotul să-l legene într-o parte și într-alta a doua zi după Sabat.”

Dacă în vechiul Testament a existat un obicei care trebuia ținut, acela a fost ziua Sabatului sau sâmbăta. Dar dacă ați fost atenți la citire, amintirea aceasta cu snopul urma să fie sărbătorită în prima zi a săptămânii, nu în ziua Sabatului.

Aceasta era prima sămânță semănată. După coacerea recoltei se tăia un snop și

era dus la preot, iar acesta îl lua și îl legăna înaintea Domnului pentru acceptarea voastră.

Ei trebuiau să vină cu snopul la preot, iar acesta trebuia să-l legene înaintea Domnului în prima zi a săptămânii, în ziua pe care noi o numim „duminică” și nu în ziua de Sabat, adică în ziua a șaptea.

Denumirea zilelor săptămânii vine de la romani, dar în Biblie este dată numai ordinea zilelor fără să aibă vreun nume.

Duminica a fost numită așa după „zeul Soare”, dar acum s-a schimbat, așa că această zi nu mai este numită după „zeul Soare” ci după Fiul lui Dumnezeu, după Sămânța care a înviat în prima zi a săptămânii. El este Cel dintâi din sămânța celor adormiți, care S-a ridicat din morți și a fost legănat în ziua dintâi a săptămânii. Să nu uitați că El este prima Sămânță a lui Dumnezeu care a înviat din morți.

El L-a readus la viață prin Viața și puterea Lui dătătoare de Viață, înviindu-L din morți, așa că Hristos a fost „primul rod” al celor înviați. Da, El trebuia legănat pentru că a fost primul Snop.

Snopul urma să fie legănat spre amintirea și lauda lui Dumnezeu, cu încredințarea că vor urma și restul. El era un semn. El era singurul Fiu al lui Dumnezeu înviat și înălțat la cer, care a ajuns la deplina maturitate în Dumnezeu și se leagăna deasupra și în inimile oamenilor prin Puterea dătătoare de Viață.

O, ce lecție minunată!

El ne-a fost prezentat prin tot felul de exemple și pilde, cum vom vedea mai târziu, fiind cu adevărat Primul care a înviat dintre toți cei adormiți. El a fost legănat deasupra Seminței făgăduite, deasupra Seminței care posedă Viața.

El a fost legănat de Rusalii, când a venit acel sunet din cer, ca vuietul unui vânt puternic, și s-a revărsat peste cei ce așteptau binecuvântarea Duhului care fusese făgăduită de Domnul.

Conform textului din Luca 17.30, această binecuvântare trebuie să se reverse din nou în aceste zile din urmă. Acolo scrie că atunci când Se va arăta Fiul omului și va fi legănat deasupra poporului Său, va fi la fel ca la început.

Cine este acest Fiu al omului? În Ioan 1.1+14 citim: *„La început era Cuvântul, și*

Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.”

„...Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi...”

Prin învățătura pe care o avem și prin confirmarea Cuvântului, dată de puterea lui Dumnezeu prin semne și minuni (în Luca 17.30, Maleahi 4 și în alte texte), vedem că Cuvântul Lui este legănat și astăzi deasupra poporului dovedind că tradițiile omenești sunt moarte, iar Fiul lui Dumnezeu este viu, dându-ne și nouă Viața prin botezul Duhului.

Așa cum în Vechiul Testament a fost în proroci, dovedind prin diferite pilde că El este Cel dintâi care a înviat dintre cei adormiți, acum Hristos trebuie să fie în Mireasa care a ieșit din toate organizațiile și tradițiile omenești ca să fie snopul legănat din zilele din urmă.

Snopul legănat. Cine era snopul și ce reprezenta el? Primul snop ajuns la coacere, Primul care a dovedit că este grâu. Aleluia!

Sunt sigur că știți despre ce vorbesc.

Snopul a fost legănat peste oameni și ca urmare va ieși un Mesaj pentru epoca Miresei, pentru învierea din întunericul denumirilor religioase și întoarcerea ei la Cuvântul desăvârșit și la deplina Lui putere care va fi revărsată asupra poporului prin aceleași semne și minuni care au fost făcute de El la început.

„Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi”, îi spune Hristos Miresei Sale. Ce fel de înviere a fost aceea și ce fel de înviere este aceasta!

Să fim înviați din morți și să fim făcuți vii în Hristos prin puterea dătătoare de Viață a lui Dumnezeu sau Puterea învierii.

- **El a fost legănat înaintea lor;**

- apoi **Cuvântul, care este El, a fost legănat din nou în ziua de rusalii** - Cuvântul a fost manifestat.

- Și vă spun: **El va fi legănat din nou în zilele din urmă.**

Să zicem, de exemplu, că am vrea să călătorim spre Tucson, iar pentru aceasta fiecare din noi posedăm o mașină nou-nouță, care are scaunele îmbrăcate în piele de căprioară, pe podea numai persane, volanul nichelat și bătut în diamante,

motorul revizuit tehnic, totul fiind aranjat și uns, roțile puse la punct și totul în deplină stare de funcționare. Mașina este ieșită chiar acum de pe banda de fabricație, iar rezervorul îi este plin.

Benzina este puterea de pornire a mașinii, dar când vreți să plecați constatați că mașina nu pornește, nu are puterea de aprindere deși totul este în ordine.

Poate veți spune: „Bine, frate Branham, dar puterea este în benzină!” Așa este, dar nu uitați: indiferent câtă putere are benzina, dacă nu avem scânteia de aprindere care descoperă această putere (că avem benzină), este degeaba. Dacă acolo nu este o putere care să confirme că aceea este benzină, ar putea fi foarte bine doar apă.

Indiferent ce pretind teologii voștri, indiferent cât de bine este aranjată biserica voastră, câtă pregătire aveți și cât de mult vă place Biblia, dacă Duhul Sfânt nu vine peste acea persoană să facă Cuvântul viu, totul este zadarnic pentru că nimic nu intră în mișcare fără Duhul. Benzina reprezintă Cuvântul, Adevărul, dar El nu Se mișcă fără Duhul.

Necazul este că s-a pus prea multă bază pe Mecanică în loc să se pună bază pe Dinamică. Noi avem nevoie de Puterea dinamică a lui Dumnezeu; avem nevoie de Puterea învierii lui Isus Hristos peste Biserică, să dovedească faptul că avem Benzină. S-ar putea să avem rezervorul, dar în loc de benzină să fie plin cu apă. Singura dovadă o aveți când adăugați Viața. Numai atunci se va vedea dacă aveți benzină sau apă.

Oh, iar dacă încercați să-L înghesuiți pe Duhul Sfânt într-o organizație... oricât v-ați strădui veți avea doar un motor care nu funcționează, ceea ce va duce la deteriorarea mașinii și la ruginirea ei.

Dar eu sunt plin de bucurie pentru că există o Putere care este de zece mii de ori mai mare: Cuvântul lui Dumnezeu care este aprins de Duhul Sfânt, de Puterea care îi trezește la viață pe bărbatul, femeia sau biserica ce-L primește, făcându-i să se miște asemenea Cadillacului pe șosea. Da, ei se vor mișca sub Puterea dinamică a Duhului Sfânt care a venit din nou și care în ziua de Rusalii S-a revărsat asupra poporului dovedind că este Același ieri, azi și în veci.

Acesta a fost primul Snop apărut înaintea tuturor prorocilor. Snopul era Fiul lui Dumnezeu, Împăratul tuturor prorocilor.

Există o mulțime de adunări și biserici care pretind că sunt Mireasa lui Hristos, dar Mireasa trebuie să apară acum, la urmă. Aleluia!

Trebuie să apară Mireasa lui Hristos; trebuie să apară o Biserică ce nu are doar partea mecanică, ci și Puterea dinamică, Puterea care o mișcă și prin care trăiește în învierea Lui. Vedeți? Mașina ne este de folos numai dacă ne duce la locul dorit, altfel la ce ne folosește s-o lustruim? La ce ne folosește s-o curățăm cu parafină dacă nu are Dinamică în ea? Scânteia, Dinamica este aceea care pune Mecanica în funcțiune.

Aceasta este confirmarea Lui. Aleluia! Aceea a dovedit Paștele! El nu era doar Cuvântul, ci era Dumnezeu însuși; era Puterea Cuvântului care a înviat trupul lui Isus Hristos și L-a ridicat din mormântul rece; era Cel care a dat piatra la o parte.

„Eu sunt Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu...” (Apocalipsa 1.18). Da, El a fost mort cu adevărat, acest lucru fiind mărturisit de soare, de lună și de stele; de întreaga natură.

Acum însă, toată lumea va trebui să recunoască faptul că El trăiește din nou. El nu era numai Mecanica, Cuvântul lui Dumnezeu, ci era și Dinamica, dovedind totul.

Și dacă El este Mirele, trebuie să apară și Mireasa Lui, pentru că Ea este parte din El. În Ea trebuie să se împlinescă toate prorociile și făgăduințele referitoare la Mireasă, dar dacă face ceva ce o deosebește de Mire, nu mai poate fi Mireasa Lui pentru că Mireasa este os din oasele Lui, carne din carnea Lui, Viață din Viața Lui și Putere din Puterea Lui. Ea este El.

Așa cum bărbatul și femeia sunt una, și Mireasa a fost luată din Mire și a primit Duhul Lui, Duhul feminin din El. Mădularele sunt din Trupul Lui, ceea ce înseamnă că au și partea mecanică și partea dinamică. Da, Mireasa este una cu El; este trup din trupul Lui și Duh din Duhul Lui.

Prieteni, toți iepurașii aceștia de Paști, toate ceremoniile și adunările acestea lustruite, vor trece, dar **Biserica Lui va avea și Mecanica și Dinamica; va avea Duhul lui Dumnezeu care a locuit în El și a făcut acele lucrări minunate, așa că în timpul Miresei se vor face exact aceleași lucrări.** Amin.

El a spus în Ioan 14.12: *„...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

„Eu voi încărca Mecanica lui cu putere Dinamică și mașina lui va merge atât de bine încât lumea nu-l va putea ajunge și nu i se va putea împotrivi, iar în ziua de apoi îl voi învia.”

Acesta este Mesajul învierii: Mecanica și Dinamica împreună. Mecanica nu folosește la nimic fără Dinamică, același lucru fiind valabil și invers: Dinamica fără Mecanică nu are nici o valoare.

Voi puteți să-L lăudați, să săriți în sus și-n jos, să faceți tot ce doriți, căci dacă respingeți Cuvântul toată osteneala voastră este zadarnică; nu are nici o valoare.

În felul acesta voi învârtiți doar la manivelă, dar pentru ca mașina să pornească este nevoie ca pistonul să primească scânteia. Unde este însă necazul? Nu aveți benzina. Deci dacă nu aveți Cuvântul, ce să se aprindă în voi? Mașina va merge în gol pentru că poate porni numai dacă le aveți pe amândouă: mecanica și dinamica. Amin.

Acesta este motivul pentru care o mașină merge iar alta stă pe loc; aici este deosebirea. Vedeți? Ambele seamănă; ambele pretind că sunt biserica; ambele pretind că sunt Mireasa, dar numai una are și Mecanica și Dinamica. Aceasta face deosebirea pentru că numai ceea ce spune El este Adevărul.

Indiferent cât de fină este Mecanica, nimic nu se va mișca până nu vine Dinamica. Numai atunci apare Scânteia, Focul pentru a se uni cu puterea octanică din benzină, iar când explodează se realizează arderea care pornește mașina dovedind că „*El este Același ieri, azi și în veci.*”

Acesta este învierea; aceasta este adevărata Putere a lui Dumnezeu: Mecanica plus Dinamica.

Țineți minte! Scânteia care produce aprinderea este Duhul Sfânt care vă învie. Nu Benzina aprinde Scânteia, ci Scânteia aprinde Benzina.

Vedeți? „*Fără Mine nu puteți face nimic, dar împreună cu Mine puteți face orice.*”

Așa cum M-a trimis Tatăl pe Mine, așa vă trimit Eu pe voi. Așa cum Mi-a dat Tatăl Putere să fac orice, și Eu fac numai ceea ce-I place Lui, așa vă trimit Eu pe voi cu aceeași Mecanică, dar, aveți nevoie de aceeași Putere. Și aceste semne trebuie să-i urmeze pe toți cei ce pretind că au Mecanica, pentru că Puterea învierii Își va ocupa locul ei.” (parafrazare).

Pavel a spus: „Evanghelia nu a venit la voi numai prin Cuvânt, prin Benzină, ci și prin Scânteia care a pus totul în mișcare.” Aceasta este. El a venit la noi în același fel.

Același Duh care L-a înviat pe El este astăzi aici ca să îi trezească pe credincioșii adevărați la Viața veșnică.

Acum vom citi încă o dată textul din Romani 8.11:

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți, locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său care locuiește în voi.”

Aceasta este! Duhul Mirelui locuiește în Mireasă.

Când Dumnezeu L-a creat pe primul mire, l-a făcut un om duhovnicesc, în el fiind atât duhul masculin cât și cel feminin, apoi l-a făcut din țărâna pământului pentru a crea un trup firesc.

Vedeți? Când Dumnezeu a făcut-o pe Eva pentru Adam, n-a folosit o altă bucată de lut, ci a luat din aceeași bucată, din același Cuvânt, pentru că Adam era Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu.

Vedeți? Mai întâi El l-a făcut pe Adam un om duhovnicesc, așa că avea în el și duhul masculin și duhul feminin, dar când l-a pus în trupul de carne, a luat afară duhul feminin și l-a pus în Eva, astfel că ea este o parte din duhul lui Adam, este din trupul lui Adam. Apoi, din viața, din duhul lui Adam s-a dat viață trupului său, mecanicii.

Din pricina aceasta, Mireasa trebuie să fie carne din carnea Lui și os din oasele Lui. Dar cum poate deveni carnea aceasta muritoare un mădular al Trupului Domnului? Vom ajunge imediat la aceasta. Cum se poate înfăptui aceasta? În ce constă această transformare totală?

Observați, vă rog, Romani 8.11:

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți, locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său care locuiește în voi.”

Desigur, cel ales se află în pământ, dar este o sămânță care posedă Germeul de viață. Poate că multe dintre aceste semințe au murit fiind distruse de frig sau de apă, dar acolo este o Sămânță hotărâtă pentru Viață. Dumnezeu știa că acea Sămânță este acolo.

Mai întâi vor fi înviați, prin Duhul, cei aleși. Când va fi aceasta? Când El va veni să Își pretindă proprietatea. Știu că lucrurile acestea sunt adânci, dar încercați să cuprindeți totul.

Razele soarelui nu au fost trimise să învie stâncile, măcar că și ele sunt tot din pământ. Soarele nu urma să aducă toată țărâna la viață, ci trebuia să învie doar acea parte a țărânilor care posedă în sine germeul de viață.

Tot așa, nu toți oamenii Îl vor primi pe Hristos. O, nu, ci doar aceia care sunt aleși mai dinainte de Domnul pentru Viață, deși toți au fost înveliți de țărâna pământului. Numai cei aleși vor primi Viață, numai pe aceia a venit să-i învieze.

Poate că această țărână se află undeva sub raza de lumină a soarelui și spune: „O, soarele acesta bătrân este atât de fierbinte!” sau poate că stânca spune: „O, soarele este atât de cald!”, dar sămânța originală spune: „Aceasta este chiar ceea ce căutam!” și începe să se trezească la viață.

Această parte a țărânilor a primit viață pentru că soarele a fost trimis pentru a trezi viața din sămânță. Da, el nu a venit să învie stânca sau pământul, ci a venit pentru sămânță.

De ce nu Îl primesc oamenii pe Duhul Sfânt? Pentru că n-a fost trimis pentru ei.

Cineva mi-a spus odată: „Nu cred! Pur și simplu nu vreau să cred ceea ce spui! Nu voi crede nici chiar dacă ai învia morții și ai vindeca bolnavii în fața mea!”

Auzindu-l ce spune, i-am răspuns: „Sigur că nu poți crede pentru că ești un necredincios. Aceste lucruri nu au nici o valoare pentru tine deoarece nu ți-au fost destinate; lucrurile sfinte sunt trimise pentru cei ce cred.”

Mesajul este pentru credincioși. Totul este o nebunie pentru cei aflați pe calea pierzării, dar pentru cei ce sunt în Hristos, care sunt o parte a seminței Lui, lucrurile acestea sunt Adevărul, sunt Viața.

Voi știți povestirea despre țărâna care a pus un ou de vultur sub găină.

Desigur, acest pui era o creatură deosebită de puii de găină, căci cloșca scosese un pui tare comic pentru curtea găinilor. El era un „flăcău” deosebit; nu semăna cu ceilalți. Penele și înfățișarea lui erau altfel; nu semăna cu ceilalți pui, ci arăta cu adevărat comic. Chiar și puii au observat că este diferit.

Găina alerga și se obosea în jurul lui, dar el nu mânca nici verdeață și nici nu-i plăcea să scurme prin gunoaie; nu voia să aibă de-a face cu așa ceva. Puiul se întreba adesea ce caută acolo; de ce nu se poate integra printre puii de găină și de ce li se pare atât de nesuferit? Vedeți?

Mânca doar cât să nu moară de foame, pentru că nu-i plăcea gustul acelei mâncări.

Găina putea să tot strige: „Zilele minunilor au trecut! Nu mai există așa ceva! Atașați-vă de biserică!” pentru că puiul de vultur nu putea fi de acord cu așa ceva; acele cuvinte nu i se păreau adevărate.

El a urmat găina până într-o zi când bătrâna lui mamă a observat că-i lipsește un pui. Ea știa că puiul ei trebuie să fie pe undeva, de aceea a început să-l caute. A zburat pe deasupra munților, a coborât jos în vale și a căutat pretutindeni, deoarece știa că este timpul când puiul ei este deja venit în lume.

Uneori își zicea: „Poate o fi venit vreo cioară și mi-a mâncat oul... Cineva mi l-a furat, dar el este în gândul meu. Trebuie să îl caut pentru că știu bine că am pe undeva un fiu...”

La fel procedează și Dumnezeu, care este Vulturul cel mare. În Deuteronom 32.11 citim: *„Ca vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile, îi ia și-i poartă pe aripile lui.”*

În gândul Lui, El a știut că va avea o Sămânță vie, o Biserică; știa că va avea un popor. Da, oriunde ar fi legați, indiferent unde se vor naște, în ce organizație, El îi caută; își caută proprietatea și o ia Acasă.

Povestioara spune că într-o zi, mama puiului de vultur a zburat și pe deasupra curții găinilor. Vedeți? Ea l-a căutat peste tot până l-a găsit.

O, această descoperire! Să vezi și să recunoști că nu ești un pui de găină.

El era un pui de vultur. În curtea găinilor fusese învățat să privească în jos și să

caute gândaci și râme, dar deodată a auzit o chemare: „Privește în sus! Uită-te la mine!” Ridicându-și privirea, puiul de vultur a văzut o ființă cu aripile lungi de patru metri, mai puternică decât toate găinile din curte, iar acea ființă pretindea că el este fiul ei.

„Mamă, cum pot ajunge la tine?” a strigat el.

„Sari pur și simplu! Încearcă să dai din aripi pentru că ești vultur!” a răspuns ea.

Vedeți? Mama puiului de vultur știa că are pe undeva un pui.

La fel știe și Dumnezeu. Aleluia! El știe că are o Mireasă aleasă, hotărâtă dinainte. El știe că are fii și fiice, că are o Mireasă care așteaptă undeva, iar Duhul Sfânt începe să lege Snopul deasupra ei: „El este Același ieri, azi și în veci!” ceea ce nu este o poveste mistică, ci Adevărul.

Indiferent ce ar fi încercat să-i spună cei din curtea găinilor, puiul acela era un vultur. El nu a înțeles nimic până nu a văzut acea ființă care-i semăna.

Tot așa, când un om vede că nu o organizație religioasă, nu un teolog cu doctorat, nu un vecin bun, ci un fiu de Dumnezeu, care este transformat după chipul Său și care posedă puterea Dinamică, poate să-i răspundă la întrebările acestei zile, dovedind că „El este Același ieri, azi și în veci”, nu mai poate fi reținut de nici o „găină”, ci va privi după Mama lui pentru că este un pui de vultur de la început.

Puiul de vultur ascultă și ia aminte la chemarea Cuvântului. De ce? Pentru că el este un vultur de la început, iar vulturii ascultă doar de Vulturul ceresc, de Cuvântul care era înainte de întemeierea lumii. El aparține Cuvântului hotărât și scris pentru timpul în care trăiește.

El vă caută și voi vă recunoașteți poziția.

Atunci, acest trup muritor este înviat și adus în supunere de Cuvântul lui Dumnezeu, prin Puterea învierii Duhului lui Dumnezeu.

Apoi puiul de vultur a dorit să știe cum ar putea zbura cu mama lui, deoarece până atunci fusese învățat că așa ceva nu este posibil.

Găina spunea: „Nimeni nu poate zbura mai sus de gard! Te înalți doar cât poți sări.”

Vedeți, aceasta este valabil pentru puii de găină, dar puiul de vultur i-a răspuns:

„Nu este adevărat!”

„Uită-te la noi dacă nu crezi!” Dar el își zicea:

„Indiferent ce spun puii de găină, eu sunt vultur și voi încerca să-mi întind aripile.”

Cuvântul aparține Cuvântului!

Ioan 14.12: *„Adevărat, adevărat vă spun că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”*

Și Romani 8.11:

„Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți, locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.”

Vedeți, ei sunt din același Cuvânt.

Ce înseamnă aceasta? Ascultați cu atenție și veți înțelege. Aș dori ca Paștele acesta să însemne pentru voi mai mult decât orice Paști.

Noi știm cu toții ce s-a întâmplat cu El, dar aș dori să vedeți că El a făcut la fel și pentru voi. Ce face El? Învie trupul muritor. El învie trupul muritor în care trăim noi, îl aduce la Viață.

Odată, ați umblat cu o țigară în gură sau ați făcut alte lucruri rele, voi, femeile, ați avut părul vopsit, ați purtat pantaloni scurți și alte lucruri, dar deodată v-a strigat Ceva, iar când ați privit, Acela era Cuvântul.

Când s-a întâmplat aceasta, voi ați zis:

„Nu voi mai purta haine ieșite din comun, nu voi mai bea lichior, nu voi mai minți și nu voi mai face cutare sau cutare lucruri...” Vedeți?

„Dacă Duhul care L-a înviat pe Isus din morți locuiește în voi, El va aduce trupurile voastre muritoare în supunere.”

Supunere față de cine? Față de Hristos. Cine este Hristos? Cuvântul. Nu o teologie,

ci Cuvântul.

Poate vei spune: „O, eu cred că este corect dacă femeia poartă pantaloni lungi!”

Dar Cuvântul ce spune despre aceasta? El nu vă dă dreptate, ci spune: „Nu!” Vedeți? Dacă vreți să trăiți, trebuie să îl ascultați. Voi trebuie să fiți una cu Cuvântul, pentru că numai atunci veți deveni o parte a Cuvântului.

Poate ziceți: „Păi, păstorul meu a spus...” Pe mine nu mă interesează ce spune păstorul tău, ci ceea ce contează este ce spune Cuvântul.

Dacă vrei să rămâi doar un pui de găină, umblă mai departe cu păstorul. Eu vă spun însă: dacă vorbirea păstorului nu este conform Cuvântului, nu se îngrijește de vulturi ci mai degrabă este un îngrijitor de găini. Înțelegeți?

Vulturul mănâncă Hrana proaspătă a vulturilor. Acela învie!

Biblia spune că tot ce plănuiește și face omul iese pe dos.

Poate cineva spune: „Zilele minunilor au trecut!” dar Biblia spune că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Dacă cineva spune că aici este vorba de telepatie mintală sau de citirea gândurilor (mă refer la aceste vedenii și la deosebirea Duhului), să știți că omul acela este doar o găină și nu știe ce este Hrana vulturilor.

Dar dacă în tine este Ceva care ascultă chemarea, înseamnă că ești un vultur de la început. De ce? Pentru că ești o sămânță care a venit la Viață prin învierea Fiului, iar Snopul legănat deasupra pământului te ajută să vezi că ești un vultur și nu puiul unei organizații religioase.

Puteți pătrunde aceste lucruri?

Acum se ridică o altă întrebare: Cum putem fi carne din carnea Lui și mădulare ale trupului Său? Prin faptul că ne-a înviat acest trup pe când eram încă păcătoși muritori. Ce înseamnă „a învia”? „A readuce la viață”.

Duhul omului vechi, care umbla după băutură, să divorțeze și să facă alte lucruri rele, a fost transformat. Toate aceste lucruri au murit pentru el; a înviat și este viu.

Aceasta îl face pe omul muritor o ființă vie și de aceea trupul vostru este un

Templu al Dinamicii. De ce? Pentru că încă de la început ați fost o parte a acestui mecanism.

Acolo este învierea voastră; este Biserica înviată cu El, de aceea aceste trupuri sunt deja înviate de pe acum. Vedeți?

Voi ați auzit și ați crezut, iar aceasta v-a transformat aducându-vă dintr-o denomi-națiune înapoi la Cuvânt.

Dacă această Dinamică atinge un pui de găină, nu-l ajută cu nimic, dar dacă atinge un pui de vultur, totul se pune în mișcare. Amin. Dinamica atinge Mecanica.

Înțelegeți ce vreau să spun? Dacă ești un pui de vultur, vei înțelege totul.

Aș vrea să vă citesc un text scurt din Ioan 5.24:

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

Vedeți? Eu merg pe stradă și iau textul așa cum este scris, fără nici un înțeles duhovnicesc.

În limba greacă este scris: *„Cine înțelege Cuvântul Meu...”*

Dați-mi voie să vă dovedesc aceasta.

Merg pe stradă și mă întâlnesc cu un om beat care ține în brațe soția altui bărbat, înjură și hulește Numele Domnului, făcând multe altele, apoi spune:

„Ai auzit ce-a spus predicatorul acela?”

„DA”.

„Dar tu ai auzit?”

„Da”.

Vedeți? El a ascultat, dar aceasta nu înseamnă că are Viața veșnică deoarece Cuvântul spune:

„Cine înțelege Cuvântul este un vultur.”

Voi ziceți: „Frate Branham, am vrea să ne spui mai multe despre aceasta.”

Bine. Biblia spune: *„Oile Mele ascultă glasul Meu. Ele nu merg după un străin.”* (Ioan 10.27,5).

Nu demult am vorbit despre „Căsătorie și despărțire”, pentru că întotdeauna când Duhul Sfânt mi-a spus ceva, m-am grăbit să vă spun și vouă, dar soția unui predicator m-a criticat foarte aspru și a zis:

„Cred că tu vrei să iei locul lui Dumnezeu.”

„Nu, doamnă scumpă, nu vreau aceasta.”

„Dar ai spus că păcatele acestor oameni sunt iertate, ori numai Dumnezeu are putere să facă aceasta.”

Vedeți? Un fariseu.

Când am auzit ce spune, i-am răspuns:

„Poate știi că după ce i s-a arătat lui Petru și celorlalți apostoli, Domnul a spus:

„Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona, fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.

Și Eu îți spun: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea și porțile Locuinței morților nu o vor birui.”

Îți voi da cheile Împărăției cerurilor, și orice vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri, și orice va fi dezlegat pe pământ, va fi dezlegat în ceruri.” (Matei 16.17-19).

Dacă atunci s-a făcut dezlegarea prin Mire, acum se va face prin Mireasă, ceea ce înseamnă că oricui îi veți ierta păcatele, îi vor fi iertate, și oricui nu i le iertați, îi vor rămâne neiertate.

Biserica Catolică a preluat acest text și se folosește de el prin preoții ei, dar aici este vorba de Cuvântul spiritual și descoperit care a lucrat prin ucenicii Domnului.

Din pricina aceasta le-a poruncit Domnul să meargă și să boteze în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. De ce? Deoarece știa că ei au înțeles cine este în El.

Nu demult am discutat cu un predicator drăguț, care mi-a spus:

„Frate Branham, eu am ieșit și am aderat la o anumită biserică, la una pentecostală.”

Când venea la biserică, acest om spunea: „Tot ce binecuvântează este binecuvântat.”

Nu este același lucru ca în cazul preotului care spune că el are putere să transforme pâinea în trupul Domnului? Vedeți?

El mi-a spus: „Aș vrea să te întreb ceva.” Acest bărbat încerca să evite discuția despre botezul în Numele Domnului Isus Hristos, deoarece afirmase că numai un antihrist face așa ceva, referindu-se la mine.

Deci el a spus: „Crezi că este necesar ca un om să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos?”

„Da, domnule”, i-am răspuns.

„Și dacă a fost botezat în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt?”

„Da, și atunci”, am răspuns, „pentru că el nici nu a fost botezat încă, deoarece acestea nu sunt nume, ci doar titlurile marelui Dumnezeu.”

„Aș vrea să-ți spun ceva”, a continuat el. „În Fapte 10.44 scrie: *„Pe când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.”*

„Da, dar mai departe ce scrie? Biblia spune că apoi a spus: *„Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?”*

„Nu demult ai vorbit despre apostolul Pavel și ai spus că pe când călătorea în ținutul Efesului a găsit niște ucenici. Aceștia nu au fost botezați în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt de către Ioan?”

„Nu”, am răspuns eu. „Biblia spune că ei au fost botezați spre pocăință, nu spre iertarea păcatelor, pentru că Isus nu fusese făcut cunoscut încă; Jertfa nu fusese adusă.”

„Atunci de ce a trebuit să fie botezați din nou?” a întrebat el.

„Pentru că omul care posedă cheile Împărăției cerului, a spus în Fapte 4.12 că *„în*

nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.”

Deci mântuirea se primește numai în Numele lui Isus Hristos.

„Și orice faceți cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți prin El, lui Dumnezeu Tatăl.” (Coloseni 3.17).

Nu există nici un alt Nume, nici o biserică, nici o ierarhie, nici un titlu, nimic altceva în care să putem primi mântuirea. El este numit și „Steaua dimineții, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, IeHoVaH, IeHoVaH-Rafa, IeHoVaH-Manase”. Da, El este toate acestea și totuși nici unul din aceste titluri nu ne dau mântuirea.

În Numele IeHoVaH nu este mântuire.

Trandafirul Saronului, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, nu ne dau mântuirea, ci doar în Numele lui Isus Hristos este mântuire.

Biblia spune că pocăința și iertarea păcatelor, în Numele Lui, trebuie să fie învățate pretutindeni, începând din Ierusalim până la capătul pământului. (Luca 24.47).

Acel bărbat a replicat: „Crezi că aceasta are vreo importanță?”

„Domnule, aș vrea să te întreb ceva.”

El, eu și soția mea stăteam la aceeași masă, iar bărbatul acesta se lăsase puțin în față ca să mă asculte.

„Noi”, i-am spus eu, „suntem amândoi din Arizona și locuim aici, așa că îi cunoaștem pe cei de la primărie: pe primar, pe guvernator și pe toți ceilalți.”

„Așa este”, a răspuns el.

„Frate, dacă te însărcinez să mergi acolo și să semnezi pentru prânzul nostru în numele guvernatorului statului nostru, ai semna? Crezi că administrația ar recunoaște această semnătură?”

„Cred că nu”, a răspuns el.

„Așa este. Dacă eu te însărcinez să plătești pentru prânzul nostru în numele guvernatorului statului Arizona, deci dacă te pun să semnezi în numele lui Sam

Goddard, este în ordine pentru că toți îi știu numele. Același lucru L-a făcut Isus când a spus: „*Botezați-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt*”. El știa cum vor boteza apostolii deoarece știau cine este El: „*Oile Mele ascultă glasul Meu.*” Vedeți?

„Așa este” a răspuns acel bărbat.

„Dar Cuvântul următor Îl vei crede? „*Cine ascultă Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.*” (Ioan 5.24).

Dacă această Viață veșnică nouă locuiește în voi, înseamnă că posedăți puterea; înseamnă că aveți Duhul Sfânt pe care L-au primit și apostolii în ziua de Rusalii.

Ei aveau Mecanica, dar sosise vremea să primească și Dinamica. Astfel, pentru că au crezut, au primit Duhul Sfânt.

Voi știți că prietenii noștri baptiștii, spun că noi primim Duhul Sfânt atunci când credem, dar cei din Fapte 19 nu primiseră nimic, deși credeau, fiindcă Pavel i-a întrebat:

„*Ați primit voi Duhul Sfânt când ați crezut?*”

Vedeți? Ei aveau Mecanica pusă în ordine, pentru că Apolo îi învățase partea mecanică a Cuvântului, adică știau că „*Isus este Hristosul*”, dar cu toate acestea nu posedau încă Dinamica. Înțelegeți? În ordine.

Voi ați primit arvuna și stați în așteptare, dar când primiți Dinamica sunteți înviați de la moarte la Viață. Aceasta subordonează tot trupul Cuvântului, făcându-vă să lucrați altfel, să trăiți altfel și să gândiți altfel, deoarece vă transformă pur și simplu.

Da, voi, care odinioară ați fost în păcat și în întuneric, ați fost înviați. Prin ce? Prin Duhul Său care L-a înviat pe Isus în acea dimineață de Paști. Și dacă El locuiește în trupurile voastre muritoare, vă face vii, vă readuce la viață și vă subordonează Cuvântului.

Dar cum este posibil să pretindeți că posedăți Duhul Sfânt și apoi să vă îndepărtați de Cuvânt? Aceasta arată că ați fost treziți pentru altceva, pentru că El va învia trupurile voastre la Cuvânt. Voi nu puteți merge mai departe fără El. Dacă nu credeți tot Cuvântul, veți funcționa ca un motor rău, iar dacă aveți o parte benzină

și o parte apă, nu veți porni din loc. Trebuie să aveți benzină 100%, pentru că dacă nu este așa, combustibilul nu se aprinde; nu veți avea Putere. Vedeți?

Dacă spui: „Aceasta o cred, dar cealaltă nu”, nu vei ajunge nicăieri, dar dacă iei plinătatea Lui, vei spune: „Fiecare Cuvânt este Adevărul!”

Sămânța este foarte mică, dar dacă ați primit Duhul Sfânt în voi, ați înviat deja: trupul vostru este deja înviat.

Priviți micuța plantă care crește din pământ. Ea trebuie să bea din fântâna Lui, din apa care se revarsă și de fiecare dată când bea din acea apă, crește spre El asemănându-se tot mai mult cu sămânța care a fost pusă în pământ. Vedeți?

Biserica a ajuns la înfiere prin neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt, acum la înflorire. Acolo a călăuzit-o El.

Duhul lumii a venit în același fel, prin Antihrist, și va ajunge în curând la înflorire prin marea unire a bisericilor. Așa se întâmplă cu toți și la fel este individual. Totul merge după linia trasată de Dumnezeu, pentru că El este Același ieri, azi și în veci.

Fiți atenți! În drumul acesta al creșterii spre plinătatea învierii ești călăuzit de Duhul Sfânt, la fel ca planta care bea din Izvorul lui Dumnezeu și crește fiind atrasă de soare. Ea poate bea numai de acolo. Turnați numai o dată ulei sau altă soluție peste ea și o veți ucide. Așa este.

Chiar dacă turnați apă stătută, murdară sau infestată, planta va fi oprită din creștere și nu va mai aduce roadă bună, este adevărat? Dar dacă turnați o apă curată, o apă de ploaie (Amin), mai ales dacă este turnată de El, o apă care nu conține chimicale, uitați-vă numai ce plantă veți avea. Adăugați însă numai o doză mică de clor sau de alte chimicale și planta voastră va muri.

Așa este și duhovnicește. Astăzi ei încearcă să-i servească pe oameni cu apă din fântâna organizației, dar această apă le oprește creșterea pentru că ei nu beau din Izvorul viu, ci dintr-o fântână săpată de mâna omenească, iar Biblia spune despre ea în Ezechiel 47.11:

„Mlaștinile și gropile ei nu se vor vindeca, ci vor fi lăsate pradă mării.”

Prieteni, veniți aici unde este roua harului și Lumina care luminează zi și noapte, la Isus Hristos, Lumina lumii, căci atunci veți avea totul. Noi vrem să umblăm în

Lumină; în Lumina Lui; dorim să ajungem la picăturile de rouă pline de har ce vor străluci pretutindeni în jurul nostru.

Luați de la mine această fântână făcută de oameni, căci nu vreau să cunosc nici un alt izvor afară de Sângele Domnului Isus. Acesta este singurul Izvor pe care vreau să Îl cunosc.

Doresc ca în mine să locuiască numai Cuvântul!

Doamne, udă-mă, stropește-mă cu Duhul Tău!

Fiți atenți!

Dacă în voi locuiește Duhul Celui ce L-a înviat pe Isus Hristos din morți, atunci aveți Viață și veți fi călăuziți de Duhul Sfânt.

El va face Cuvântul viu ca să-L puteți crede.

Această plantă se mișcă în sus pe tot timpul creșterii, este adevărat?

Vedeți? La Rusalii, trupurile lor au fost înviate la o Viață nouă.

Poate vă țin prea mult... În ce mă privește, abia acum încep să mă simt bine.

Înainte de revărsarea Duhului, ucenicii stăteau cu ușile închise pentru că posedau doar Mecanica. Stăteau închiși în casă și ziceau: „Vai, ne temem de ei! Ne este frică să ieșim afară și să pretindem ceva, pentru că sunt episcopi bine văzuți de popor. Ce putem face contra lor?” etc.

„Oh, mi-e frică să spun că și eu cred în El! Cum aș putea pune o asemenea mărturie?”

Dar deodată a venit Dinamica. Și ce a făcut Ea? A umplut nu doar duhul lor, ci a făcut din Mecanică un mecanism viu: trupurile lor au fost înviate, așa că nu s-au mai temut de nimeni și de nimic, ci au ieșit pur și simplu în fața mulțimii. Desigur.

Și ce au făcut? Au spus:

„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim...” (Fapte 2.14b).

Vedeți? Înainte de venirea Dinamicii, ei posedau Mecanica.

„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta, și ascultați cuvintele mele!

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi.

Eu sunt unul dintre ei și am spus întotdeauna: „Dacă aceasta nu este ceea ce așteptăm, lăsați-mă cu asta până vine cealaltă!”

„Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele din urmă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri.” (v. 15-17). Vedeți, Dinamica a venit la Mecanică, așa că ei nu se mai temeau.

Astăzi mai vezi câte o femeie care se teme că ar putea râde altele de ea pentru că poartă parul lung sau pentru că nu se vopsește. Iar unii dintre voi bărbații, vă temeți că organizația din care faceți parte vă va da afară dacă vă botezați conform Bibliei, de aceea, trebuie să vă închideți în cămăruța voastră până vine Dinamica. Amin.

Dinamica i-a transformat pe ucenici; i-a înviat, așa că din clipa aceea au fost altfel de oameni; au devenit făpturi noi. Din niște fricoși, ei au devenit asemenea Leului din seminția lui Iuda, au devenit niște martiri, așa încât unii au fost răstigniți, arși pe rug, aruncați la fiarele sălbatice, etc. Ei nu s-au temut de moarte; ea nu mai avea nici o putere asupra lor deoarece Dinamica intrase în Mecanică. Da, ea adusese trupurile lor moarte la Viață.

Ascultați, pentru că aici este o altă dovadă. Ei au devenit atât de vii încât au fost ridicați în locurile cerești, iar trupurile lor au fost atât de real înviate încât și limbile le-au fost schimbate. Da, chiar și limba le-a devenit vie. Așa spune Biblia.

Pentru că trupurile lor au fost înviate, a fost înviată și limba și gândirea lor, au devenit făpturi noi. Ei încercau să vorbească dar nu puteau pentru că limba lor vorbea în alte limbi; vorbeau în limbi cerești pentru că veniseră în prezența lui Dumnezeu.

Ce putere dătătoare de viață!

„Dacă Duhul care L-a înviat pe Isus din morți, locuiește în voi, (O, aleluia!), El va învia și trupurile voastre muritoare. Mai mult, vă va determina să faceți lucruri pe care nu le-ați mai făcut niciodată înainte.” (parafrizare).

Ucenicii au fost umpluți cu Puterea dătătoare de Viață, iar când primiți și voi această Putere, trupul vostru nu mai este supus păcatului.

Astfel, dacă cineva îți va spune: „Vino la noi!”, îi vei răspunde:

„Stai liniștit!”

„Oh, dar noi avem cea mai mare...”

„Taci din gura!”

De ce ai această atitudine? Pentru că ești vultur. Ați văzut vreodată cât de sigur și de independent zboară un vultur bătrân? El nu fuge la fiecare mortăciune care zace pe pământ, ca uliu, ci spune cu toată siguranța: „Închide-ți gura!”

„Bine, dar acolo este o cină bună și pentru tine!”

„Nu, pentru mine nu este. Dorințele mele s-au schimbat pentru că omul nu trăiește numai cu lucrurile trecătoare, ci *„cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Un vultur viu și adevărat trăiește de Acolo.

Oh, dacă El L-a înviat pe Isus din mormânt, iar acum locuiește în voi, v-a înviat și trupurile voastre muritoare, în Prezența Lui.

Voi veți observa aceasta pentru că nu veți mai trăi cu hoituri. De ce? Pentru că sunteți vulturi. Lucrurile din lume nu mai sunt pentru voi, deoarece sunteți un fiu sau o fiică a lui Dumnezeu. Voi vă hrăniți dintr-un Izvor despre care lumea nu știe nimic; beți din El, dar lumea nu-L cunoaște.

Voi mâncați din Mana ascunsă, despre care lumea n-a știut nimic, pentru că sunteți vulturi și ați înviat ca s-o puteți primi.

Nu era posibil s-o primiți acolo jos, de aceea a trebuit să urcați la El. Trebuia să deveniți făpturi noi, făpturi vii, să fiți ridicați acolo sus și astfel să primiți Viața.

Ce au făcut ucenicii? Vorbeau în alte limbi. Da, Biblia spune că ei au făcut aceasta. Ei vorbeau în toate limbile ce existau pe pământ.

Puteți să vă închipuiți lucrul acesta? Acele trupuri muritoare care spuseseră doar cu câteva zile înainte: „Nu știm dacă putem crede așa ceva!” au primit deodată Viața și curajul Leului din Iuda, prin Snopul legănat.

O, Vulturul acesta vine să-i cheme pe ai Săi, iar ei L-au iubit până la moarte. Amin. Dar mai sunt încă mulți care își vor da viața pentru Evanghelia aceasta a Duhului Sfânt și Sângele Său vărsat.

Fiul trebuie să fie descoperit din nou în zilele din urmă, în Mireasă. Puterea dătătoare de Viață trebuie să vină s-o învie, s-o scoată afară din aceste organizații moarte și s-o aducă la Cuvântul viu al Atotputernicului Dumnezeu. Da, aceasta i-a înviat pe toți copiii Săi la o viață nouă, iar cu noi face același lucru.

Să nu uitați aceasta! Ei au fost înviați prin Puterea dătătoare de viață.

Acum ascultați ce vreau să vă arăt.

Această Putere dătătoare de viață nu era numai în sufletele lor, ci erau pătrunși pe deplin de ea. Înțelegeți? Dinamica nu numai că a venit în ei, ci Ea a dat viață Mecanicii. Puteți cuprinde ce vreau să spun? Erau atât de vii încât au început să vorbească în alte limbi. Ei au fost atât de înviați prin Puterea învierii a lui Hristos încât atunci când își puneau mâinile peste bolnavi, aceștia erau vindecați.

Prieteni, aceasta face ființe vii din trupurile voastre muritoare. Ei au fost vindecați prin punerea mâinilor, iar Duhul a înviat părtășia lor cu Dumnezeu. Prezența Lui era atât de puternică în mijlocul lor încât dacă de întâmpla să moară cineva, dacă sufletul acela pleca, putea fi adus înapoi la viață. Amin. Glorie!

Acesta este adevărul. Ei deveniseră vii. Învierea Lui nu era doar pentru El Însuși, ci și pentru Sămânța aleasă dinainte care zăcea acolo și aștepta învierea. Trupul muritor se făcuse viu, așa că își puneau mâinile peste bolnavi și aceștia se făceau bine; se rugau, iar în Duhul aveau vedenii și chemau morții la viață.

Așa este. Aceasta învia trupurile lor muritoare. De ce? Pentru că dacă El vine în voi, vă vor urma semnele unui fiu de Dumnezeu.

Vedeți? Aceasta învie trupul vostru muritor și vă face o făptură vie. Prin faptul că sunteți în prezența lui Dumnezeu, deveniți niște ființe vii. De ce aceasta? Pentru că Cel ce L-a înviat pe Isus din morți este Duhul Sfânt, iar El a făgăduit: „*Le voi da viața veșnică!*”, care vine din cuvântul grecesc „Zoe”, care Se mișcă prin voi și

învie chiar și mintea voastră.

Atunci cum puteți spune că Duhul Lui locuiește în voi, iar după aceea să faceți tot ce vă place? Aceasta este legitimarea voastră care arată dacă Îl aveți sau nu. Dacă Duhul care a fost în Hristos este și în voi, vă va învia pentru Cuvânt, deoarece El este Cuvântul. Prieteni, dacă trăiți în contradicție cu Cuvântul, Duhul lui Hristos nu poate fi în voi! Cercetați-vă și vedeți ce ați făcut înainte ca El să vă aducă la Cuvânt.

„Oile Mele ascultă glasul Meu și vor trăi din fiecare Cuvânt!” Auziți? „Din fiecare Cuvânt!”

Eu am vorbit despre aceasta cu puțin timp în urmă.

Mama mea a murit de curând, dar ea a fost o femeie deosebită. Voi știți că era jumătate indiană și în toată viața ei a avut doar vreo cinci vise, care s-au împlinit întocmai. Tot ce a visat a fost adevărat.

Îmi amintesc anii când am început să predic și când locuiam puțin mai sus pe strada aceasta. Predicam chiar în biserica aceasta, iar mama a visat că stăteam lângă trei trepte. Spunea că stăteam acolo și le spuneam tuturor că înainte de a păși pe calea aceasta trebuie să urce cele trei trepte. Pe cale era o linie albă, asemănătoare mărgăritarului, care ducea direct spre porțile cerului, spre niște porți de mărgăritar bătute cu pietre scumpe, pornind de la cea mai înaltă treaptă de unde vorbeam.

Nu este acesta mesajul meu despre neprihănire, sfințire și botez cu Duhul Sfânt? Și eu spuneam că fiecare persoană trebuie să treacă prin aceste trei trepte, dacă vrea să pășească pe această cale.

Mama spunea că pe acolo a trecut o femeie care era încălțată cu o pereche de cizme cu tocuri înalte. Ea a trecut pe lângă mine, iar eu i-am spus:

„O clipă, soră! Pe calea aceasta nu poți merge cu tocurile acestea! Nu este posibil.” Dar ea mi-a răspuns

„Oh...” după care a privit spre femeile care mergeau împreună cu ea și le-a zis:

„Nu-l luați în seamă pentru că este un nebun! Nu ascultați cuvintele lui, fiindcă vă voi dovedi că sunt neprihănită, sfințită și umplută cu Duhul Sfânt și că pot merge

pe calea aceasta.”

Am lăsat-o să meargă pentru că nu aveam cum s-o rețin, iar ea a trecut mai departe sărind înapoi și încolo, în timp ce le zicea surorilor ei: „Vedeți? Este întocmai cum v-am spus!”, și a început să alerge pe cale.

Voi știți ce spune Isaia 3: că ea își va rupe gâtul. De ce? Pentru că se împodobește și caută să atragă atenția trecătorilor cu potcoavele de la tocurile ei. Cine face aceasta? Fiicele Sionului din timpul sfârșitului.

Femeia aceea încerca să alerge în sus și-n jos pe stradă, dar după un timp drumul s-a îngustat tot mai mult, iar ea a amețit și a căzut, căderea ei fiind îngrozitoare.

Și mama a spus: „Cele mai îngrozitoare strigăte pe care le-am auzit vreodată în viața mea, au fost cele scoase de femeia aceea în timp ce cădea în jos și mergea în flăcări și fum.”

Apoi a spus că eu m-am întors spre oameni și le-am spus: „Vedeți? Ea a fost ascultătoare în toate lucrurile, dar a nesocotit un singur Cuvânt. A mers corect în toate, afară de un singur Cuvânt.”

Prieteni, femeile pentecostale pot fi neprihănite, sfințite și umplute cu Duhul Sfânt și cu toate acestea la urmă pot da greș.

Acesta este adevărul absolut pentru că *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* (Matei 4.4).

Vedeți, acela a fost punctul în care a dat greș. Poate se simțea în ordine când a urcat acolo sus, dar a refuzat să mă asculte când am avertizat-o.

El a scris Evanghelia prin ucenicii și apostolii Săi, iar învățătura a adus-o prin proroci și apostoli, dar ei nu vor să asculte.

Acum fiți atenți!

Puterea învierii (în limba greacă **„Zoe” = „Viață”**) care aduce Cuvântul, gândul care era în Hristos, va fi și în voi. Prin ceea ce vă spun, vreau să înțelegeți că atunci când Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți, ne-a înviat și pe noi, făcându-ne ființe vii împreună cu El, deși în vremea aceea eram un fiu sau o fiică numai în gândul Său. Dar Dumnezeu ne-a văzut pe toți în El, la sfârșit.

El trebuia să moară ca om, de aceea Duhul L-a părăsit în grădina Ghetsimani.

Gândiți-vă, prieteni! El nu trebuia să facă acest lucru, dar l-a făcut pentru noi. El era Dumnezeu și a uns acel trup, care era un trup omenesc, punând în El toată plinătatea dumnezeirii. Dacă El ar fi mers la Golgota, ca Dumnezeu, nu ar fi murit niciodată pentru că Dumnezeu nu poate fi omorât de nimeni. El nu trebuia să facă aceasta, dar gândiți-vă că S-a dus acolo pe când voi erați încă în El, pentru că Dumnezeu nu scosese încă Mireasa din Mire. De aceea, când Dumnezeu a privit la trupul lui Hristos, a văzut în El și partea masculină și partea feminină, totul fiind răscumpărat prin El.

Vedeți? De aceea Mirele și Mireasa sunt una, același Cuvânt.

Astfel, același Cuvânt care vorbește despre Mire, vorbește și despre Mireasa Sa.

Atunci cum ar fi posibil ca El să nu descopere Miresei Sale tot ce i-a fost făgăduit? Sau cum ar putea veni Mirele fără să fie una cu Mireasa Sa?

Pentru că El a făcut totul, tot ce a fost făgăduit, înviind și din morți, înseamnă că și Mireasa Lui trebuie să facă tot ce a făgăduit Cuvântul pentru timpul sfârșitului cu privire la Ea, este adevărat? Nu trebuie să se întoarcă Ea, la credința originală, prin Maleahi 4? Nu trebuie să se descopere El la fel ca în zilele Sodomei? Nu trebuie ca lumea și lucrurile din ea să fie exact cum le vedem cu toții? Și nu sunt toate acestea o confirmare desăvârșită a Cuvântului care ne-a fost făcut cunoscut?

Prieteni, știu că v-am ținut cam mult, dar vom încheia imediat.

Ce desăvârșită este lucrarea lui Dumnezeu! Să nu uitați aceasta.

Dumnezeu a văzut mai dinainte Mireasa în Mirele ceresc. Aleluia! Ca să Își salveze Mireasa, El a trebuit să meargă cu Ea, la fel ca Adam. Adam a știut ce face. Eva nu știa ce face, dar Adam a ieșit din Eden împreună cu soția sa.

Același lucru l-a făcut Isus: a luat locul Miresei Sale făcându-Se păcat pentru salvarea ei. Da, El a stat în locul nostru pentru ca noi să putem sta în locul Lui. Ce dragoste! Ce părtășie! Cum am putea respinge o asemenea dragoste? Prieteni, putem face altceva decât să Îl iubim,?

Aș putea continua ore întregi cu tema aceasta, dar să mergem mai departe.

Confirmarea unui Act de proprietate este la fel ca experiența de la Rusalii sau ca venirea Duhului Sfânt în zilele din urmă. Poate cineva pretinde această proprietate, dar aceasta nu înseamnă că va fi a lui. Sigur că nu. Poate veni cineva din altă parte și să pretindă același lucru, dar dacă posedăți confirmarea și o arătați, tot ce va fi împotriva, este anulat.

Dacă un om crede Cuvântul, vine Duhul Sfânt, El fiind confirmarea asupra acestei Proprietăți ca s-o puteți stăpâni, ca să vă aparțină. Amin!

Aceasta ne dă confirmarea, extrasul: când Duhul Sfânt vine asupra noastră, a celor pe care Dumnezeu ne-a văzut înainte de întemeierea lumii.

El a scris de la început numele oamenilor în Cartea Vieții, dar ei trebuiau să se nască în lume, ca bărbați și femei, și să fie supuși păcatului; să fie robi ai păcatului.

Când oamenii au crezut Cuvântul lui Dumnezeu, au primit Actul de proprietate, dar confirmarea a adus-o Duhul Sfânt.

Chiar dacă totul era împotriva mea, chiar dacă o făcuse mama mea, tatăl meu, bunica sau bunicul meu, cum s-a întâmplat cu copilul pentru care m-am rugat cu câteva zile în urmă și a cărui boală de epilepsie era moștenită de la bunicul lui, când a venit confirmarea totul a fost șters și anulat. Vedeți? Atunci sunt proprietarul acestei confirmări. Amin.

Și așa cum Duhul L-a înviat pe Hristos din morți, tot așa eu am confirmarea că sunt o parte a acestui Trup; am confirmarea Duhului Sfânt că acest Trup al Cuvântului trăiește exact cum a trăit El și așa cum a fost făgăduit și pentru timpul acesta.

Prin Sângele lui Isus Hristos, toate păcatele mele sunt șterse și la fel ale voastre.

Duhul Sfânt a venit ca o dovadă a Titlului de proprietate pe care mi l-a dat Dumnezeu, prin har, prin buna Lui știință mai dinainte.

De ce vă mai temeți? Nu este nici o mirare că El a spus: „*Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.*” (Apocalipsa 1.17-18).

Nu vă temeți pentru că nici moartea nu vă poate atinge. Vedeți cât este de minunat? Prin confirmarea Actului de proprietate, datoria noastră a fost plătită, așa că nu mai poate sta în picioare nici o învinuire. Glorie! Poate mă port ciudat, dar

mă simt bine. Vedeți?

Vedeți ce înseamnă confirmarea proprietății? Puteți înțelege cum vine aceasta? Nimic nu ne mai poate despărți de El. Amin. De ce? Pentru că ești proprietar; pentru că sunt proprietar. Amin.

Ce proprietate am? Eu am partea mea din moartea și învierea Sa. El a devenit eu, pentru ca eu să pot deveni El. El S-a făcut păcat pentru ca eu să pot deveni un fiu al lui Dumnezeu, pentru ca eu să pot primi această proprietate, *„că aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede.”* Vedeți? Confirmarea proprietății.

Mai avem vreo zece minute până la masă așa că haideți să mai privim o dată, în treacăt, și nașterea prin Duhul.

Vă voi arăta unele semne ca să puteți înțelege.

Vă rog să observați cum lucra această Putere a învierii, această Putere dătătoare de Viață în ei. Ea le-a dat Viața, i-a înviat.

Să vedem ce a lucrat această Putere în Ștefan. El era umplut cu Puterea învierii, cu Puterea dătătoare de Viață, de aceea nu se temea, ci a spus:

„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi întotdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi!”

Pe care din proroci nu i-au prigunit părinții voștri? Au omorât pe cei ce vesteau mai dinainte venirea Celui Neprihănit, pe care L-ați vândut acum, și L-ați omorât.” (Fapte 7.51-52).

Duhul lucrase ceva în el, așa că era plin de Puterea învierii.

Când au auzit aceste cuvinte, ei și-au zis: „Trebuie să scăpăm de flăcăul acesta!” și l-au omorât cu pietre, dar Ștefan a privit spre cer și a spus: *„Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.”* (v. 56). Puterea învierii lucra în el cu desăvârșire.

Vedeți? Dar și Filip poseda această Putere a învierii. El era plin de Puterea dătătoare de viață, de aceea ținea adunări mari în Samaria. Dracii au fost alungați, iar oamenii s-au botezat în Numele lui Isus Hristos.

Și iată că în timp ce ținea o adunare, Duhul i-a zis: *„Părăsește adunarea!”*

„Dar ce vor spune predicatorii?”

„Nu te îngrijora pentru aceasta.”

Vedeți, el era umplut cu Puterea învierii, avea Dinamica pentru că Duhul venise peste el.

Deci Duhul i-a zis: „Du-te afară în pustie!” iar acolo l-a găsit pe acel etiopian pe care l-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Vedeți? Un bărbat care a dus Mesajul Evangheliei în Etiopia, este adevărat?

Filip era ascultător de Dumnezeu în toate lucrurile.

Dacă nu v-ați botezat încă în Numele Domnului Isus Hristos, s-o faceți în ascultare de Dumnezeu, pentru că apoi veți putea vedea cum El va restabili în voi Puterea învierii.

Când a părăsit acea mare adunare de trezire, ascultând porunca Domnului, Filip era atât de plin de Puterea învierii încât a fost răpit imediat de Duhul. Imediat ce a împlinit porunca și l-a botezat pe etiopian, Duhul l-a răpit.

Prieteni, *„Duhul care l-a înviat pe Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare.”* El i-a dat această Viață și lui Filip, așa că n-a mai fost văzut pentru că l-a luat și l-a dus în altă țară, la o depărtare de o sută cincizeci de mile. Putere învierii umpluse trupul lui muritor.

Cum s-a putut întâmpla lucrul acesta? Pentru că era plin de Puterea învierii.

O, Biserică a Dumnezeului celui viu, noi nu putem sta azi aici și să ne lăsăm duși cu zăhărelul de cei care ne spun: „Noi nu putem umbla cu astfel de oameni,” deoarece trebuie să fim zidiți și umpluți cu Puterea învierii pentru ca într-o zi să avem parte de răpire. Amin.

Iertați-mi expresia „cu zăhărelul”, dar când am spus-o m-am gândit la mama care poartă întotdeauna ceva cu care să-și liniștească copilul.

Mamele știu că atunci când încep să plângă copiii, pun puțină cafea într-un săculeț cu zahăr și îi lasă să sugă pentru a se liniști. Dar în aceasta nu este nici o putere, nici un folos, ci dimpotrivă, copilul va înghiți cafeaua aceea îndulcită care va dăuna sănătății.

Și noi umblăm cu asemenea lucruri, de aceea lăsați-vă de ele pentru că sunteți vulturi! Veniți înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! Fiți puternici, fiindcă nu este nimic să vă poată răni. Voi sunteți eliberați de toată rușinea oamenilor, așa că orice ar spune cineva împotriva voastră, veți avea și mai multă dragoste. Cine o aduce? Puterea învierii. Amin!

Această Putere vă duce în locurile cerești, pentru că un vultur nu va coborî niciodată jos, la puii de găină, ci își va lua zborul în sus, spre locurile cerești în Hristos.

Filip a fost făcut viu și răpit de acolo.

Să privim un alt bărbat al lui Dumnezeu: pe Enoh, care a umblat cam trei sute de ani cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Astfel, el avea mărturia: „Eu nu am eșuat niciodată în Cuvântul Lui.”

Enoh avea Puterea învierii, iar când această Putere l-a atins, nu a mai fost nevoie să moară, ci a fost luat Acasă, în cer. Da, el a plecat pur și simplu, la fel ca Filip care era atât de plin de Putere învierii, încât în loc să meargă în Gaza s-a dus în altă parte, pe malul mării.

În loc să meargă pe drumul stabilit, Enoh a spus doar: „Sunt bătrân, dar am primit Puterea învierii și voi părăsi pământul fără să mai trec prin moarte.”

Aceasta este aceeași Putere de înviere pe care o avem și noi acum. Înțelegeți? Aceasta face din trupurile voastre muritoare niște ființe vii, este adevărat? Da, aceasta face Puterea învierii.

Enoh poseda mărturia lui Dumnezeu, de aceea a zis: „Am făcut tot ce mi-a poruncit Dumnezeu!” iar când Puterea învierii i-a atins trupul muritor, a fost luat de pe pământ și trecut la Domnul.

Priviți-l pe prorocul Ilie.

Scuzați-mă frate și soră, dar în zilele acelea el le-a îndreptat, le-a mustrat și le-a certat pe femeile vopsite, ca Izabela, pe Ahab și întreaga națiune, de aceea se părea că nu este nimeni de partea lui. Ilie îi îndrepta și îi certa, ceea ce a făcut ca toți să-l evite, dar Dumnezeu Se îngrijea de el și îl ajuta în toate lucrurile.

Voi știți că într-o zi, bărbatul acesta a obosit și a spus: „Am îmbătrânit și nu pot

merge mai departe!”

Oamenii spuneau că Ilie va continua așa până la nouăzeci de ani, pentru că era într-adevăr bătrân, dar călătorea prin țară pentru că era plin de Puterea învierii.

Știți ceva? Ilie privea peste Iordan și vedea pe partea cealaltă (Oh, mă pun în locul lui!). El era plin de Puterea învierii. Dincolo de râu au apărut cai și cară de foc, iar el a trecut și a mers spre Casă fără să moară.

Puterea învierii care fusese trimisă, a adus un car pentru a-l lua pe proroc. Astfel, Ilie s-a dezbrăcat de manta și a aruncat-o peste Elisei. Așa este.

Și ce a făcut Elisei? A ridicat-o – un tip spre Biserică -, și a făcut mai multe minuni decât înaintașul său, Ilie, – un tip spre Hristos și Biserică.

El a primit o dublă Putere pentru că așa ceruse: *„Te rog să vină peste mine o îndoită Putere din duhul tău.”* (2Împărați 2.9b), iar Biserica va avea o dublă Putere pentru că așa a spus El: *„...veți face lucrări mai mari decât am făcut Eu.”* (Ioan 14.12).

Vedeți? El era atât de plin de Puterea învierii încât a făcut în dublă măsură ceea ce a făcut Ilie, iar după ce a trăit optzeci sau nouăzeci de ani, a murit. După ce a murit a fost îngropat, dar Puterea învierii nu l-a părăsit, așa că după câțiva ani, când carnea de pe oasele lui putrezise, în timpul unei lupte, câțiva oameni au aruncat un mort peste oasele lui Elisei. Oh, și pentru că Puterea învierii era încă în acele oase, în clipa când acel mort s-a atins de ele, a înviat. Da, și această Putere va învia și trupurile voastre. **Chiar dacă veți muri și veți putrezi în mormânt, această Putere se odihnește în praful acela.** Aleluia!

„Cel ce L-a înviat pe Hristos din morți, va învia și trupurile voastre muritoare.”

Exemplul cu Elisei ne arată că deși era mort și zăcea în mormântul acela, prorocul era plin de Puterea învierii.

În El era atâta Putere de înviere încât atunci când a fost pus acel mort peste el, bărbatul a înviat de parcă Elisei putea face minuni sau își putea pune mâinile peste bolnavi și în starea aceea. Amin. Așa este.

Gândiți-vă că noi suntem trup din trupul lui Hristos și mădule din mădulele Lui.

O, nu este altă cale! Noi vom învia și aceasta este tot. Ne vom ridica pur și simplu. Acesta este adevărul.

Paștele este mai mult decât o tradiție, pentru că trupurile noastre au fost înviate împreună cu El și prin aceasta suntem în locurile cerești, în Hristos.

Acest trup poate putrezi în mare sau în pământ, poate rămâne din el doar o lingură de cenușă, dar cu toate acestea va apărea din nou pentru că Duhul care L-a înviat pe Domnul meu din morți, a înviat și trupul acesta muritor. El a pus viața în acest trup muritor, de aceea suntem părtași învierii Lui, Vieții Lui veșnice despre care v-am vorbit atât de amănunțit.

Deci, nu este de mirare că El a spus: „*Nu vă temeți!*” iar mai târziu Pavel a știut aceasta așa că a spus: „*Moarte, unde îți este biruința? Eu sunt plin de Puterea învierii. Lăudat să fie Dumnezeu, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Hristos.*” (1 Corinteni 15.55).

Puterea învierii! El trăiește în veci, pentru că Biblia spune: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” (Evrei 13.8).

Țineți minte! Mesia este „Cel uns” și astfel Mireasa Lui este „Cea unsă”.

Observați. Moartea nu oprește Puterea lui Dumnezeu. Nu, ea nu poate face aceasta. Dacă ați primit această Putere, o aveți pentru veșnicie. Nu există nimic să v-o poată lua. Nimeni nu o poate diminua, nici schimba.

Dacă îți trăiești viața, aceasta n-o va opri pentru că ea este la fel de bună întotdeauna. Vedeți?

Moise era plin de această Putere a învierii, este adevărat? El era un proroc, iar Cuvântul a venit la el. Moise era o parte din Cuvânt; era Cuvântul pentru acel timp.

Și deși era mort de multe sute de ani, a stat pe Muntele schimbării împreună cu Isus și cu Ilie, este adevărat? De ce? Pentru că moartea nu a putut scoate afară Puterea învierii. Nu, nu!

Domnul a spus: „*Îl voi învia!*” Îngerii au mers și l-au îngropat într-o vale, așa că a dispărut pentru oameni. Mădularele lui, totul a trecut, dar Puterea învierii care era acolo, l-a înviat și l-a adus pe munte alături de Ilie.

Poate veți spune: „Este adevărat, frate Branham? După opt sute de ani?”

Dacă vreți să citiți, acest lucru este scris în Matei 27.51-52:

„Și îndată perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despiciat,

mormintele s-au deschis și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat.”

Acești credincioși ai Vechiului Testament erau parte din El pentru că crezuseră că El va veni. Din pricina aceasta Puterea învierii a venit și peste ei.

În parte, ei aveau această Viață prin jertfirea mielului, dar duhul mielului nu putea să se întoarcă înapoi peste oameni. Care este deci situația cu duhul omului când intră Dumnezeu în el? Vedeți?

Cu cât mai multă Putere este în noi? Înainte de jertfirea lui Hristos se jertfiseră mieii, pentru împăcarea omului cu Dumnezeu (un simbol), dar ceea ce avem acum nu mai este un simbol, ci realitatea. Atunci de ce ne mai temem? Acești bărbați aveau numai umbra care arăta spre învierea Lui și au mers cu ea în mormânt.

Priviți-l pe Iov în marea sa încercare, când a fost părăsit de toți. Satana a zis:

„Dă-l pe mâna mea și-l voi face să Te blesteme în față.” apoi s-a năpustit asupra lui. Dar Domnul i-a zis: *„De viața lui să nu te atingi!”*

Satana i-a făcut mult rău, i-a luat tot, dar de viața lui Iov nu s-a atins. Chiar și soția i-a întors spatele și i-a zis că până și suflarea i-a devenit insuportabilă. Cu alte cuvinte, nu mai voia să aibă de-a face cu el; se părea că nu-l mai iubește pentru că l-a respins.

„Iov”, zicea ea, „de ce nu Îl blestemi pe Dumnezeu și vei scăpa?” dar el i-a răspuns: „Vorbești ca o femeie nebună!”

Vedeți, el era un proroc și ținea cu tărie la ceea ce avea. Astfel, spunea cu convingere: „Nu mai sunt un păcătos pentru că am adus jertfa cerută de El!” Amin.

Iov știa pe ce stă. Da, el stătea pe Cuvântul lui Dumnezeu. Indiferent ce spuneau ceilalți, el stătea tare și neclintit pe Cuvântul lui Dumnezeu, iar în clipele cele mai grele a zis:

„Vorbești ca o femeie nebună! Domnul a dat, Domnul a luat – binecuvântat fie Numele Domnului! Gol am venit în lume și gol voi pleca din ea. Lăudat fie Numele Domnului.” (Iov 1.21;2.10).

El stătea acolo plin de bube, copiii îi muriseră și ajunsese foarte sărac, iar prietenii săi, membrii bisericii, s-au întors împotriva lui. Ce nenorocire!

Nici unul dintre noi nu am trecut printr-o asemenea încercare, dar cu toate acestea Iov a rămas la Cuvânt. El era un vultur.

Dar ce s-a întâmplat când Iov a stat tare pe Cuvânt? Cerul s-a întunecat și a început să ture și să fulgere, iar el a privit în sus, a avut o vedenie și a spus:

„Știu că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.

Chiar dacă mi se va nimici pielea, și chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuși pe Dumnezeu.

Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea și nu ai altuia. Da, chiar dacă puterea mea s-a sfârșit și voi dispărea de pe pământ, tot îl voi vedea.”(Iov 19.25-27).

O, acea dimineață a învierii! Aleluia!

Marele evanghelist Matei, a spus în capitolul 27.51 că după învierea lui Isus din morți, mulți din sfinții Vechiului Testament au ieșit din morminte, cei care erau deja praful pământului, au intrat în cetate și s-au arătat multora.

Această Putere a învierii era încă în trupul lui Moise, și era în mădularele lui Iov atunci când nu mai rămăsese nici măcar o lingură de cenușă din trupul lui. Da. Acea Putere a învierii era încă acolo.

Dacă Duhul care era în Hristos locuiește și în voi, atunci trupurile voastre muritoare vor învia.

Poate veți spune: „Aș fi vrut să trăiesc în timpul acela!” dar voi trăiți într-un timp mai bun.

Văd că vă notați textele, ceea ce este foarte bine. Notați-vă și 1Tesaloniceni 4.16:

„Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui

Dumnezeu, Se va pogori din cer și întâi vor învia cei morți în Hristos.”

Ce frumos!

Sfinții. Unul se odihnește ca Ilie, altul ca Elisei; alții sunt în mormânt și vor fi înviați, iar alții vor fi transformați și astfel vom fi cu toții împreună.

Puterea învierii va veni și peste cei vii și peste cei morți.

Această Putere a învierii este și în acești doi proroci. Vedeți, numele lor sunt aproape la fel: Ilie și Elisei; Mirele și Mireasa Sa. Unul este Domnul Isus, iar cealaltă este Mireasa lui Isus, și ei aparțin unul celuilalt: El și Ea.

Vedeți cum este arătat totul?

Ilie a fost răpit: el simbolizează Biserica; iar Elisei se odihnește până la înviere. Este la fel ca în cazul unei păsări care are nevoie de două aripi pentru a-și ține echilibrul.

Biserica a fost simbolizată prin acești doi proroci.

Noi, cei ce trăim până la venirea Domnului, nu o vom lua înaintea celor adormiți, ci atunci când va suna trâmbița lui Dumnezeu, cele două aripi se vor împreuna și vom zbura. Aleluia! De ce? Pentru că Puterea învierii este prezentă atât în cei adormiți în Hristos, cât și în cei vii.

Fiți atenți!

Noi am fost înviați ca să vedem toate aceste lucruri. Priviți la Puterea învierii din acest timp și nu uitați că noi am fost înviați.

Cred că aceasta va fi un ajutor pentru voi deoarece Domnul nostru, și la fel Pavel, au spus:

„Vă spun tot ceea ce-Mi arată Tatăl. Nu v-am ascuns nimic.”

Noi vedem că această Putere dătătoare de Viață este peste cei credincioși și în aceste zile din urmă. El ne-a dat Puterea învierii, așa că îi vedem pe cei bolnavi vindecați. Da, cu toții am văzut această Putere lucrând printre noi la fel ca la început. Puterea învierii s-a întors din nou în Biserică.

Prin această Putere au fost date vedenii, morții au înviat, bolnavii s-au vindecat și au fost făcute multe alte lucruri mărețe.

Cu câteva zile în urmă am discutat cu micuțul Donovan Weerts. Noi am fost de multe ori împreună la vânătoare și pot spune că acest băiat este un tovarăș de nădejde. După cum știți, vine la adunarea de aici și suntem prieteni buni.

El mi-a zis: „Nu aș vrea să te deranjez....” L-am privit și am văzut că îi curge ceva dintr-o ureche, așa că l-am întrebat:

„Cum îți merge, Donovan?”, apoi i-am luat mâna și am văzut că are cancer.

„Ce ai la ureche, Donovan?”

„Nu știu, frate Branham, dar mă supără de vreo șase sau șapte luni.”

„De ce nu mi-ai spus nimic?”

„Nu am vrut să te supăr, frate Branham.”

„Dar știi ce ai la ureche?”

„Nu știu, nu pot să-mi dau seama.”

Atunci mi-am pus mâinile peste el, fără să spun vreun cuvânt, iar două zile mai târziu era vindecat pe deplin. Cum a fost posibil acest lucru? Prin Puterea dătătoare de Viață. Vedeți?

Ea este aceea care va învia și trupul vostru muritor. Urechea lui ar fi fost distrusă, apoi ar fi urmat creierul, ceea ce ar fi însemnat moartea lui, dar Puterea învierii a rezolvat totul.

Într-o zi m-am simțit foarte obosit, așa că mi-am zis: „Ar trebui să lucrez mai bine pentru că am trecut deja de cincizeci de ani. Dacă vreau să mai fac ceva pentru Domnul, ar trebui să mă grăbesc pentru că îmbătrânesc.” Atunci a venit peste mine Puterea învierii, iar El mi-a îngăduit să privesc peste cortină și să văd ce este dincolo.

Domnul mi-a spus: „Toți aceia pe care i-ai iubit și cei care te-au iubit, vor fi acolo cu tine.” Prieteni, am putut să-i văd pe cei aflați acolo, la fel cum vă văd pe voi aici. Ce-i aceasta? Puterea învierii.

Ioan, cel care a scris Apocalipsa, era plin de această Putere a învierii. El s-a ridicat și a văzut totul, de la început până la sfârșit.

Și Isaia era plin de această Putere, de aceea s-a ridicat și a văzut Împărăția de o mie de ani și multe altele.

Puterea învierii!

„Dacă Duhul care a locuit în Hristos, va locui și în voi, El va învia și trupurile voastre muritoare.” Vă amintiți? Puterea învierii.

Înțelegeți ce am văzut zilele acestea? Puterea învierii trebuia să vină ca să deschidă cele șapte Peceți. Ce era aceasta? Era cumva înțelepciunea unui om? Nicidecum, ci era Puterea de înviere a lui Dumnezeu. Această Putere a lui Dumnezeu a făcut ca lumea să mărturisească despre acest mare adevăr. Această Putere a spus totul mai înainte ca aceste lucruri să se întâmple.

Îngerul Domnului, despre care v-am povestit și care a fost aici, acest Stâlp de Foc, Puterea învierii, a obligat chiar și lumea să mărturisească despre El, deși nu știa ce înseamnă. Dar noi am privit acolo și știm că este Domnul nostru. Vedeți?

El este Cel care a deschis Pecețile. El este conținutul și esența lor, pentru că Hristos este Cuvântul întreg al lui Dumnezeu; Hristos este Pecețile care s-au deschis.

Ce este deci deschiderea Peceților? Descoperirea lui Hristos. Cei șapte îngeri arată încheierea celor șapte epoci ale Bisericii, dar noi nu am putut vedea aceasta imediat.

Ei au făcut clișeul acela, nu noi, iar El stă acolo ca Judecător suprem și dovedește că este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Ce identificare!

Puterea învierii a făcut aceasta pentru noi. Ea ne aduce de la moarte la viață; ea ne dă Duhul deosebirii ca să știm ce nu este în ordine cu noi și ne arată ce trebuie să facem, ce nu am făcut și ce vom fi.

Domnul nostru Isus Hristos a fost plin de Puterea învierii. El avea plinătatea, de aceea a putut spune: *„Stricați Templul acesta (trupul Său) și în trei zile Îl voi ridica.”* (Ioan 2.19).

Aici este încrederea în Puterea învierii.

„Distrugeți trupul acesta - acest Templu - și în trei zile îl voi readuce din nou la viață.” De ce a spus aceasta? Deoarece știa ce este scris despre El, iar Cuvântul nu putea să dea greș.

Și ce spune Cuvântul? *„Căci nu vei lăsa sufletul meu în Locuința morților, nu vei îngădui ca preaiubitul Tău să vadă putrezirea.”* (Psalmul 16.10).

El știa că această Putere a învierii Îl va învia și că nici o celulă a trupului Său nu va putrezi, de aceea le-a spus:

„Voi veți ucide trupul acesta, dar Eu Îl voi ridica din nou în trei zile.” (parafrizare).

De ce? Pentru că așa era făgăduit în Cuvânt, iar dacă o prorocie este de la Dumnezeu nu poate da greș.

Prieteni, această prorocie din Cuvânt ne spune că așa cum va învia El, așa vom învia și noi împreună cu El. Deci nu este nici o mirare că El ne-a spus: *„Nu vă temeți!”*

Este scris că *„Duhul care era în El va învia și trupurile noastre muritoare.”*

Nu te teme, prietene, căci Fiul este viu, a înviat!

Priviți spre muntele descoperirii, pentru că acolo am fost reprezentați cu toții. Acolo erau sfinții vii, cei care au fost răpiți - simbolizați prin Ilie -, și sfinții adormiți în Domnul și înviați - simbolizați prin Moise.

Amândoi aveau Puterea învierii.

Chiar dacă unul a murit iar celălalt nu, amândoi erau prezenți acolo.

Puteți vedea ce posedăm noi în zilele din urmă? Exact ceea ce a făgăduit El în Ioan 14.12. Desigur.

Oamenii spun: „Tu pretinzi că ai Putere?” Nu este adevărat! Noi suntem ca cei aflați pe Muntele descoperirii, pe Muntele schimbării la față, așa că nu pretindem că avem Putere., ci suntem ca cei care au fost acolo.

Moise nu a zis: „Uitați-vă cine sunt eu!” și nici ucenicii nu au zis: „Cine suntem

noi!", deoarece tot ce își doreau să vadă și unii și alții, era Isus proslăvit, era Isus în mărirea Lui.

Așa este și astăzi. Noi nu căutăm să fim persoane renumite și nu ne interesează ce părere au oamenii despre noi. Numele nostru nu înseamnă nimic pentru că purtăm Numele Lui. Viața noastră nu este nimic pentru că avem Viața și Puterea Lui. Și tot ce dorim este să Îl vedem pe El în slava Sa.

Cum se poate întâmpla aceasta? Numai dacă El Se poate descoperi în noi în Puterea învierii Sale și lucrează prin noi.

Atunci Îl vedem reprezentat din nou așa cum era odată, ați înțeles?

Din pricina aceasta nu dorim să fim slăviți de oameni; nu dorim să fim renumiți; nu dorim să devenim cineva într-o adunare, nici nu încercăm să-i ducem pe oameni la o sectă și să-i legăm acolo, nici să oferim un picnic, petreceri sau altceva, ci dorim să-L vedem pe El descoperit în mărirea Sa.

Nu dorim o proslăvire proprie, ci dorim ca prin întreaga noastră viață să dovedim că El este viu și trăiește în noi.

Dacă pot să nu Îi stau în cale, dacă nu mă gândesc la mine și dacă nici voi nu vă gândiți la voi înșivă, Îl vom vedea pe Isus descoperit între noi. Să-L vedem pe El: aceasta este tot ce ne dorim.

El este Puterea învierii noastre; este bucuria noastră, iar noi suntem în El, suntem Trupul Său; suntem Mireasa Sa și vedem cum Se legitimează ca fiind Același; vedem că a înviat din morți și este viu în vecii vecilor.

Nu este de mirare că a spus: „Nu vă temeți!” Noi suntem salvați prin El și înviați împreună cu El.

Aceasta înseamnă Paștele, „ziua învierii” pentru oameni: „A fi înviat împreună cu El.”

Fiți atenți! Acum Îl avem în noi pe Duhul Sfânt; avem dreptul la moștenire pentru că totul este plătit. Să nu mai spuneți niciodată: „Sper să fiu...” pentru că voi ați ajuns deja. El a făcut totul pentru voi. Vedeți? Nu eu, ci El.

„Bine, frate Branham, dar se spune...”

Pe mine nu mă interesează ce se spune! El a făcut totul pentru mine, de aceea, singurul lucru pe care-l doresc este să Îl văd pe El descoperit.

„Cum este posibil acest lucru? Trebuie să Îl chem jos?” Nu, pentru că El este în voi.

Spuneți simplu: „Doamne, dacă mă dau cu totul de-o parte, Tu poți să mă legitimezi.”

Cum poate face Domnul aceasta? Pentru că așa a făgăduit: „*Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine.*” Glorie!

Acum, după toate dovezile Cuvântului aduse în dimineața aceasta, mă gândesc la o cântare:

„În dimineața învierii,

Când se rup legăturile morții,

Vom învia, aleluia, vom învia.”

Credeți aceasta? Noi vom învia. Noi suntem în El; suntem o parte din El, de aceea posedăm taina descoperirii lui Dumnezeu, a Vieții de după moarte.

Astfel, noi care odinioară am fost morți în păcatele noastre, trăim prin El.

Pecetea adevărată a învierii a rupt moartea din jurul meu și m-a făcut viu. Pecetea învierii de la început a rupt pecetea romană cu care a fost pecetluit El. Hristos a rupt pecetea și a descoperit taina.

Dumnezeu a rupt Pecetea, prin Duhul Sfânt, și ne-a dat Viața, iar Hristos este descoperit și trăiește în noi pentru că suntem făpturi noi, înviate împreună cu El. Amin.

„Noi vom învia, aleluia!

Noi vom învia, aleluia!

În dimineața aceea a învierii,

Când vor fi rupte legăturile morții,

Atunci vom învia.

Aleluia! Vom învia.”

Nu vă bucurați? Eu mă bucur pentru că atunci, demult, în dimineața când m-am întors la Domnul, în șoprul nostru cu cărbuni, a fost ruptă o pecete și am fost înviat ca o făptură nouă. Fiul a înviat și Puterea Lui de înviere a venit și peste mine.

Mai demult mi s-a spus o poveste despre un pescar bătrân. Se spune că într-o zi la acest bătrân a venit un om și l-a rugat să-l însoțească la pescuit pe ocean. Ei au plecat, dar cei ce ieșiți pe ocean știți că dimineața este ceață. Și eu ies uneori cu fratele Eddie Byscal, care este misionar la indieni.

Bărbatul acela nu avea experiență, dar bătrânul pescar nu a vrut să pornească în larg. El aștepta să se ridice ceața, pentru că altfel nu puteau vedea farul de pe coastă. Bărbatul s-a enervat și i-a zis bătrânului:

„Spune-mi, ieșim în larg?”

„Așteaptă, fiule, așteaptă! Trebuie să așteptăm răsăritul soarelui ca să știm unde ne aflăm.”

Voi ziceți: „Trebuie să fiu baptist sau pentecostal?”

Stați liniștiți, pentru că în curând va apărea Fiul și atunci vom vedea unde suntem. El este Cuvântul. Așteptați până când este descoperit Cuvântul, până când va străluci Snopul dragostei deasupra Seminței și atunci vom vedea unde suntem.

Îl iubiți?

Îmi pare rău că v-am ținut atât de mult. Câți dintre voi vor rămâne și deseară? Da, vom veni și deseară.

Să ne plecăm capetele.

Este cineva care nu a primit încă Puterea învierii? Fiul a luminat totul, iar voi ați stat în Casa Domnului, ați ascultat predicile și totuși Duhul nu poate să vă învie până nu veți asculta și respecta tot Cuvântul.

O, dacă voi bărbații și femeile, ați putea asculta de fiecare Cuvânt scris!

Este foarte periculos! Cum ar fi să fiți o sămânță moartă, fără Viața în voi? Dar în inima voastră este Ceva care spune: „În dimineața aceasta vreau să mă ridic și să

ies din starea aceasta pentru că nu vreau să rămân o sămânță moartă, care se nimicește, ci doresc să mă ridic la Viață, să înviez.”

Vreți să ridicați mâinile și să spuneți:

„Frate Branham, roagă-te și pentru mine!”?

Domnul să te binecuvânteze. Da, El să te binecuvânteze.

Vedeți? Sunt atâtea mâini ridicate! Noi nu îi mai chemăm pe oameni la altar pentru că acest lucru este doar un adaos din vremea metodiștilor.

Biblia spune simplu: *„Toți cei ce au crezut, s-au botezat.”* (Fapte 2.41).

Aici este un bazin cu apă care așteaptă pe oricine este pregătit să moară pentru sine. Poate că voi ați fost îngropați deja în Numele lui Isus Hristos, dar înainte ca această sămânță să învie, trebuie să primească Viața.

Botezul este ca roua care vine din cer. Roua poate să cadă peste această sămânță, dar dacă sămânța nu are viață în ea, roua nu-i va fi de nici un folos. Dacă însă botezul înseamnă moartea eu-lui personal, dacă ești gata să mori pentru toate dogmele și doctrinele; dacă vrei să îndepărtezi tot ce este în contradicție cu Cuvântul și să umbli numai în Cuvânt, înseamnă că ești un fiu sau o fiică de Dumnezeu.

Dacă crezi din toată inima acest lucru, fii atent și vei vedea ce poate face acest botez din viața ta, pentru că Biblia spune:

„Fiecare din voi să se pocăiască și să se boteze în Numele Domnului Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, căci atunci vi se va ierta tot ce ați făcut împotriva voii Domnului și puteți aduce Snopul, Jertfa legănată. (parafrazare).

Atunci veți primi Duhul Sfânt, Dinamica, pentru că făgăduința aceasta este pentru voi și pentru toți cei ce sunt departe acum, prin toate generațiile.”

Tată ceresc, eu am vorbit foarte mult și i-am reținut pe acești oameni mai mult decât aș fi vrut, o, dar parcă nu am putut să mă mai opresc. Acum vom părăsi locul acesta ca să ne odihnim puțin, iar deseară ne vom întoarce din nou.

Noi trăim într-o lume muritoare, și printre oameni muritori, dar posedăm Mesajul Vieții și dovada învierii.

Doamne scump, noi suntem niște ființe muritoare, dar ce vom fi dacă lăsăm această șansă să treacă pe lângă noi?

Inimile noastre ard și sufletele ne sunt cuprinse de dragoste pentru cei ce nu au venit astăzi aici. Mesajul din dimineața aceasta a fost ascultat de mulți, iar două sau trei sute au ridicat mâna în semn că doresc să Te primească.

Prin aceasta știm că sămânța nu este moartă, pentru că dacă sunt morți cum ar fi ridicat mâna? În ei este Ceva care i-a împins să facă lucrul acesta.

O, Doamne, femeia lui Iov a încercat să-l îndepărteze de Tine, dar Te rog, Doamne, să lași ca Iov, acest credincios, să intre înăuntru, să moară și să fie îngropat în apa botezului. Roua care cade din cer, fiecare Cuvânt spune că va spăla toate păcatele și ele vor fi iertate. Voi sunteți botezați în Numele Domnului Isus Hristos. De ce? Pentru iertarea păcatelor voastre, pentru că păcatele vă sunt iertate numai și numai în Numele acesta.

Tată, îngăduie ca dacă este cineva bolnav, să plece sănătos din locul acesta; dacă sunt neputincioși, să iasă sub Puterea Duhului Sfânt. Dacă sunt păcătoși, lasă să fie curățați și iertați, iar dacă au intrat aici numai cu Mecanica, lasă-i să iasă și cu Dinamica, cu Duhul Tău cel Sfânt. Cuprinde-i pe toți, Doamne.

Învie trupurile lor muritoare pentru că atunci vom auzi limbi noi adevărate, Puterea lui Dumnezeu, dragoste nemărginită, har pentru a muri, har pentru a trăi; Îl vedem pe Hristos cel înviat, un singur Trup, o Mireasă care Îl reprezintă pe pământ.

Tată, ei sunt ai Tăi și au ridicat mâinile pentru că le-am predicat Cuvântul. Primește-i în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Îl iubiți? Nu este El minunat?

Vă bucurați pentru că sunteți o parte a acestei învieri; pentru că sunteți înviați împreună cu El? Ridicați mâinile pentru că sunteți cuprinși în învierea Lui.

„Copilașii mei dragi”, cum spunea Pavel. Nu vreau să-l imit, dar vă iubesc. Alerg peste tot și fac tot ce pot ca să vin aici să vă vorbesc. Vin prin pustiuri, prin furtuni și zăpezi, ca să fiu aici. Călătorim cu avionul prin toate ținuturile țării, numai ca să vă vedem. Da, ne iubim pentru că fiecare suntem o părticică a celuilalt. Să nu-l lăsați pe Satana să vă spună altceva.

Dacă fiecare suntem o parte din celălalt, suntem și o parte din El; suntem cetățeni ai Împărăției Lui și ne bucurăm împreună de binecuvântările cerești.

Acum sunteți înviați. Când Dumnezeu L-a înviat pe Fiul, v-a înviat și pe voi împreună cu El, de aceea acum creșteți într-o viață înfloritoare și deveniți ca Domnul ca să fiți înviați complet în ultima zi. Potențial, voi Îl aveți acum.

De unde știți aceasta? S-a schimbat sufletul vostru? A devenit trupul vostru ascultător? Ascultător de cine? De o biserică? Nu! Ascultători de Cuvântul Său care este Viața.

Voi ați înviat din morți. Este ziua învierii pentru Isus și pentru noi toți. Noi am înviat împreună cu El și vom învia și în ultima zi, chiar dacă duhul nostru va părăsi acest trup, chiar dacă aceste trupuri vor putrezi, chiar dacă vor deveni praf sau poate vor fi arse sau vor putrezi pe fundul mării. Biblia spune că un înger va striga și atunci toți cei morți se vor ridica.

Nu există nimic să ne poată despărți de Dumnezeu sau care să ne ascundă de El. Noi Îl iubim pentru că ne-a înviat împreună.

Dumnezeu să vă binecuvânteze.

V-am reținut prea mult. Dacă mai sunt unii care ascultă încă la telefon, cu siguranță vor avea de plătit mult pentru astăzi, dar nu am putut să termin la timpul stabilit.

Voi știți cu toții că doresc să merg în Africa. Mă rog de multă vreme să pot ajunge acolo, iar acum Domnul a pregătit calea. El mi-a arătat totul într-o vedenie. Oamenii de acolo plâng zi și noapte. Dacă predicatorii ar ști de ce mă duc, m-ar opri imediat, de aceea am spus că merg la vânătoare.

Voi merge și la o regină negresă, care a venit la o adunare cu șaptesprezece vagoane de tren.

Voi merge la vânătoare în ținutul ei, deoarece voi călători ca vânător, iar când mă voi întoarce vom avea timp să vă povestesc cum a fost.

Rugați-vă pentru mine deoarece știți câte greutateți întâmpin acolo: peste tot sunt vrăjitori și draci și credeți că ei nu știu ce să facă? Vedeți? Trebuie să știi exact despre ce vorbești când stai în fața lor. Eu știu în cine mă încred și sunt convins că

El este în stare să-i țină în mâna Lui pe cei ce I s-au predat.

Doamne scump, în dimineața aceasta ne sunt puse înaintea și aceste batiste.

Tată, în dimineața aceasta a învierii, eu stau aici după predica în care am arătat, prin Cuvânt, că această Putere a învierii este în fiecare copil al Tău și cred că ea a schimbat și viața mea. Oamenii aceștia cred că viața lor a fost schimbată și acum ne rugăm unii pentru alții.

Îmi pun mâinile peste aceste batiste pentru ca Dumnezeu care L-a înviat pe Hristos, pentru ca Duhul care L-a ridicat din morți să locuiască și în trupurile noastre.

Duhul care era în Elisei a făcut ca acel tânăr care a fost aruncat peste oasele lui să învie, pentru că Puterea învierii era în ele.

Mâinile apostolilor aveau de asemenea Puterea dătătoare de viață. Gândurile apostolilor, limbile credincioșilor, totul era plin de Puterea învierii.

Doresc ca după ce am pus Cuvântul și mâinile mele peste aceste batiste, ca semn al acestei Puteri, Te rog să îngădui ca această Putere să dea viață acestor trupuri bolnave ca să fie vindecate în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fă ca acest lucru să fie valabil nu doar pentru aceste batiste, ci pentru fiecare din acești ascultători, pentru cei suferinzi, pentru acești copii mici, pentru bătrâni și pentru oricine ar fi, astfel ca Puterea învierii să-i învie în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Câți din cei prezenți au primit Puterea învierii? Dacă această Putere dătătoare de Viață este în voi, puneți-vă mâinile unii peste alții!

Numai necredința o poate opri.

Odinioară, o femeie a atins doar colțul hainei Lui și s-a vindecat pe loc, iar un soldat roman L-a scuipat în față și s-a dus în iad.

Vedeți? Depinde unde vă aflați.

Credeți? Aveți credință!

Acum aș vrea să vă rugați unii pentru alții. Rugați-vă tare.

Doamne scump, noi facem aceasta în Numele lui Hristos, singurul Nume, căci Biblia spune: „În nimeni altul nu este mântuire; căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.” (Fapte 4.12).

Doamne, fă ca Numele Tău să fie viu chiar acum pentru oamenii aceștia, ca ei să devină moștenitorii Puterii Tale de înviere.

Doresc ca Duhul Vulturului să vină la vulturii Săi; Cuvântul să vină la Cuvânt, până când plinătatea lui Hristos Se va descoperi în fiecare în parte, în fiecare necaz trupesc sau duhovnicesc pe care îl au ei.

Te rugăm să faci aceasta în timp ce ne punem mâinile unii peste alții, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

- Amin -